

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2015

Núm. 12

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 20 d'octubre de 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) Pregunta RGE núm. 6762/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat jurídica. 427
  - 2) Pregunta RGE núm. 6773/15, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a oficina antifrau. 428
  - 3) Pregunta RGE núm. 7101/15, presentada per la diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destinació de la recaptació de l'ecotaxa. 429
  - 4) Pregunta RGE núm. 6959/15, presentada pel diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a negociació del deute públic de la comunitat autònoma. 430
  - 5) Pregunta RGE núm. 6962/15, presentada pel diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a resultat del Pla d'inspecció de treball. 432
  - 6) Pregunta RGE núm. 6961/15, presentada per la diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a dietes dels càrrecs públics. 433
-
-

7) Pregunta RGE núm. 7096/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous càrrecs directius de l'Hospital Son Espases.	434
8) Pregunta RGE núm. 7100/15, presentada per la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a concertació de places residencials del Consorci per a la protecció i acollida de persones disminuïdes psíquiques profundes de les Illes Balears.	435
9) Pregunta RGE núm. 7102/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ús polític d'algunes instal·lacions educatives de les Illes Balears.	436
10) Pregunta RGE núm. 7094/15, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a alta tensió del Port d'Alcúdia.	438
11) Pregunta RGE núm. 7098/15, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casanovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de l'impost de successions i donacions.	439
12) Pregunta RGE núm. 7084/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a espècies invasores. (Ajornada)	440
13) Pregunta RGE núm. 7099/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nova redacció de la Llei de capitalitat de Palma.	440
14) Pregunta RGE núm. 6960/15, presentada pel diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a aparcaments als hospitals públics.	441
15) Pregunta RGE núm. 7104/15, presentada pel diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a criteris dels nous currículums, rectificada amb l'escrit RGE núm. 7150/15.	443
16) Pregunta RGE núm. 7093/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pressuposts en innovació.	444
17) Pregunta RGE núm. 7390/15, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mort d'un menor al centre Es Pinaret.	445
II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 4560/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a renda bàsica progressiva.	446
III. MOCIÓ RGE núm. 6946/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a política de nomenaments d'alts càrrecs i responsables d'empreses públiques del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5448/15.	452
IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:	
1) Proposició no de llei RGE núm. 6161/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Podem Illes Balears, Socialista i Mixt, relativa a privatització d'AENA.	463
2) Proposició no de llei RGE núm. 6448/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, relativa a programes d'ajuts a les famílies, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 6487/15.	474
V. Designació dels membres del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears. (Retirat).	427

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, començam.

V. Designació dels membres del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

Abans d'entrar en l'ordre del dia d'avui propòs a la cambra, conformement amb l'establert a l'article 73.1 del Reglament, l'alteració d'aquest en el sentit de retirar-ne el cinquè punt, designació dels membres del Consell Social de la Universitat de les Illes Balears.

Es pot entendre per assentiment aprovada la retirada d'aquest punt? Queda aprovada per assentiment la retirada del punt.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 6762/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguretat jurídica.

Primera pregunta, RGE núm. 6762/15, ajornada a la sessió anterior, relativa a seguretat jurídica, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. En el temps que duim des que es va produir el canvi de govern els ciutadans assistim a una gran cerimònia de la confusió, un dia podem llegir ecotaxa per a tots, l'altre els residents a Balears no pagaran, l'altre els familiars dels malalts que es desplacen a Palma no paguen, quan al final aquí pagarà tothom. A més d'inseguretat dels drets dels treballadors en incomplir el conveni per al pagament de la carrera professional. Projectes que varen ser promeses electorals ja no es fan, ducs d'alba, dessaladora, canalització de les dessaladores, sociosanitari de Maó, residència per a familiars de Son Espases, alarmes constants que es modificaran lleis del sòl, agrària, turisme i un llarg etcètera.

Dins d'aquest desgavell apreciable, troba que és el marc estable que necessiten els ciutadans, els inversors, les empreses per prendre decisions i organitzar de la millor manera possible els seus legítims interessos?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sí que feim les coses bé, Sra. Sugrañes, i les feim amb la seguretat jurídica necessària perquè cada un d'aquests projectes pugui sortir. Els feim amb debat previ, buscant consensos i aquests demanen temps. Jo puc entendre que a vostè això li pugui generar algun tipus de

confusió, però el camí està perfectament marcat i cada un dels exemples que vostè ha posat damunt la taula s'estan convertint en realitat. El Sr. Company li diu ara, les dessaladores les hem aconseguit nosaltres perquè no hi havia recursos tancats la passada legislatura.

Però si vostè vol li puc recordar aquesta idea d'inseguretat jurídica. Inseguretat jurídica seria aprovar una llei de símbols que resulta que és anticonstitucional. Inseguretat jurídica és aprovar un TIL i les ordres que en pengen perquè després resulti que hi ha sentències que diuen que són contràries. Inseguretat jurídica és acomiadar milers de treballadors de manera improcedent que acabarà suposant més de 10 milions d'euros per a les arques de la comunitat. Inseguretat jurídica és governar a cop de decret llei. Inseguretat jurídica és que la meitat de les lleis que un aprova tenguin visos d'inconstitucionalitat per part del Govern de l'Estat. Inseguretat jurídica és anunciar que es tanquen hospitals per després no fer-ho. Inseguretat jurídica és aprovar projectes de lleis, trametre'ls al Parlament i després demanar que ni tan sols es tramitin. Es recorda de l'impost d'envasaments o dels lloguers de cotxes?

Tot això, Sra. Sugrañes, és inseguretat jurídica, i això és el que aquesta legislatura no succeeix. Afavorim debats, generam expectatives i ho feim de manera precisa perquè tot tenguin la capacitat de tirar per endavant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, vostès ara governen i no em continuï parlant d'abans. El Sr. Company em deia que no hi havia debat, no em deia res de cap dessaladora. Seguretat jurídica, un altre company em deia el cas Cescarden, però ara anem a la contestació d'avui. Miri, vostès s'han trobat una situació molt millor que la que nosaltres vàrem tenir la desgracia de trobar i els que transmeten la inseguretat jurídica són vostès, i no ho diu el PP, basta que llegeixi els diaris, dia sí i dia també, per veure com associacions empresarials, treballadors, tots reclamen seguretat jurídica. Tornam a tenir un govern d'esquerres que es caracteritza, i em sap greu, però és així, per dubtes, rectificacions, matisos, discrepàncies. Hi arriba que ni els seus representants s'aclareixen, així que ja podem imaginar el desconcert que perceben els ciutadans al carrer i el perjudici que això provoca.

Vostè sap que com alcalde, que també som alcaldessa d'Alaior, he de dir-li que no passa dia que la gent que ve a l'ajuntament em parli de la falta de seguretat jurídica. No pot ser que cada quatre anys canviïn les lleis, això provoca una recessió, un fre de les inversions i consegüentment una aturada concreta de tot el que sigui creació de llocs de feina. El que no pot ser és que un govern d'esquerres el seu objectiu sigui únicament anul·lar les lleis que es varen aprovar l'anterior etapa, a més, lleis amb el consens del sector.

Miri, Sr. Pons, en política mai dos i dos són quatre, hi ha sumes que resten, hi ha sumes que divideixen. Això és el que els passa a vostès...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sugrañes, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

... i això és el que patim els ciutadans.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En una cosa coincidim, Sra. Sugrañes, a nosaltres també ens parlen de la inseguretats jurídica de l'Ajuntament d'Alaior, efectivament. Hi ha massa coses que pengen, que no estan resoltes, que vénen de la legislatura passada i que veuen que en aquesta vostès tampoc no són capaços d'executar-les.

Miri, la legislatura passada hi va haver aquí la majoria absoluta més grossa que hagi tengut mai cap partit i vàrem veure com va acabar, va generar tal prepotència, tal voluntat de no voler dialogar ni escoltar ningú que d'allà varen acabar amb la derrota més dura que és la que en aquests moments vostès digereixen.

Nosaltres cercam i feim una altra manera, dirigim d'una altra manera aquest govern, l'acord, la corresponsabilitat, la feina de manera conjunta. Ens hem trobat una situació de deute de 9.000 milions d'euros, vostès en tenien 6.000 quan els varen trobar. Per tant, les dificultats en aquests moments són encara molt més grosses i sense expectatives...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.2) Pregunta RGE núm. 6773/15, presentada pel diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a oficina antifrau.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 6773/15, ajornada de la sessió anterior, relativa a oficina antifrau, que formula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Alberto Jarabo i Vicente.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Teniem moltes expectatives respecte de la creació de l'oficina antifrau, que vàrem acordar en les negociacions dels acords pel canvi. Des que es va formar aquest govern hem vist com han aparegut diferents notícies respecte de la creació d'aquesta oficina que a vegades han estat molt contradictòries entre si, aparegudes, a més, per membres de diferents conselleries.

S'ha dit que aquesta oficina es posaria en marxa en la segona part de la legislatura, cosa que nosaltres considerariem que seria un retard molt greu, i també diferents remors, idees quant a quin model d'oficina pensa presentar aquest govern. No sabem molt bé si aquesta ..., entenem que aquesta oficina no tindrà capacitat sancionadora, però no sabem exactament si tindrà més un caràcter preventiu, un caràcter formatiu de cara al personal de l'administració o si tindrà una capacitat més d'investigació i anàlisi de tot el que pugui ser o convertir-se en motiu d'anàlisi per motius de corrupció o de frau.

Per tant, la pregunta seria, quan es posarà en marxa aquesta oficina antifrau?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Jarabo, per aquesta pregunta. Com molt bé vostè sap, els acords de governabilitat, i vostè ho explicava, fixen la creació d'una oficina anticorrupció i en aquest sentit el Govern entén la importància i la necessitat de crear i posar en funcionament el més aviat possible aquesta oficina anticorrupció i ho vol fer bé, vol que aquesta oficina sigui àgil, sigui independent i, evidentment, sigui efectiva, doni resultats. Per aconseguir-ho una de les condicions necessàries per garantir la màxima independència d'aquesta oficina anticorrupció per evitar, en certa manera, qualsevol interferència del Govern sobre aquesta oficina, volem que depengui directament del Parlament i no del Govern, així com vostè m'ho demanava, és a dir, l'oficina penjarà d'aquest parlament, no penjarà del Govern, i creim que açò, a més, té tota la lògica, no tendria cap sentit que l'oficina anticorrupció depengués d'aquell òrgan al qual ell ha de fiscalitzar.

Per tant, total independència, total autonomia per a una oficina que ha de ser una garantia de bon funcionament de totes les administracions, i a partir d'aquí, com ho feim, com ho podem posar en marxa?

Miri, la primera passa obligatòria és la de donar-li un cos, una cobertura legal i en aquest sentit tenim la feina molt avançada, en un termini màxim d'un mes podrem fer pública aquesta llei sempre que hi hagi, evidentment, els acords necessaris i a la vegada aquesta oficina que serà presentada, perdó, la llei serà presentada en un mes, la idea és que a la

vegada dins el primer trimestre de 2016 pugui entrar en funcionament.

Com que volem que entri en funcionament aquesta oficina, al pressupost de 2016 es fa ja la previsió de destinar una partida al Parlament de les Illes Balears perquè d'aquí, tan just la llei estigui aprovada, es pugui crear de manera immediata aquesta oficina.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies. M'alegra confirmar que efectivament es posarà en marxa el pròxim any i em queden determinats dubtes respecte de la seva resposta. Ha comentat que estam a l'espera dels acords necessaris perquè es pugui posar en marxa, m'agradaria que poguéssiu desenvolupar aquesta idea, quins són els acords necessaris que s'haurien de posar en marxa i també, quant al model, al model d'oficina antifrau, no sé si serà més semblant a l'oficina antifrau que existeix a Catalunya i que entenem que pot ser una bona referència, però sobretot aquestes idees, si tindrà una capacitat més operativa o si tindrà una capacitat més formativa i preventiva. Aquest seria un poc el nostre dubte i que motiva aquesta pregunta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, Catalunya per a nosaltres en aquest cas és una eina de referència i l'oficina que ja està creada ens ha servit de base per anar elaborant la llei que tenim en aquests moments. Aquesta llei volem que tenguim el màxim acord possible i en aquests moments el text que està pràcticament tancat per poder-lo ja compartir i anar rebent totes les aportacions que siguin necessàries.

Les funcions, aquesta oficina ha de tenir una tasca investigadora, obligatòriament, de qualsevol ús fraudulent de fons públics que presumptament hi pugui haver; ha de tenir un vesant preventiu, una major supervisió i detecció primerenca ha d'evitar males temptacions per part de qualsevol; a la vegada ha de fomentar la consciència i la participació ciutadana en favor de la transparència en l'actuació pública, em sembla que açò també és important, i finalment, l'àmbit d'actuació, el sector públic ha de ser el sector públic de la comunitat autònoma de les Illes Balears...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Isaac Pons i Pons):

...els consells insulars i els ajuntaments.

Moltes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 7101/15, presentada per la diputada Sra. María José Ribas i Ribas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destinació de la recaptació de l'ecotaxa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 7101/15, relativa a destinació de la recaptació de l'ecotaxa, que formula la Sra. María José Ribas i Ribas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada María José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Recentment hem pogut conèixer l'esborrany de la llei sobre estades turístiques a les Balears on sí s'especificuen les finalitats que es podran finançar amb el fons recaptat amb l'ecotaxa.

Ahir, per altra banda, la presidenta del Govern va parlar de discutir algunes de les propostes o fins i tot de parlar d'altres finalitats. Quan el Govern proposa un impost sap per què ho proposa o simplement posa impostos per posar-los?

L'ecotaxa servirà per mantenir les polítiques públiques que ens fan falta finançar i que potser no ens arriba el finançament o és un *totum revolutum* que no sabem ni per què servirà?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident Sr. Biel Barceló.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Bé, com bé ha dit la diputada, efectivament hi ha un esborrany en aquests moments que parla del fons destinat a medi ambient, a desestacionalització, a turisme sostenible, a patrimoni, a innovació i a formació i qualitat de l'ocupació del sector turístic; a més, aquest esborrany parla que hi haurà una comissió d'impuls al turisme sostenible formada per les administracions, per agents econòmics i socials i per entitats de caràcter mediambiental, que serà la que, aquesta comissió, decidirà les prioritats.

En qualsevol dels casos també el Govern va dir que aquest és un esborrany que ara està a debat públic, ens hem compromès a fer un debat públic on tothom pugui fer aportacions en tots i cadascun dels punts de l'impost de turisme sostenible i per descomptat també a aquests que s'especificuen.

Tenim ben clar què volem, prioritàriament territori, paisatge, medi ambient, en definitiva prioritàriament el que és compensar la petjada ecològica que deixa el turisme. Aquesta és la prioritat, però com que el debat és obert i com que el Govern ha dit que hi hauria aquest debat amb tothom, ara en aquests moments és quan tothom pot fer les aportacions que siguin i evidentment llavor també quedarà el debat que es farà en aquest parlament on tots els grups parlamentaris participaran.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. María José Ribas.

LA SRA. RIBAS I RIBAS:

Sí, moltes gràcies. Sí, tot això està molt bé, el que passa és que al Ple del passat dia 13 d'octubre ens va preocupar que a la pregunta de la Sra. Ballester del Grup Mixt a la Sra. Consellera d'Hisenda la Sra. Cladera va declarar que el cànon de sanejament s'havia de destinar a inversions i manteniment de les infraestructures de sanejament, és a dir, a tenir les depuradores en condicions, però després, poc després, reconeixia que no, que ja li agradaria, però que com que tenim un mal finançament de la nostra comunitat hem de gastar en altres coses.

Idò bé, sap què pens jo?, pensam que amb l'ecotaxa passarà exactament el mateix, ens volen vendre que la implantació d'aquest nou impost repercutirà en la millora del medi ambient, de les infraestructures de zones turístiques, tot això que ens ha dit, que està molt bé, però en realitat el que ens temem és que de nou serà un impost per cobrir les despeses corrents, exactament com va passar amb l'anterior ecotaxa, se'n recorda, veritat?

De nou ens trobam amb un engany als ciutadans i volen posar, vostès, una disfressa a l'impost, però davall de la disfressa hi segueix havent el mateix impost.

Els demanam en tot cas..., bé, sabem el resultat a més de molts d'impostos i molta regulació en la direcció equivocada, que és l'atur i la parada econòmica que vàrem tenir el 2011 i per això els demanam que s'ho repensin, que no vagin amb presses, que no improvisin i sobretot que no diguin mentides. Ara no toca posar impostos, ara el que toca, pensem nosaltres, és ajudar a incentivar el creixement econòmic.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'INNOVACIÓ, RECERCA I TURISME (Gabriel Barceló i Milta):

Sí, com ja li he dit serà el debat el que decidirà finalment aquestes finalitats, cosa que... vostès crec que no entenen, allò del debat.

He entès que ara no toca, però supòs que en la passada legislatura sí que tocava, perquè no hi va haver ni un impost, ni una sola taxa que no pujàs, els camps de pujar les taxes varen ser vostès, totes i cada una. Per cert, també en la passada legislatura va ser una normativa seva la que va decidir que el cànon de sanejament d'aigües deixava de ser finalista, varen ser vostès els que ho varen fer; vostès, sí, senyora, vostès, el Partit Popular. Per tant, ara no ens retregui, a nosaltres, si el cànon ha deixat de ser finalista quan això és una normativa que vostès varen decidir el 2012.

Per tant, en aquests moments el que hi ha és un debat, un debat obert on volem que tota la societat participi i que tota la societat decideixi efectivament aquesta finalitat i quines són les qüestions prioritàries, que nosaltres defensam que siguin mediambientals, però també d'altres que s'hi puguin introduir, evidentment que sí i, a vostès, els convidam a participar-hi perquè la llei arribarà aquí i també podran dir la seva.

I.4) Pregunta RGE núm. 6959/15, presentada pel diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a negociació del deute públic de la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta RGE núm. 6959/15, relativa a negociació del deute públic de la comunitat autònoma, que formula el Sr. Aitor Morrás i Alzugaray del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sra. Presidenta. El poder financiero y las entidades bancarias son las principales causantes de la estafa de la que hemos sido objeto la ciudadanía en su conjunto y esto ha sido en connivencia con un poder político que durante décadas ha hecho el caldo gordo a la banca y a las insaciables empresas constructoras.

Muchas decisiones políticas entre las que por ejemplo se encuentra la construcción del Palma Arena nos ha llevado a que el PP nos dejara endeudados en unos 9.000 millones de euros que supone que cada persona de esta comunidad debe 8.000 euros sin saber por qué. Esta deuda debe ser auditada, debemos distinguir la parte legítima de la ilegítima, debemos saber qué parte es legal y la que no, porque no vamos a pagar lo que nos han robado. El resultado de una connivente cogestión nefasta entre banqueros y algunos políticos no puede endosarse al conjunto de los ciudadanos y ciudadanas de Baleares. 9.000 millones de deuda que suponen pagar 16 millones mensuales, los cuales estamos pagando principalmente a costa de nuestra sanidad y de la educación de nuestras hijas e hijos.

Por eso, Sra. Consellera, ¿piensa el Govern negociar con las entidades financieras una quita y espera del pago de la deuda pública que mantiene con ellas la comunidad autónoma?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tots i a totes. Sr. Diputat, vostè proposa que el Govern es declari insolvent o que demani un ajornament en el pagament del deute, o una condonació de part d'aquest. Jo li he de dir que la comunitat autònoma no està en condicions de fer aquesta actuació, primer de tot perquè ha de complir la llei. En aquest moment el marc normatiu no permet fer aquesta actuació que vostè diu. Una altra cosa és que no estiguem d'acord amb aquesta situació financera que ens ha deixat el Partit Popular de 9.000 milions d'euros, o quasi 9.000 milions d'euros de deute, un sostre de dèficit incomplerts i molt difícils de complir els requisits que ens demana el Sr. Montoro des del Govern de Madrid, i un sistema de finançament que no aporta els recursos necessaris a aquesta comunitat.

Em reïter: una situació financera molt delicada i un marc normatiu molt estricte i restrictiu, amb el qual no estam d'acord però que tampoc no ens plantejam incomplir. Per tant el que sí podem fer entre tots és canviar les normes, flexibilitzar els marges de dèficit i les normes per poder donar més oxigen a les comunitats autònomes, a les hisendes autonòmiques, per poder tirar endavant. I estic d'acord que s'hauria de fer una auditoria del deute, però això no eximirà que hàgim de complir la normativa o la llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gracias, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no le estoy diciendo que el Govern tenga que incumplir ninguna normativa, no estoy en absoluto diciendo eso. Lo único que estoy diciendo y que pretendo es tratar que usted haga ver a las entidades financieras que han de ser solidarias con la situación que ellas mismas han creado, y que deben entender que este gobierno tiene como prioridad, como no puede ser de otra forma, el satisfacer las necesidades sociales, y es por eso que ellas deben entender que deben realizar una quita sobre la parte de la deuda que no es legítima, de la que también son conscientes que no lo es.

Su predecesor realizó quitas, sí, pero sólo con los proveedores a los que el Govern debía dinero. Es en realidad muy previsible por parte del gobierno del Sr. Bauzá, porque es, o fue, fuerte con el débil pero débil frente al poderoso. Le instamos a negociar firmemente con las entidades bancarias para que esperen, que esperen un poco a cobrar lo suyo, puesto que, fíjese, sólo con lo que supone el que los bancos esperen un mes la Conselleria de Educación podría construir cinco colegios, o la de Salud pagar todo el servicio de radioterapia de Menorca, Ibiza y Formentera, y con tres meses y esos 16 millones mensuales se podría pagar todo el año la renta básica que las familias de esta comunidad necesitan. Fíjese lo que se podría pagar sólo con que los bancos esperasen cinco meses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Morrás, su tiempo se ha agotado.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Sra. Consellera, recuerde que la gente ya ha demostrado...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, jo estic d'acord que la situació financera que ens ha deixat el Partit Popular la passada legislatura complica la situació d'aquesta comunitat autònoma i que el marc normatiu que en aquests moments tenim i sobretot el que aplica el Sr. Montoro encara la complica més. El que passa és que..., i per tant tota aquestes necessitats socials que vostè diu i que nosaltres hi estam d'acord, i que estan dins l'acord de governabilitat i que lluitarem tot el que puguem perquè es puguin dur a terme, vénen dificultades per aquestes coses, per aquests dos inputs que he dit.

He de recordar que la meitat del deute o més de la meitat del deute en aquests moments està en mans de l'Estat per aquest mecanisme pervers que també ha creat a rel de la Llei d'estabilitat el Sr. Montoro, que fa que tinguem més dificultats per poder renegociar amb els bancs, perquè amb qui hem de negociar és amb l'Estat, i l'Estat l'únic que fa és posar mecanismes d'ajust i mecanismes cada vegada més complicats per a la comunitats autònomes. Per tant jo li diria que no m'agrada, no m'agrada com està la situació, i que l'únic que es planteja aquest govern és canviar, en la mesura d'allò possible i de forma democràtica, les lleis perquè tot això pugui anar endavant, i també confiam que hi hagi un canvi en el govern d'Espanya que flexibilitzi tant el dèficit com els temes de deute per a les comunitats autònomes i els doni més oxigen per poder escometre totes aquestes necessitats socials, que, com vostè molt bé ha definit i que nosaltres hi estam totalment d'acord, puguin dur-se a terme de forma més folgada.

Quant al poc marge que tenim de renegociar el deute també li he de dir que ho estam fent, la part que ens queda que ho podem fer, però que això és la situació, és una situació molt delicada, que no podem en aquest moment incomplir la llei...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cladera, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

...i estam fent feina per tot això.

I.5) Pregunta RGE núm. 6962/15, presentada pel diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a resultat del Pla d'inspecció de treball.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE 6962/15, relativa a resultat del Pla d'inspecció de treball, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Diputats i diputades, treballadors i treballadores del Parlament, està a punt d'acabar la temporada turística. Molts estan fent números i veient com les xifres dels seus comptes corrents pugen, pugen a costa de l'explotació dels treballadors, un any de rècords que els mitjans de comunicació dia rere dia ens estan recordant. Rècord sí, rècord turístic, però també precarietat.

Sr. Negueruela, des de la Direcció General de Treball, Economia Social i Salut Laboral, en col·laboració amb la Inspecció de treball, es va engegar el denominat pla de lluita contra l'explotació laboral, 1.300 inspeccions extraordinàries que van començar a mitjans del mes d'agost i que s'han perllongat durant sis setmanes. Al *Diario de Ibiza* del passat 4 d'octubre es podia llegir: "*La campaña de inspección dispara las contrataciones. El número de contratos fijos discontinuos aumentó en septiembre un 282%*". Quina sorpresa!, els nostres empresaris s'havien oblidat de regularitzar molts contractes.

A sobre Fernando Fernández, secretari general de la Federació Hotelera d'UGT d'Eivissa, ha assegurat que en nombrosos establiments s'han detectat moltes irregularitats entre els fixos discontinus. Publiqui els resultats amb tot el detall que pugui, tots i totes ens mereixem saber qui precaritzava i explota. Necessitem saber l'estat actual de la precarietat, necessitem dissuadir els empresaris pirates, necessitem una altra cultura laboral de dignitat i qualitat.

Sr. Negueruela, quins han estat els resultats d'aquest pla de xoc dirigit a combatre la precarietat laboral i a millorar l'ocupació laboral a les Illes Balears? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. No, estamos trabajando en el análisis de los datos de la campaña. Como saben la campaña finalizó cuando se había señalado, y lo que ahora sucede es que hay el

trabajo administrativo de los inspectores de Trabajo y Seguridad Social, que tienen unos tiempos para ir finalizando, ya están pasando los datos y estamos ultimando cuándo podremos presentarlos. Esperamos que la semana que viene ya podamos trasladar los datos y los resultados a la ciudadanía en su conjunto, porque son datos importantes y que afectan al conjunto de los trabajadores y las trabajadoras de esta comunidad.

La unidad de seguimiento de la calidad de la ocupación creada por esta conselleria está trabajando en ese análisis conjuntamente con la Inspección de Trabajo y Seguridad Social. Simplemente quiero señalar que los inspectores, como saben, tienen autonomía técnica y funcional, tienen unos plazos para cumplir con su trabajo de acuerdo con los convenios 81 y 129 de la OIT, y por tanto dentro de esa autonomía están todavía resolviendo sus expedientes, nos están pasando la información de forma pormenorizada a medida que se van finalizando, y esperamos tenerla toda, el análisis conjunto, para poder ofrecer un análisis serio y riguroso de una campaña que no ha tenido precedentes en el conjunto del Estado español, que es la primera vez que se pone en marcha en cualquier comunidad autónoma, que tiene como objetivo perseguir la precariedad laboral, que es la principal preocupación de esta *Conselleria de Treball (...)*. Moltes gràcies.

(Petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Segur que ens podrà facilitar, Sr. Conseller, com ha dit, moltes dades. Però està clar que el nostre arxipèlag continua patint la precarització de treball i la temporalitat, amb uns salaris baixos, mentre que uns quants s'enriqueixen i no comparteixen justament els beneficis que la seva activitat els reporta. Des del nostre grup parlamentari estem denunciant l'explotació laboral, com vostè sap perfectament. Volem que les treballadores i els treballadors de les Illes Balears tinguin un treball digne amb condicions i horaris dins la normalitat, i encara estan molt lluny d'això.

Valorem positivament aquesta iniciativa, però pensem que no és suficient una acció puntual com aquesta. Com vostè també sap no comptem amb els recursos humans i econòmics suficients perquè aquesta funció d'inspecció i control dins la seva conselleria sigui efectiva i doni bon resultat. Sr. Conseller, l'encoratgem perquè aquest pla de xoc es torni a realitzar les vegades que facin falta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Aguilera, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

...i que comptem amb els efectius que calen...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Como he señalado la semana que viene presentaremos los datos. Habíamos anunciado que se iban a realizar 1.300 actuaciones y se han realizado 1.300 actuaciones; era un objetivo muy ambicioso que ya sabemos que se ha cumplido. Se han realizado esas 1.300 actuaciones y por tanto veremos como se ha realizado en seis semanas más que en los últimos tres años, en seis semanas se ha hecho más que en los últimos tres años persiguiendo la contratación temporal en fraude de ley y los contratos a tiempo parcial. Y ahí seguiremos y ahí nos tiene. Ustedes han denunciado la explotación laboral y nosotros hemos elaborado un plan de lucha contra la explotación laboral, siendo pioneros al respecto. Por tanto seguiremos trabajando en eso.

La directora general de Treball está, coordinadamente con la Inspección, ayer estuvo reunida otra vez en Madrid. Estamos ya trabajando en el diseño del año que viene, el año que viene habrá por supuesto..., seguiremos combatiendo la explotación laboral, traeremos los efectivos que sean necesarios, estamos trabajando de forma coordinada en que eso sea así. Ya hemos firmado la adenda del convenio que establecía que se puede prorrogar de forma automática. Por lo tanto, ya estamos trabajando en ese diseño. Y en el diseño de las campañas ordinarias que va a hacer la Inspección de Trabajo y Seguridad Social en el año 2016. Cambiando respecto a lo que se ha hecho en el 2015, que no se había puesto la persecución y la precariedad. El Partido Popular no lo había considerado una de sus prioridades, nosotros sí.

Por lo tanto, en el 2016 tendremos más lucha contra la precariedad laboral, tiempo de trabajo, horas extraordinarias y todo aquello que tiene que ver con los derechos de las trabajadoras y trabajadores...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela, su tiempo se ha agotado.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 6961/15, presentada per la diputada Sra. María Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a dietes dels càrrecs públics.

Sisena pregunta RGE núm. 6961/15, relativa a dietes dels càrrecs públics que formula la diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Maria Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras diputadas, señores diputados. No podemos olvidar la situación económica de la comunidad de las Illes Balears. No podemos dejar de tener en mente las cifras de paro, ni las presentes ni las futuras, porque se acaba el verano y la temporada.

No podemos caer en la euforia preelectoral de nuestro gobierno central, al intentar vendernos una recuperación que por las señales que vemos en la calle y especialmente en el consumo no son más que eso, euforia pre-electoral. Es por eso que debemos reflexionar y aquí se encuentra el porqué de la pregunta al Gobierno, debemos evaluar el porqué de las dietas en los cargos públicos.

Nadie pone en duda la profesionalidad de nuestros cargos, ni las labores propias desempeñadas en los diferentes casos. Pero permítanme preguntar, en el caso de cargos públicos con dedicación exclusiva, ¿es necesaria la remuneración por dietas por asistir a reuniones de organismos públicos? Es verdad que hay una amplio abanico de casos por escrutar, pero ¿no entra en contradicción la dedicación exclusiva con una dieta por asistencia a reuniones de empresas públicas? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Seijas, agraeisc el to de reflexió que ha plantejat vostè i crec que en certa manera necessitam seny i coherència a l'hora d'abordar aquestes qüestions quant a allò que representen els recursos públics, els sous dels càrrecs polítics, perquè sinó continuarà sent el món a l'inrevés.

Em permetrà una reflexió en aquest mateix to, perquè la puguem compartir. Una diputada amb dedicació plena, que a la vegada és portaveu de comissió, ho és vostè i ho són la majoria de diputats, no és una excepció, la gran majoria. Saben vostès que tenen un sou més elevat que qualsevol dels consellers que estan asseguts aquí en aquests moments? I els consellers -ho compartirem tots- tenen major responsabilitat, penal fins i tot, major dedicació, molta més pressió, i crec que també valdria la pena demanar-se si és lògic que qui té menys responsabilitats i un sou més elevat ha d'exigir a qui té més responsabilitats que es baixi cada vegada més el sou.

Crec de ver que hem d'abordar aquesta qüestió, ho hem de fer entre tots, ho hem de fer amb honestedat, amb rigor, amb transparència, amb maduresa des d'una visió de conjunt i crec que hem de posar dins el sac tots els sous dels càrrecs públics. Açò no és una qüestió de batalles partidistes, crec que hem de voler dignificar la política i per açò, amb total transparència, jo els anim que puguem obrir aquest debat d'una manera honesta i que cerquem una manera, no pensant en aquesta legislatura, sinó mirant endavant com resollem aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Montserrat Seijas.

LA SRA. SEIJAS I PATIÑO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Pons, entiendo lo que usted está comentado, pero estamos pidiéndole esfuerzos a la ciudadanía, estamos pidiendo esfuerzos a los empleados públicos una legislatura, otra legislatura, no hay dinero, ... Entonces, ¿no cree que los cargos públicos somos los primeros en dar ejemplo? Si tenemos un sueldo, si todos se tienen que apretar el cinturón, tendremos ser todos que nos apretemos el cinturón, no que sean siempre los mismos.

Estoy de acuerdo con usted que esto lo que hay que revisar entre todos, llegar a un consenso e intentar mandar un mensaje a la ciudadanía de coherencia, de que estamos en momentos que hay que apretar el cinturón, pues hagámoslo todos. Y nosotros los primeros para que ellos nos vean creíbles realmente.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Pons i Pons):

Moltes gràcies. Entenc, per tant, que compartim aquesta reflexió, Sra. Seijas, de la necessitat d'abordar entre tots aquesta qüestió i de poder-ho fer a un mig termini, on puguem posar damunt la taula les responsabilitats que tenen tots i com ho hem de fer.

En aquesta banqueteta hi ha professors d'universitat, hi ha advocats, hi ha economistes, hi ha farmacèutics, enginyers, ... Ningú dels que seu aquí és per una qüestió de sou. Hi som bàsicament i sobretot perquè ens ho creim, perquè creim que aquesta feina val la pena i que hem de lluitar fins baix. A partir d'aquí què és important? Jo crec que també és important reconèixer aquesta feina, la feina que fa el legislatiu, les responsabilitats que tenen, la feina que fa l'executiu, les responsabilitats que tenim cada vegada que signam qualsevol document. I a açò ho hem d'assumir entre tots.

Per tant, torn repetir, jo anim que hi pugui haver un espai de debat i de reflexió mirant cap endavant, sortint de demagògies, d'una dieta concreta si resulta que està ajustada prou o no. Perquè així ens perdem per on no toca, hi ha d'haver un debat de conjunt. Fem-ho entre tots, de manera transparent...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Pons, el seu està temps s'ha exhaurit...

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Pons i Pons):

...serà també la manera de què guanyem el respecte...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.7) Pregunta RGE núm. 7096/15, presentada per la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nous càrrecs directius de l'Hospital Son Espases.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta RGE núm. 7096/15, relativa a nous càrrecs directius de l'Hospital Son Espases, que formula la diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, la política de nomenaments d'alts càrrecs del seu govern està omplint riu de tinta. No és estrany ja que vostè mateixa ens va començar a sorprendre amb el nomenament del seu marit com a director general. I ara sembla que ha encetat una altra meló, els professionals de la residència de Son Espases estan una mica desconcertats davant un seguit de nomenaments, dels que vostè ha de retre compte.

Per això li deman, quins mèrits tenen els nous càrrecs directius que vostè ha nomenat a l'Hospital de Son Espases?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Bon dia a tots. Gràcies, Sra. Presidenta. És un hospital universitari, eh?, Son Espases. Els nous càrrecs directius nomenats recentment, supòs que fa referència a la directora gerent, la directora mèdica o el director d'infermeria, són els nous d'ara, són professionals amb una àmplia trajectòria, amb formació, amb docència, amb experiència, amb resultats demostrats i totalment capaços per a les responsabilitats que tenen encomanades.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Misericòrdia Sugrañes.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Consellera, la resposta era previsible. Sense posar en qüestió la vàlua de les persones escollides, volíem sentir de quina forma explica vostè que no hagi sabut trobar professionals d'igual o superior prestigi, coneixements i praxis dins la nostra comunitat autònoma per ocupar aquests càrrecs. I hagi hagut d'anar a Laredo per cercar al nou gerent, a la nova gerent de Son Espases i a la nova directora mèdica, les dues de l'hospital de Laredo.

Jo vull pensar que la sanitat balear que vostè ha d'impulsar i defensar, no és pitjor que la de les altres comunitats i estic absolutament convençuda que tenim molts bons professionals fent feina a les Illes, encara que sembla que no mereixen la seva confiança per ocupar càrrecs de primera línia, càrrecs de responsabilitat. Ho dic perquè en igualtat de nivell, queda clar que la persona que coneix l'àmbit en el qual treballa ja té molt guanyat i em fa por pensar que amb aquesta decisió tan seva, com tan privadament seva va ser el nomenament del Sr. Juli Fuster, em fa por -com deia- que els usuaris hagin sortit perdent.

Són diversos els professionals que ens han fet arribar el seu malestar per aquesta *suma y sigue* de despropòsits. Els que es queixaven de retallades, ara han extirpat de cop el dret a cobrar la carrera professional i prenen a més decisions males d'entendre. Volen fer una facultat de medicina, quan encara no s'ha resolt poder disposar d'un centre per als familiars dels desplaçats, precisament aquí el gerent de l'Hospital Mateu Orfila, que és un del mateix partit que formen part aquest govern diu: "*el gerente del hospital prefiere primero que haya dinero para pagar la estancia de los enfermos, o el sueldo de los médicos, a poner en marcha los estudios de medicina*". O sigui, estudis de medicina sí, però si tenim els doblers, si no, el primer és primer, primer són les persones.

Llavors, creuen, i amb tota raó, que vostès solament treballen i pensen en els professionals de Son Espases, no per reconèixer-los la seva excel·lent labor...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Sugrañes, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

... sinó per retallar-los els seus...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Patricia Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Sra. Diputada, en cap de les empreses nacionals o internacionals no veurà com ser del lloc o de la regió sigui ni un requisit ni tan sols un mèrit. No ho trobarà enlloc.

Li vull recordar que l'anterior legislatura només hi havia, als nomenaments de l'anterior legislatura només feia falta tenir un mèrit, un carnet, el del Partit Popular, cap més. Si vostè mira individualment el currículum de cada una d'aquests tres persones, he afegit també la del director d'Infermeria, veurà que té, bé, que tenen prou mèrits.

La directora gerent, és metge especialista en medicina familiar i comunitària, màster en Gestió i Planificació Sanitària,

diploma d'especialització en Gestió Clínica, màster en Direcció i Gestió de les Unitats Assistencials, curs avançat de Bioètica. Destaca de la seva trajectòria professional que ha estat gerent en diferents àrees des de l'any 2006, ha participat com a professora docent, etc.

Directora mèdica, metge especialista en medicina familiar i comunitària, màster en Gestió de Recursos Humans, màster en Direcció i Gestió de Serveis, diplomada especialització en Gestió Clínica. Quant a la seva experiència professional es dedica a la gestió a diferents nivells des de l'any 98 i és directora mèdica a diferents àrees des de l'any 2011.

El director d'Infermeria té dues carreres, és infermer i és llicenciat en Direcció i Administració d'Empreses, màster en *Business Administration*, màster en Gestió de centres, programa d'alta direcció. Té experiència gestora i docent.

M'ho posa molt fàcil, Sra. Diputada, m'ho posa molt fàcil perquè faci comparacions. M'ho posa molt fàcil amb els equips de l'anterior legislatura, podria treure els colors a més d'un. Els ciutadans estan cansats, estan cansats de treure colors, estan cansats que comencen a personalitzar d'aquesta manera. Per tant, no ho faré. Només li vull dir que tenim un projecte clar, de cara als ciutadans que ens han votat i als que no ens han votat perquè la població té unes necessitats en salut i nosaltres tenim els millors gestors per dur endavant aquesta tasca. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 7100/15, presentada per la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a concertació de places residencials del Consorci per a la protecció i acollida de persones disminuïdes psíquiques profundes de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 7100/15, relativa a concertació de places residencials del Consorci per a la protecció i acollida de les persones disminuïdes psíquiques profundes de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Tras comprobar las dificultades en la gestión de los servicios de las residencias de Son Tugores i Son Llebre per parte del Consorci APROP, que estaba gestionado a su vez a través de la Fundación Amadip Esment, día 26 de marzo de este año la Junta Rectora del Consorci APROP aprueba por unanimidad de todos sus miembros iniciar los trámites para cambiar el modelo de gestión. Este modelo de gestión consistiría en la cesión de activos y pasivos a la entidad Fundación Amadip Esment a través de la concertación social de las plazas públicas de ambas residencias.

Este modelo de gestión, estudiado durante mucho tiempo tanto por parte de los miembros del Consorcio, Consell de Menorca, Consell de Mallorca, el propio Govern y la

Fundación Amadip Esment, creemos que aportaba grandes beneficios. En primer lugar, simplificar la gestión y de esta forma mejorar la eficiencia y la eficacia en los servicios, también dar una garantía y una estabilidad a través de esta concertación social que permite una mejora de la financiación a través de un estudio del precio-plaza que tenga en cuenta las especificidades de este tipo de servicios, garantizaba la continuidad de todos los trabajadores, de todos los puestos de trabajo en las mismas condiciones y a la vez, también, permitía adelantar más de 4 millones de euros en las obras de reforma tan necesarias en la residencia de Son Tugores a través de la financiación precio-plaza por parte del Govern, pero esta cantidad la podía adelantar la Fundación Amadip Esment i acometer las obras de inmediato.

Este cambio de modelo, este nuevo modelo, contaba con el apoyo del sector y también con el apoyo de los familiares de las personas que se encontraban en ambas residencias. Sra. Consellera, ¿piensa el Govern continuar con este cambio de modelo de gestión? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Bon dia a totes les persones presents a la sala. El Govern de les Illes Balears va aturar precisament el que vostè ha comentat, hem negociat una altra vegada amb el conjunt de la Fundació o, en aquest cas, del tercer sector de l'empresa, l'entitat del tercer sector. Ens varen comentar que això va ser una decisió política, que ells podien estar d'acord amb aquesta decisió política, però va ser a iniciativa del polític, no a iniciativa seva. Nosaltres confiam que aquest model de consorci sociosanitari, on participa l'administració pública i una ONG, és un model bo, és un model fins i tot que es podria explotar per a altres serveis. Per tant, s'ha paralitzat.

Contestant a la seva pregunta, li diria que les places concertades continuaran concertades pel consell insular i en el pressupost de 2016 hi ha una nominativa per al Consorci APROP.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sra. Santiago, evidentemente fue una iniciativa política al comprobar un sistema, que le puedo decir que he comprobado tanto a través del ayuntamiento cuando aún estaba que cuando he estado como consellera, es un sistema que no funciona adecuadamente y además con los cambios de normativa a nivel estatal la figura de los consorcios hace muy difícil gestionar determinados servicios. Fue un acuerdo a que se llegó a través de todas las partes, después de haberlo estudiado mucho, que contaba con el apoyo de las familias y que daba una mayor seguridad, una mayor estabilidad al sistema. Lo que le pedimos nosotros es que

reconsidere este planteamiento y que siga con este modelo de gestión que le puedo asegurar que tras haberlo estudiado mucho era muchísimo mejor para los usuarios, para las familias y, en general, para todo el sector. Y no inventábamos nada nuevo, porque usted sabe que todo el sector de la discapacidad aquí en Baleares tiene el mismo modelo, titularidad pública, pero gestión a través de las entidades del tercer sector, que creo que han demostrado durante mucho tiempo su profesionalidad y su calidad a la hora de gestionar estos servicios. Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Efectivament, aquestes dificultats que tenen els consorcis es deu a les modificacions de les lleis estatals, consorcis que no es poden endeutar. Modificant aquesta situació política es poden... clar, vostè diu, hi ha una necessitat de 4 milions, que hi estam d'acord, d'invertir, o 4 milions o menys, però una necessitat important d'invertir per donar un servei públic de qualitat a unes persones amb discapacitat psíquica. Com que el Govern no es pot endeutar que s'endeuti la societat civil. Aquesta és la proposta del Partit Popular. En lloc de fer-se responsable el Govern, perquè és una responsabilitat del Govern donar aquests serveis, com que el Govern no es pot endeutar, saps què?, ens llevam el consorci i que s'endeuti la societat civil i nosaltres durant anys li retornarem a través de la figura del preu-plaça, durant anys, quadruplicat el que costa un servei normal. Aquesta és la proposta que vostès tenien, sí, sí, sí, aquesta és la proposta que vostès tenien perquè la tenim damunt la taula i és la que ha explicat molt bé vostè. A través de la concertació durant infinits anys, ara no record si són vuit o deu, li pagarem quatre vegades més del que costa una plaça, perquè la societat civil és la que s'ha hagut d'endeutar.

Aquest és el model que vostès volen d'administració pública, de responsabilitat pública? Em diuen que no amb el cap. Efectivament, aquest model no és el nostre, el nostre model és que l'administració pública es faci responsable de les seves responsabilitats. I amb aquesta responsabilitat hi ha d'haver la corresponsabilitat del tercer sector que fins ara funciona la mar de bé. Moltes gràcies.

I.9) Pregunta RGE núm. 7102/15, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ús polític d'algunes instal·lacions educatives de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 7102/15, relativa a ús polític d'algunes instal·lacions educatives de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, a la seva compareixença, el passat dia 8 d'octubre a la Comissió de Cultura, Educació i Esports, va manifestar que no li constava que es realitzés cap acte polític en instal·lacions públiques, responsabilitat de la conselleria. Per aquest motiu li demanam si posteriorment a aquesta manifestació hi ha hagut algun cas d'ús polític d'unes instal·lacions públiques i, si n'és el cas, quines accions o decisions ha adoptat la conselleria.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bon dia, Sra. Presidenta. Bon dia, Sr. Diputat. En aquests moments a la Conselleria d'Educació no li consta cap tipus de denúncia respecte del que vostè demana. No li consta ni als Serveis Generals de la conselleria ni al Registre d'entrada ni a Inspecció Educativa no li consta que hi hagi hagut qualque denúncia respecte del que vostè demana. Li diré més, jo ja vaig dir a la Comissió d'Educació, i aquesta pregunta l'he contestada un parell de vegades, és un *déjà vu*, que realment nosaltres no tenim cap constància d'aquest fet.

Per tant, hem dit moltes vegades que la conselleria i el conseller d'Educació en aquests moments creu en una educació en valors, però no creu evidentment en un adoctrinament polític de cap tipus. Per tant, si vostè té alguna denúncia respecte d'això la faci on calgui.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, és que justament la seva compareixença va ser dia 8 d'octubre i dia 9, el dia següent, va sortir a la premsa que hi havia una pancarta a l'institut de Marratxí que afirmava que no hi havia res a celebrar pel dia 12 d'octubre, "12 d'octubre, res a celebrar", posava la pancarta.

Va sortir a la premsa, supòs que des de la conselleria es llegeix la premsa i el conseller també i està al dia del que passa a les dependències de la seva responsabilitat. En aquesta pancarta s'animava a participar en una manifestació aquell mateix dia que havia de partir de la plaça de Pere Garau per protestar pel 12 d'octubre i era convocada pels sectors d'esquerra independentista i anticapitalista.

En el mateix mitjà de comunicació s'informava que els alumnes s'havien queixat d'aquest fet, crec que la majoria de ciutadans i crec que la majoria dels diputats coincidirem que els centres educatius no estan per fer aquest tipus de propaganda o aquest tipus de pancartes, sinó que estan per educar, per ensenyar i que no és correcte. Per tant, no sé si vostè en va tenir

coneixement, però entenc que sí, que havia de llegir la premsa, que degué adoptar alguna acció, sinó... crec que com a mínim hauria d'explicar per què no va adoptar cap acció respecte d'aquest cas.

I també m'agradaria saber si considera que aquest tipus de pancartes són un exemple d'educació en valors, si respectar la llibertat d'expressió, d'educar en valors universals com la igualtat, la llibertat i la tolerància poden suposar que minories radicals facin ús d'espais públics per penjar el que vulguin i distorsionar el que és un centre d'ensenyança, si en casos similars o anàlegs farà alguna actuació, si en lloc de ser una pancarta d'un grup d'extrema esquerra fos una pancarta contrària, si actuaria o no actuaria. Jo crec, Sr. Conseller, estic d'acord amb el que vostè va afirmar, que als espais públics no s'ha de fer ús polític i que en tot cas els centres d'educació estan per això, per a l'ensenyança i per a impartir les classes...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lafuente, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Molt bé, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Miri, Sr. Lafuente, li puc assegurar que aquesta no és una preocupació que tenc, li puc assegurar que si entra a la Conselleria d'Educació la quantitat de problemes que hi ha són immensos, no parlaré de l'herència rebuda perquè no m'agrada parlar d'aquest tema, però els comuns que vagin als centres reals, als centres educatius i vegin quins són els problemes concrets i quotidians que tenen les institucions escolars, vagin allà.

No puc entendre aquestes qüestions quan al Sr. Vidal, el president del seu partit, en aquest moment diu que està a favor d'un pacte per l'educació, estar a favor d'un pacte per l'educació vol dir tenir una altra actitud, una actitud de confiança i vostès només plantegen aquells temes que realment no són els elements claus a l'hora de plantejar les reformes necessàries que té el nostre sistema escolar.

Jo sé que el nostre sistema escolar té molts de problemes i que seran reformes profundes, però per aquí no anam bé, per aquí no anam bé, és a dir, vostè agafa les anècdotes i a partir d'aquí fa tot un discurs polític.

Miri, estam treballant per esmenar els problemes reals que té l'educació a les Illes Balears i ho volem fer amb tothom, amb la comunitat educativa, amb tots els grups socials i tots els grups polítics i jo els convid a estar en aquesta dinàmica, del contrari tornaran quedar fora del que ha estat realment una

legislatura educativa que no ha estat positiva, per dir-ho finament. Per tant, jo els deman que tenguin una altra actitud.

I diré més, si vostès parlen de politització, per politització l'ús que han fet vostès del Congrés dels Diputats quan han mostrat un vídeo electoral en què el Sr. Rajoy feia de gran cirurgia de la realitat espanyola. Per tant, crec que cal ser seriosos en aquest aspecte i els dic que, per favor, vagin als centres educatius i vegin quins són els problemes reals que té l'educació.

Moltes gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 7094/15, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a alta tensió del Port d'Alcúdia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 7094/15, relativa a alta tensió del Port d'Alcúdia, que formula el Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Energia, el seu govern fa més de cent dies que està en marxa, vostè està al capdavant d'aquesta responsabilitat i ja per tant és hora de començar a demanar resultats. Vostès són perfectament conscients que en el Port d'Alcúdia ja fa un grapat de mesos que hi ha una important alarma social per la construcció d'una línia d'alta tensió que travessa per enmig d'aquest nucli urbà i justament va devora de l'escola pública del Port d'Alcúdia, de l'escola Norai.

Hi ha hagut acord de l'Ajuntament d'Alcúdia i del Consell Insular de Mallorca implicant-se en aquesta qüestió i dient que col·laboraran i faran totes les gestions necessàries per aconseguir el canvi del traçat d'aquesta línia d'alta tensió, hi ha un compromís electoral de molts de partits, entre aquests el seu, que governa en aquest moment a les Illes Balears, que es farà aquest canvi de traçat d'aquesta línia d'alta tensió.

Per això li demanam quines accions empenirà el Govern per aconseguir aquest canvi de traçat.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Melià, Sr. Diputat, efectivament, aquest govern es va trobar quan va arribar amb un problema que li va traslladar l'Ajuntament d'Alcúdia amb un projecte d'una línia d'alta tensió soterrada en aquell municipi que va crear una certa alarma, però crec que hem de

reconèixer una situació prèvia a tot això i és que aquest projecte s'està executant per part de Red Eléctrica amb tots els permisos corresponents tramitats en el seu moment i amb el consentiment i amb el fet de no haver fet res en el seu moment per part de l'anterior equip de govern de l'Ajuntament d'Alcúdia, però em dóna l'oportunitat aquesta pregunta d'aclarir algun malentès que es pugui haver produït arran d'algunes declaracions d'aquests darrers dies entorn a aquesta situació sobre què està fent el Govern.

El Govern s'hi està implicant des del primer dia en aquest problema, està implicat directament a buscar una solució a aquesta situació i ho està fent conjuntament en reunions, les que han fet falta, amb l'Ajuntament d'Alcúdia, amb el consell insular, amb la mateixa empresa Red Eléctrica i no hem acabat encara, Sr. Melià, continuam amb aquestes negociacions obertes i continuam treballant per buscar una solució a aquest problema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, Sr. Conseller, veig que estan suavitzant la seva postura, perquè vostè em parla no d'una alarma, d'una certa alarma -suavitzió dels conceptes-, s'ha trobat amb un problema, no, vostès eren perfectament conscients d'aquest problema perquè vostès es varen presentar a les eleccions amb un compromís del canvi de traçat i vostès varen anar al Port d'Alcúdia, vostès del Partit Socialista i els seus companys de govern de MÉS varen anar al Port d'Alcúdia i varen dir que si vostès sortien elegits i governaven, això s'arreglaria i es canviaria el traçat. Per tant, no era cap sorpresa que els caigués del cel, sinó que vostès n'eren perfectament conscients.

I aquí hi ha una qüestió, que és la implicació econòmica, que es faci un esforç per part del Govern per canviar aquest traçat, perquè vostè sap de les reunions que ha tengut amb Red Eléctrica que està disposada a canviar el traçat, però el problema és qui paga. I també sap que l'Ajuntament d'Alcúdia té predisposició per col·laborar també econòmicament a aconseguir aquest trasllat de la línia, aquest canvi del traçat, però vostès fins ara no han manifestat amb contundència, amb claredat que la seva implicació és total, econòmica, pressupostària i en tots els sentits administratius, ara el que veim és que estan suavitzant la seva postura i que intenten passar del tema, que és una qüestió essencial i volem saber què val el compromís electoral del Partit Socialista.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Joan Boned.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Melià, de veritat m'hauria agradat que el to fos un altre, però miri, la situació vostè i jo

sabem quina és realment i efectivament hi ha compromisos adquirits per part de tots, menys el Partit Popular que va ser el que va autoritzar directament aquest projecte, de buscar una solució i així ho estam fent.

No li acceptaré en cap cas que ni la conselleria ni el Govern estiguin passant d'aquesta situació ni de buscar una solució. És més, ha estat la mateixa conselleria la que ha posat damunt la taula algunes de les opcions, i vostè sap efectivament que té una repercussió i un cost econòmic, la solució, però hi ha diferents costos perquè hi ha més d'una opció.

Vostè m'ha parlat de com estava el projecte, jo li vull recordar que el projecte està executat en un 80% en aquests moments i això suposa un entrebanc important a l'hora de trobar una solució, però en qualsevol cas avui per avui està aturat abans que passi per davant aquest col·legi, aquest centre d'educació que és un greu problema.

Hi ha solucions a això, les hem posat damunt la taula, tenen un cost poc elevat si acceptam anar per aquesta via, si volem anar per a una altra via tindrà un cost molt elevat i efectivament correspon, en primer lloc, a l'ajuntament trobar com fer front a aquest cost i el Govern intentarà col·laborar en tot allò que pugui, a pesar de la greu situació que el Govern del Partit Popular ha deixat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Joan Boned i Roig):

...en aquest govern. Així ho farem...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

I.11) Pregunta RGE núm. 7098/15, presentada pel diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de l'impost de successions i donacions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 7098/15, relativa a modificació de l'impost de successions i donacions, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Cladera, vam tenir l'oportunitat ja fa dues setmanes de poder debatre en aquest mateix plenari sobre la seva proposta de límit de despesa per a l'any 2016, una proposta que ens va sorprendre enormement en unes qüestions, sobretot allò que feia referència a l'increment enorme de la pressió fiscal. I un dels elements era que a l'impost de successions i donacions s'incrementava exactament, o en principi la previsió de recaptació s'incrementava en un 65%.

Podem convenir que el creixement de l'economia no té efectes sobre aquest impost, perquè no morirà més gent perquè creixi l'economia, és evident. I tampoc no podem dir que sigui un impost que va clarament als rics, sinó que es mor tothom, rics i pobres. Açò és així, Sra. Cladera.

La pregunta per tant, és òbvia, quines modificacions té previstes la conselleria sobre aquest impost perquè es pugui produir aquest increment d'un 65% de la recaptació?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, abans de començar li aclariré dues dades. En primer lloc, la liquidació de l'any 2014 d'aquest impost és de 91 milions, per tant, sap que les previsions de l'any següent es fan basades en la liquidació de l'any anterior. El detall de com es modificarà aquest impost, es donarà a conèixer quan s'aprovi la norma que ho hagi de fer i això serà amb la llei de pressuposts o amb una llei posterior.

Però li he de dir que..., li explicaré algunes línies d'allò que farem. A dia d'avui una herència de 7 milions d'euros paga un 1%, i una herència de 700.000 euros també paga un 1%. Això què vol dir? Que tothom paga un 1%. Això és socialment just i equitatiu? Els acords de governabilitat estableixen que nosaltres pujarem la progressivitat d'aquest impost a partir de 700.000 euros, és a dir, que fins a 700.000 euros tothom pagarà un 1%. Jo li agrairia que ho apuntés tot, perquè no em tornàs reiterar aquesta pregunta que també si li he d'explicar no cal, ho faré les vegades que faci falta.

Sr. Camps, sap quantes persones es veurien afectades per aquest increment, o sigui per augmentar la progressivitat a partir de 700.000 euros? Només un 4%. A això li diu vostè pujar els impostos a totes les famílies? Un 96% continuarà pagant un 1%. Aquest govern té clar que no apujarà els impostos a les classes baixes, mitjanes i treballadores, no faci demagogia, Sr. Camps. La política fiscal d'aquest govern té un principi molt clar, qui més té més contribueix. D'aquesta manera es garanteix la distribució de la renda i la riquesa dels afavorits als més febles.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Cladera, vostè sap perfectament que l'any 2014 hi va haver 15 milions de recaptació extraordinària. És a dir, no compari el 2014 quan hi

havia una recaptació extraordinària amb la previsió que té per a l'any 2016.

Per tant, Sra. Cladera, jo crec que vostè i el Govern van a allò fàcil, a allò senzill, van a allò més còmode, que és apujar impostos. Vostè s'ha trobat una situació econòmica molt millor que fa quatre anys, molt millor, no es pot comparar. I vostè que avui podia davallar impostos, vostè que avui hauria de davallar impostos, vostè segueix el camí contrari que és apujar impostos. I si només fos el Govern, miri, escolti, ho aguantaríem. Però és que també els ajuntaments governats per l'esquerra estan apujant l'IBI, apugen les taxes de fems, estan apujant tots els impostos possibles.

Per tant, jo li posaré un exemple, un exemple de bona gestió, Galícia. Galícia l'any 2016 té previst que hi hagi una exempció del 99% de la població a l'impost de successions i donacions. El 99% de la població no pagarà l'impost de successions i donacions, davallaran el tram autonòmic de l'IRPF.

Sra. Cladera, aquest és el camí, el que fa Galícia, de davallar impostos. El camí que fa vostè és tot el contrari del que s'hauria de fer. O sigui, jo li demanaria i li vaig demanar fa dues setmanes, que rectifiqui el rumb de la nau. Vostès van equivocats, vostès no poden posar damunt les espatlles de tots els ciutadans de Balears els seus capricis, els seus...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Miri, Sr. Camps, les mesures tributàries que aquest govern defensarà només atacaran les butxaques dels ciutadans amb més poder adquisitiu i sense tocar les classes mitjanes i baixes, com ja hem dit.

Nosaltres recuperarem la progressivitat com un principi de justícia, equitat i de lluita contra la desigualtat social. I li ho repetesc, fins a 700.000 euros es pagarà el mateix que ara. En canvi, què va fer el PP? Demagògia pura, va apujar l'IRPF, l'IVA, l'impost de transmissions, el cànon de sanejament, l'impost sobre hidrocarburs, ... La major pujada d'impostos mai coneguda en aquesta comunitat autònoma, com vostè diu i vostè sap, sense discriminar rics i pobres, classes mitjanes ni baixes.

Per tant, el que farà aquest govern serà recuperar la progressivitat. I ja li he dit que només un 4% es veurà afectat per aquesta pujada de l'impost de successions i donacions. No faci demagògia, Sr. Camps, perquè no està dient la veritat i està faltant al respecte dels ciutadans i d'aquest govern.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 7084/15, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a espècies invasores.

LA SRA. PRESIDENTA:

La dotzena pregunta. RGE núm. 7084/15, relativa a espècies invasores, presentada per la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt és ajornada per a la propera sessió plenària, atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 7332/15.

I.13) Pregunta RGE núm. 7099/15, presentada pel diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco, del Grup Parlamentari Popular, relativa a nova redacció de la Llei de capitalitat de Palma.

Tretzena pregunta, RGE núm. 7099/15, relativa a nova redacció de la Llei de capitalitat de Palma, que formula el diputat Sr. Álvaro Gijón i Carrasco del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. En las últimas semanas volvemos otra vez a una idea que ya había funcionado, o mejor dicho, no había funcionado pero sí se había aplicado en el último pacto de progreso. Y es que vuelven a querer retirar las competencias urbanísticas que por Ley de capitalidad tiene la ciudad de Palma.

Me gustaría saber si el Gobierno tiene previsto hacer una modificación de esta ley y en qué sentido, y si es cierto que se quieren volver a transferir las competencias al Consell Insular de Mallorca.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gijón, per al Govern no és una prioritat dur a terme una nova redacció de la Llei de capitalitat de Palma. Tenim tot un pacte de governabilitat on estan fixades la redacció i elaboració de 26 lleis. Aquestes són les que marquen la nostra agenda, són les nostres prioritats. I en elles estam enfrescats. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Gracias, Sr. Conseller, me alegra escuchar que no está dentro de sus prioridades, pero le recuerdo que sus socios en el consell insular, sí que están diciendo que quieren hacer la modificación en materia urbanística.

Yo simplemente le quiero hacer ver una serie de conceptos que creo que son importantes. Primero, no podemos estar pidiendo descentralizar a Madrid cada vez que uno de ustedes se va a Madrid pidiendo más competencias, pero curiosamente las que ya tienen, en este caso el ayuntamiento por la Ley de capitalidad, retirárselas.

Segundo tema, creo que si algo ha quedado demostrado es que cada vez que una administración se mete en el urbanismo de Palma es cuando empieza a funcionar mal. El Ayuntamiento de Palma, gracias a sus funcionarios tiene experiencia y capacidad acreditada. Pero le recuerdo que cada vez que se ha metido una administración en el urbanismo de Palma ha sido un fiasco...

(Remor de veus)

No, Son Espases no, Son Bordoy. ¿Se acuerdan de Son Bordoy? Es un tema suyo, un pelotazo suyo. ¿Se acuerdan de Son Gual? Un pelotazo suyo. ¿Se acuerdan de la fachada marítima? Un pelotazo suyo. Cada vez que alguien mete la mano en el urbanismo de Palma es un desastre. Y siempre viene de una administración de fuera.

Miren, son viejas ideas con los mismos resultados. Por cierto, edificio de Gesa, ¿se acuerdan del edificio de Gesa? Ahora no saben qué hacer con él. Fiasco, porque el consell insular se ha querido meter, con ustedes apoyándoles.

Si quieren descentralizar, si quieren dar agilidad, si quieren dar autonomía y si quieren sobre todo que el ciudadano tenga un mejor servicio dejen de marear la perdiz con el tema de modificar la ley. Me alegro, Sr. Conseller, de que efectivamente no sea una prioridad. Pero lo que le pido, no es que no sea una prioridad, sino que no se modifique que ya está bien como está la Ley de capitalidad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Marc Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gijón, lliçons en matèria urbanística de l'Ajuntament de Palma, poques o cap. Hem vist

experiències jo crec que esperam no veure mai més per part de la dreta en matèria urbanística a l'Ajuntament de Palma.

Reiter la reflexió que he fet abans. No és per a nosaltres una prioritat, en qualsevol cas si l'Ajuntament de Palma ens tramet una petició, per suposat que l'estudiarem, la valorarem i a partir d'aquí prendrem decisions. Hi ha qüestions de la Llei de capitalitat, en qualsevol cas, que ens poden agradar més o manco. Insistim que no és aquesta la qüestió.

Hi ha temes que hem vist i que ens vénen heretats de la passada legislatura de la Llei de capitalitat. Recursos econòmics compromesos per vostès, plurianuals a pagar a 20 anys, fins l'any 2021 s'hauran de pagar recursos econòmics per complir una llei que vostès durant tres anys van ser incapaços de complir.

Per tant, ens queda molta feina a fer, per posar en ordre tot allò que vostès ens han deixat, aquí és on nosaltres centram les nostres prioritats. I en qualsevol cas, si ens ve una petició concreta de modificació d'aquesta llei, l'estudiarem -insistim-, la valorarem i a partir d'aquí, prendrem decisions.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 6960/15, presentada pel diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a aparcaments als hospitals públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE núm. 6960/15, relativa a aparcaments als hospitals públics, que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gracias. Sra. Presidenta, la gran mayoría de ciudadanos y ciudadanas creemos que la sanidad universal es un derecho irrenunciable. Por eso no entendemos que en el Hospital Son Espases, aquí en Mallorca, y en el de Can Misses en Ibiza, se tenga que pagar por aparcar en el parking para ser atendido o hacer una visita a un familiar.

No solamente hay que pagar, sino que hay que pagar mucho. Cuesta más aparcar en Can Misses que en cualquier zona azul de la isla. Cosa que también pasa con Son Espases, que cuesta más que cualquier aparcamiento municipal. A esto se suma que en Can Misses aparcar cuesta un 34% más que en Son Espases y bastante más que en un hospital asturiano, cuya concesión del aparcamiento es para la misma empresa que en Ibiza. Otro maravilloso ejemplo de que lo privatizado y lo externalizado, como intenta hacer creer el Partido Popular, funciona siempre mejor.

En nuestro grupo parlamentario creemos que es una situación muy desagradable el hecho de que algunas personas cuando van a visitar a un amigo o a un familiar, tengan que vivir esa visita como si se tratara de una cuenta atrás, hasta que el dinero les alcance. Si la situación de ir al hospital por que uno

se encuentra mal o de ir a visitar a una persona enferma ya es de por sí desagradable, el hecho de pagar un precio desorbitado por esta estancia lo agrava aún más.

Desde el Grupo Parlamentario Podem Illes Balears pensamos que ese no es el espíritu del artículo 43 de la Constitución Española, ni del artículo 25 de nuestro Estatuto de Autonomía, donde se recoge el derecho a la sanidad universal. La sanidad no es universal si hay que pagar, sencillamente porque hay gente que no puede permitírselo.

Y le planteo por ello la siguiente pregunta, ¿tiene previsto el Gobierno de las Islas Baleares que los aparcamientos de los hospitales públicos que actualmente son de pago, pasen a ser gratuitos?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies Sra. Presidenta. Miri, Sr. Saura, jo crec que compartim amb vostès que evidentment hi ha moltes millores a fer dins la sanitat pública de les Illes Balears. Hem començat per retornar la targeta sanitària als immigrants irregulars, estam treballant per obrir centres de salut els capvespres, estam treballant per millorar les llistes d'espera, i evidentment també som conscients que hem heretat una situació complicada en els dos pàrquings dels dos hospitals públics a què vostè feia referència.

Quant a Can Misses, la concessionària la legislatura passada va establir el preu del pàrquing amb el beneplàcit de qui llavors governava en aquesta comunitat autònoma, també es va decidir desinvertir 12 milions d'euros i, per tant, no fer el centre de salut, ni la reforma del vell Can Misses per poder fer un centre sociosanitari, que nosaltres volem engegar durant aquesta legislatura.

Quant a Son Espases, l'herència encara és molt més complicada. Vostè sap que quan vàrem governar el pacte de progrés la darrera legislatura, vàrem heretar un Son Espases que s'ha fet famós per moltes coses en les quals avui no hi entrarem, però quant al pàrquing, la meitat de les places estaven reservades, el preu era de 45 euros per mes del personal, hi havia 200 places VIP gratuïtes i el cost d'aquestes 200 places eren de 206.000 euros per a la conselleria.

Va governar el pacte de progrés, es varen fer canvis, es va ampliar el pàrquing a 2.400, s'eliminaren les 20 places VIP, es reduí el preu mensual per als usuaris fixos. La passada legislatura tres consellers de Salut i cap millora en cap dels dos pàrquings dels dos hospitals, sinó, com li deia, l'increment dels preus; i en aquesta legislatura, què feim?, estam estudiant les diferents opcions que hi ha damunt la taula.

Per ser breu i ràpida, quines opcions tenim? No fer res, cosa que no és una opció d'aquest govern, perquè aquest govern vol

treballar per millorar l'accessibilitat a l'assistència pública; rescatar el pàrquing de les dues concessions, calculam que ens podria costar uns 26 milions d'euros que no tenim i que vista la situació sanitària és molt complicat: i la tercera via, la que vàrem emprar l'altra vegada quan vàrem governar, renegociar amb les dues concessionàries, millorar les condicions d'aquests dos pàrquings i en aquesta línia estam treballant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el diputat Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Muchas gracias. Sabemos que este gobierno tiene algunas herencias indeseadas, esto lo entendemos perfectamente. La historia de la concesión fallida al exministro Villar Mir de las obras del hospital, o su concesión final, tanto del servicio de parking, como de bar, Wi-fi y televisión por 30 años a una UTE capitaneada por la empresa de Florentino Pérez, ese gran paradigma personificado del capitalismo de amiguetes, sabemos que es una losa enorme. Más sabiendo que ha tenido que gobernar desde el 2007 al 2011.

Pero también es verdad que David Abril, por ejemplo, dijo que el precio del parking era un robo antes de las elecciones. Y el Sr. Vicepresidente, Biel Barceló, dijo que quería hacer una revisión del contrato, porque ya de alguna manera había suficientes incumplimientos y deficiencias por parte de la concesionaria, como para hacer una revisión de este contrato.

Creemos que la ciudadanía no entenderá que algo que nos parecía un robo antes de las elecciones, nos parezca algo normal después de las mismas...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Saura, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies Sra. Presidenta. No sé si no m'he explicat bé. No ens pareix normal i no hem canviat d'opinió. I aquest govern està decidit a millorar l'accessibilitat de l'assistència sanitària pública i a fer-la de molta més qualitat d'allò que hem heretat.

Crec que els fets demostren el que estic dient: hem retornat la targeta sanitària, estam treballant per reduir les llistes d'espera, estam treballant per obrir els centres d'atenció primària els capvespres i evidentment també estam treballant amb les dues concessionàries per renegociar millors condicions

del pàrquing, almanco de forma immediata per als pacients i per als professionals.

Evidentment nosaltres no renunciem a poder aconseguir en la negociació amb la concessionària que aquests pàrquings siguin gratuïts. En aquesta línia estam treballant i evidentment els tendrem absolutament informats. Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 7104/15, presentada pel diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a criteris dels nous currículums, rectificada amb l'escrit RGE núm. 7150/15.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 7104/15, rectificada amb l'escrit RGE núm. 7150/15, relativa a criteris dels nous currículums que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el diputat Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, ja sabem que aquest govern que vostè presideix no és un model de virtuts ni de coherència. Però allò de l'ensenyament supera tal vegada tots els registres.

El seu conseller ha afirmat reiteradament que no li queda més remei que respectar la llei en vigor, és a dir, la LOMCE. Però mentrestant el seu partit aprova a la Comissió d'Educació una proposició no de llei que demana al Govern de l'Estat que -i cit textualment-: "aturi de manera immediata el calendari d'aplicació de la llei". Gran coherència.

I és justament d'aquesta aplicació de la llei a les Balears de què m'agradaria que me'n parlés. El seu conseller la va qualificar dimarts passat, aquí mateix de valenta, audaç i participativa. Jo m'he pres la molèstia de comparar aquesta aplicació de la llei amb la que havia fet el govern anterior i veig que hi han afegit, per exemple, que s'ha de reforçar el sentiment de pertinença a l'àmbit cultural i lingüístic català. I també veig que entre les coses que han eliminat hi ha, per exemple, les referències al castellà com a llengua vehicular, la protecció i els estudis de les modalitats insulars, com demana l'article 35 de l'Estatut, i l'esperit emprenedor, que m'imagin que vostès el consideren perfectament prescindible.

M'agradaria, doncs, saber per què s'ha fet el que s'ha fet, és a dir, m'agradaria que m'explicàs vostè quins criteris s'han seguit per fer aquesta adaptació de currículums?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies Sra. Presidenta. Sr. Pericay, un govern absolutament coherent amb allò que va dir abans, amb allò que ha plantejat i amb allò que està fent. L'educació no s'imposa,

es pacta, es dialoga. I per això estam fent aquest procés participatiu dels currículums LOMCE amb tots els centres educatius de les Illes Balears, de primària, de secundària i de batxillerat; amb tots els sindicats, amb les patronals, amb la Universitat de les Illes Balears, amb totes les direccions generals implicades. Estam fent una proposta oberta al diàleg i a la participació.

No sé si vostè a això ho veu adequat, nosaltres ho veim la forma de fer política que demanda la ciutadania i evidentment havent après dels errors que varen succeir la passada legislatura. Per tant, evidentment nosaltres hem demanat la paralització del calendari LOMCE i no hi ha cap incoherència, l'hem demanat al ministre en el Consell Sectorial d'Educació i la continuam demanant.

Ara bé, mentre hi hagi aquesta llei, nosaltres volem els millors currículums que menys afectin amb la mala praxi d'aquesta llei que ha fet el Govern d'Espanya. Per tant per això demanam la col·laboració i la participació a tota la comunitat educativa.

Li deia que s'han enviat i estam pendents de les aportacions que farà tota la comunitat educativa. S'han recuperat les demandes fetes pel Consell Escolar de les Illes Balears que es feu a la passada legislatura i que ningú no va escoltar, i que nosaltres trobam molt interessants. La proposta que feim a primària és augmentar moltíssim l'autonomia del centre per poder dur endavant projectes d'innovació i treball per projectes; la proposta d'ESO, racionalitzar els horaris passant de 32 a 30 hores, recuperar el pes de matèries com educació plàstica, música i tecnologia, que han estat marginades per part dels governs del Partit Popular; quant a anglès l'aposta és de desdoblaments de les classes d'anglès a secundària, fent grups de màxim entre 8 i 15 alumnes; quant al batxillerat és que la història de la filosofia tornarà a ser obligatòria a segon. I totes aquestes propostes que li plantej i moltes més estan a debat. El criteri és reduir i minimitzar al màxim els efectes perniciosos que per a nosaltres té la LOMCE.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies. Sra. Presidenta, moltes gràcies per les explicacions i pels criteris que m'ha apuntat. Com bé sap la primària -em limitaré a la primària, tampoc no tenc temps per a més- és un segment bàsic de tot sistema educatiu. Idò bé, quan les coses no funcionen, quan es té un percentatge, el percentatge d'abandonament escolar més alt d'Espanya, quan tants de nins arriben a secundària sense saber contar, ni llegir ni escriure, s'ha de procurar reforçar allò essencial, enfortir-ho... -n'hi ha, n'hi ha molts, n'hi ha molts; ja sé que evidentment no els agrada que els ho recordi, però n'hi ha...enfortir-ho i no debilitar-ho, i si no mirin les estadístiques, eh?, quan dic que n'hi ha, tampoc no m'ho invent. I vostès,

amb aquest nou currículum de primària, el que proposen, han retallat hores de matemàtiques i de llengües, i en aquest camp el que han fet amb l'anglès és de jutjat de guàrdia, o sigui, de les matèries troncal, bàsiques, essencials, les que després serveixen per afrontar amb garanties la secundària, i aquestes hores les han convertit en hores de lliure disposició, o sigui, hores que no tenen per què assignar-se per qüestions pedagògiques, en una paraula, un desbarat.

Vostè creu que realment així millorarem la qualitat de l'educació a les Illes Balears?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Em pareix que em toca fer una alabança al sistema educatiu, perquè venim d'un país que no fa molts d'anys els nostres padrins eren analfabets, i en aquest moment els joves són els millors preparats de tota la història d'Espanya i de les Illes Balears. Per tant una mica de respecte als docents i als membres de la comunitat educativa d'aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

I nosaltres creim en els docents i creim en la comunitat educativa, i per això donam el marge d'autonomia als centres, perquè creim que és la millor manera d'ensenyar i de tenir les generacions més ben preparades, i al·lots i nines que estiguin cohesionats socialment i que puguin tenir objectius de competitivitat i de productivitat en aquesta comunitat autònoma, que tan complicat és. I l'aposta per l'educació és ferma: 364 professors més aquest curs escolar n'és una demostració.

Moltíssimes gràcies.

I.16) Pregunta RGE núm. 7093/15, presentada pel diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pressuposts en innovació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 7093/15, relativa a pressuposts en innovació, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern, hi ha un informe que ha fet la Unió Europea, la Comissió Europea, en què surt la inversió de totes les comunitats autònomes en I+D+I, en recerca, i les Illes Balears ni hi surten, hi surten totes i nosaltres ni hi sortim. Espanya és la 17 dels 28 països de la Unió; no deixa de ser curiós que el País Basc i Navarra siguin els primers de tot l'Estat espanyol, amb la qual cosa tenen un nivell econòmic molt superior a nosaltres.

Davant aquesta situació, i en lloc de continuar plorant com ploram fins ara, i sabent que li vaig dir que hauria de fer una pla d'eficiència, vostès quin esforç pressupostari pensen fer respecte de la inversió que hem fet aquest any que està acabant? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment, Sr. Font, crec que vostè encerta quan diu que l'aposta fonamental d'aquesta comunitat autònoma ha de ser per l'economia del coneixement, i som conscient que venim d'anys de retalls en aquest sector estratègic de la innovació i la investigació. I és vera que durant aquests mesos hem parlat molt del rescat de la ciutadania, que és urgent; del retorn de drets i llibertats, que és urgent; de la millora del finançament, necessària per poder fer aquesta reinversió pública en aquelles qüestions que són bàsiques; però no oblidam cap dels membre d'aquest govern que no hem de perdre el full de ruta que crec que és fonamental, que és remodelar el nostre model econòmic, i per tant una aposta clara per l'economia del coneixement. Aquest govern compta amb la Vicepresidència i Conselleria d'Innovació precisament per donar pes a aquesta matèria, que per a nosaltres és fonamental.

Què farem ja de forma immediata, tot i saber les dificultats pressupostàries que tenim? L'any 2016 el pressupost per a la Direcció General d'Innovació i Recerca augmentarà un 7%, i aquesta pujada ens permetrà per primera vegada després de sis anys poder tornar a treure convocatòries per a les empreses amb projectes de recerca, desenvolupament i innovació. Durant el 2016 volem posar en marxa ja dues infraestructures importants en temes d'investigació i innovació: el Centre científic de les Illes Balears en el Parc Bit a Palma, per millorar les infraestructures científiques i promoure sinèrgies entre el sector empresarial i el sistema científic; i el Centre Bit de Menorca, a Alaior, que és una demanda històrica per promoure l'economia del coneixement en aquesta illa.

Però la nostra obsessió és que la política de recerca, de desenvolupament i d'innovació no sigui només d'una conselleria, d'una direcció general, una aposta concreta d'una part del Govern, sinó que sigui una política transversal de tot el Govern i compartida amb la societat civil i amb l'empresarial, perquè és necessari que tots d'una forma decidida apostem per un bon futur d'aquesta comunitat autònoma. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, jo li agraeisc aquest compromís que agafa aquí davant la cambra en el ple que fa 7 d'aquest període de sessions. És evident que només la nostra curtesa -i parl de curtesa intel·lectual- dels 59 que som aquí dins podria fer fracassar aquests quatre anys el que hem fracassat durant aquests trenta-dos, perquè no hem estat capaços de veure, eh?, i ens queixam, de veure com el nostre PIB, d'una mitja de 100 estàvem al 135, érem els que més teníem per habitant, i hem baixat de 106, i com Catalunya de 102 ha arribat a 118, o altres comunitats com el País Basc ens han superat el que nosaltres érem abans, l'any 85, i tot és per tenir els ous al mateix paner.

Si realment no invertim en aquesta innovació i arribam almenys a la mitja d'aquest 1,24 del PIB que té l'Estat -ja no parl del 2,06 que té el País Basc-, tots aquests dimarts que venim a plorar el que volem en hospitals, en torrents, en carreteres, tanmateix no té solució. O apostam per una altra via i hi posam part dels pocs doblers que tenim -després ja veurem, amb el fantàstic resultat que hi haurà dia 20 de desembre supòs que tot això s'arreglarà, o almenys si El Pi hi és s'arreglarà-, però apostam per un pla on prioritzem i una de les prioritats sigui la innovació, o si no estam condemnant aquesta societat a tornar més pobres del que hem tornat aquests darrers trenta-cinc anys.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Coincidesc, Sr. Font, en el fet que evidentment en aquesta comunitat autònoma anam molt enrere en tot el que és desenvolupament, recerca i innovació, tant en inversió pública com en inversió privada, i per tant hem d'estimular els dos pols si realment volem avançar com a societat. Nosaltres com a govern li puc explicar que farem una aposta clara, li explicava el que farem ja en el 2016, li puc explicar que durant tota la legislatura volem impulsar la formació de personal en recerca més desenvolupament; volem promoure la captació i la incorporació de talent en el sistema científic de les Illes Balears, no volem que els nostres científics hagin de fugir sinó que puguin quedar a la nostra comunitat autònoma i atreure talent d'altres llocs d'Espanya; volem dinamitzar tots aquells projectes en innovació, en recerca i en desenvolupament que vinguin del sector privat i també des del sector públic, amb una aposta clara per la recerca en salut com a sector estratègic d'aquesta comunitat autònoma.

En això els convid a participar, perquè sense dubte el model econòmic de futur dependrà de la capacitat i de la valentia que tinguem com a societat d'impulsar en aquella economia...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

...que sigui més sostenible. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 7390/15, presentada per la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mort d'un menor al centre Es Pinaret.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE 7390/15, presentada en substitució de la RGE 7097/15, relativa a mort d'un menor al centre Es Pinaret, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, en primer lloc volem manifestar el nostre condol i unir-nos al dolor de la família i els amics d'Osvaldo, que va morir la setmana passada a Es Pinaret, i també el reconeixement de la tasca del personal d'Es Pinaret i de la seva actuació.

Des del respecte cap a una investigació judicial li formulam aquesta pregunta, perquè ha passat una setmana i ja es reconeixen almanco cinc errades o possibles negligències en la mort d'aquest menor. I una setmana després, Sra. Armengol, vostè no s'ha pronunciat. Les primeres paraules que pronunciarà sobre aquest fet tan greu a la nostra comunitat autònoma serà en resposta a la pregunta que li formula el Grup Popular. Després que es morís un nin, un jove que estava en un centre que és responsabilitat del Govern, del qual vostè n'és presidenta, vostè, Sra. Armengol, ha optat pel silenci.

Entenem el patiment d'aquest govern, de veres, i sabem el que és una desgràcia que els ha succeït en aquests moments, a vostès. Però saben què van fer vostès quan el govern anterior va patir una desgràcia?, saben què deien? Deia la Sra. Santiago cridant en aquest parlament: "S'ha mort una persona, s'ha mort una persona, i vostè, el conseller de Salut, n'és el responsable. Vostè no pot continuar essent el conseller de Sanitat, vostè ha de dimitir, perquè és l'únic responsable d'aquesta situació tan greu". O deia el Sr. Barceló: "Ningú no ha assumit encara cap responsabilitat política per aquesta mort". Què hem de fer nosaltres ara, Sra. Armengol?, què li hem de dir?, quina responsabilitat li hem de demanar?, quina actitud espera per part del Grup Popular?

Sap, Sra. Armengol?, per a sort de vostè i del seu govern nosaltres no som com vostès, nosaltres no emprarem la mort d'un nin a un centre de responsabilitat seva per fer política barroera, nosaltres no, però sí que volem les explicacions, les responsabilitats i la transparència. Per això li demanam, Sra. Armengol, com s'explica que hagi pogut succeir aquest fet a la nostra comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Prohens, estam davant un fet absolutament dramàtic, el moment més trist; el pitjor moment que viu el nostre govern durant aquests cent dies ha estat sens dubte la mort d'Oswaldo la setmana passada, i aquests moments per a nosaltres són de suport absolut a la seva família, als menors que compartien l'estada amb ell al centre d'Es Pinaret, als treballadors i als professionals que varen arriscar la seva vida per poder-lo treure de la seva habitació.

Ara, Sra. Prohens, no li consentiré que digui que aquest govern no ha donat la cara i que no ha estat transparent perquè no és cert. Des del minut 1 la consellera d'Afers Socials, a la qual vull agrair la seva excel·lent feina, des del minut 1 va ser allà, els va telefonar a vostès, a tots els portaveus parlamentaris, per donar-los les explicacions, va fer una roda de premsa per explicar tot el que havia succeït en Es Pinaret durant aquella desgraciada situació de l'incendi, ha demanat una compareixença parlamentària per donar totes les explicacions. Per tant, Sra. Prohens, el Govern està donant la cara i està explicant el que ha succeït en el centre Es Pinaret.

I li diré molt més, Sra. Prohens: nosaltres només governam fa cent dies, en aquesta comunitat autònoma, i des de fa cent dies estam ja fent millores al centre Es Pinaret, perquè som conscients que és un centre que té deficiències, i supòs que vostè n'ha de ser conscient, perquè cent dies abans vostès estaven governant aquesta comunitat autònoma i tenien la responsabilitat, entre d'altres, dels menors tutelats i extutelats d'aquesta comunitat autònoma, i per tant han de saber perfectament com està el centre Es Pinaret i, en tot cas, que varen fer vostès per alleugerir aquesta situació d'un centre de menors com la que tenim.

Jo no entraré en això, perquè em pareix que aquest no és el moment; aquest és el moment de suport absolut a la família, de suport absolut als treballadors d'Es Pinaret, de suport absolut a la gent que treballa amb els menors, de suport absolut a la policia judicial i a la investigació que està oberta, en la qual nosaltres col·laboram des del minut 1. Ara, no em compari una cosa amb l'altra. Nosaltres no hem pres cap decisió de retall de drets als menors d'Es Pinaret, cap ni una, ans tot el contrari, des del minut 1 hem posat més inversió en aquest centre: hem comprat el material antivandàlic, hem començat a canviar els matalassos, tenim un projecte per ampliar aquest centre perquè està absolutament sobresaturat, i en som conscients. No m'ho

compari perquè nosaltres no hem fet cap retallada en drets socials sinó tot al contrari, estam treballant per millorar la situació, que és, sincerament, absolutament desgraciada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sra. Presidenta, sabem de la compareixença que ha demanat la seva consellera, i que la seva consellera sí que va donar la cara, però vostè, com a presidenta del Govern, les primeres paraules, repetesc, que ha pronunciat sobre aquest fet ho acaba de fer ara perquè l'oposició li ho ha demanat; si no probablementment hagués seguit amb el seu silenci.

Sabem de les millores que necessita Es Pinaret. Per això la passada legislatura ja es varen ampliar de 38 a 46 les places; també es va contractar més personal, com cinc educadors, un treballador social, dos psicòlegs, dos AT; o es varen fer també reformes i es varen començar unes obres de nous mòduls en Es Pinaret. Sabem, sabem les deficiències...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...que té Es Pinaret, i sabem que això mai més no s'hauria de tornar...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula... ningú.

II. Interpel·lació RGE núm. 4560/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a renda bàsica progressiva.

Passam al segon punt. Correspon al debat de la Interpel·lació RGE 4560/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a renda bàsica progressiva. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. El Grupo Parlamentario Popular presentó esta interpelación tras conocerse el acuerdo de gobernabilidad acordado por los tres partidos políticos, por los cuatro, en este caso, perdón, que dan apoyo al Gobierno. En este acuerdo de gobernabilidad uno de los puntos simplemente, y cito textualmente, ponía "renta básica progresiva". A raíz de

la presentación de este acuerdo presentamos, como decía, esta interpelación para que la consellera nos pudiese explicar en qué iba a consistir esta renta básica progresiva.

Desde el primer momento ya lo que nos llamó la atención fue la palabra progresiva, y nos llamó la atención porque como ya se ha dicho en este parlamento de los grupos que dan apoyo al Gobierno, en sus respectivos programas electorales solamente uno, que en este caso era el Partido Socialista, hablaba de una renta progresiva. El resto de partidos, tanto MÁS como Podemos, no hablaba de esta progresividad sino que simplemente hablaba de una renta que llegase a todas las personas que lo necesiten. El Partido Socialista sí que incluía este matiz, pero sin embargo en el propio programa electoral afirmaba que ninguna persona de esta comunidad autónoma se iba a quedar sin un tipo de recursos como podía ser éste.

Ahora ya conocemos más detalles de esta renta gracias a las explicaciones que nos ha ido dando y a la presentación de la renta, y todavía nos surgen más dudas. A día de hoy ya se empiezan a añadir matices postelectorales que ustedes no explicaron en campaña; el principal, evidentemente, es el presupuesto, un presupuesto que algunos partidos, el suyo concretamente, Sra. Consellera, cifraba el presupuesto de esta renta básica o de esta renta social, como la queramos llamar, en unos 60 millones de euros, aproximadamente. Hoy en día ya se dice que son 20 millones de euros para esta renta, sin saber si el resto de rentas o si el resto de planes dedicados a la cobertura de necesidades básicas se van a mantener con el mismo presupuesto o se van a reducir. En cualquier caso estamos hablando de 20 millones de euros y no de 60 millones.

Las explicaciones son el sistema de financiación, pero he de recordarles que el sistema de financiación que tenemos hoy en día era el mismo que teníamos en año anterior y sabían que no se iba a cambiar de la noche a la mañana. Evidentemente tenemos que trabajar todos para intentar mejorar este sistema de financiación, pero hasta que lo consigamos es el que tenemos y tenemos que gestionar con él. Ustedes sabían cuál era el sistema de financiación y en campaña electoral este matiz no lo introdujeron.

También hablaba la consellera del déficit que nos hace cumplir el Estado y que hace imposible poner más presupuesto en esta renta, pero es que el déficit también se sabía antes de las elecciones de mayo de 2015, y este matiz tampoco lo dijeron ustedes a la hora de prometer esos 60 millones o que esta ayuda llegaría a más de 8.000 personas y beneficiaría a muchísimas más familias de las que ahora dicen que se van a beneficiar.

Sra. Santiago, lo que nosotros decimos es que ustedes generaron unas expectativas electorales que no se están cumpliendo, y una expectativas, además, con temas muy sensibles, como es la cobertura de las necesidades básicas. Ustedes me dirán que nosotros no creíamos en la renta social, que nosotros la negamos en este parlamento, pero lo que yo le digo es que no estamos de acuerdo con una renta como la que usted presenta o la que usted está dando estos detalles. Desde el Partido Popular sí que en nuestro programa electoral contemplábamos impulsar una renta ligada a situaciones de necesidad y vinculada a un plan individual o familiar de trabajo social, sí que creíamos que la renta mínima de inserción debía

modificarse para adaptarse a las nuevas necesidades y a los nuevos perfiles que iban surgiendo y, de hecho, la estrategia de inclusión social, que se elaboró conjuntamente con el tercer sector, en este caso, concretamente con EAPN, en la subcomisión derivada de la Mesa del tercer sector, ya se habla de una ley que pueda regular la renta mínima y que la pueda adaptar a las nuevas necesidades.

También es cierto que se hizo un esfuerzo muy importante en cuanto a dotar muchísimo mejor el Plan de prestaciones básicas, a dotar muchísimo mejor las rentas, tanto la renta mínima de inserción como la renta activa de inserción del SOIB, para poder dar cobertura a estas necesidades. Es cierto que no era suficiente, pero también es cierto que el Partido Popular no se comprometió en campaña electoral a una cifra concreta, ni generó falsas expectativas a los ciudadanos porque fuimos bastante más prudentes, porque creíamos que con un tema, como puede ser la cobertura de las necesidades básicas, no podemos hacer demagogia y no podemos prometer cosas que no se puedan cumplir.

Y le voy a explicar por qué el Partido Popular presentaba en su programa electoral una renta diferente de la que ustedes presentan. En primer lugar, porque consideramos y creemos que tal vez deberíamos hacer el debate de tener una única renta, una única renta social que pueda adecuarse a los diferentes perfiles, tanto a perfiles que tengan una necesidad de inserción social, como una inserción de carácter socioeconómico o que tengan dificultades simplemente económicas, pero siempre hay un origen evidentemente detrás de una necesidad como estas. Creemos en una única ley que pueda impulsar o que pueda regular una renta que se adapte a las necesidades para simplificar todo nuestro sistema de prestaciones que, como usted sabe, ya es de por sí complicado teniendo una competencia como es la de servicios sociales, derivada en tres niveles administrativos, como ocurre en nuestra comunidad autónoma. Por lo cual creemos que la mayor simplicidad que le podamos dar precisamente a este tipo de recursos y la mayor adaptabilidad beneficiará muchísimo a los usuarios.

También creemos que tiene que ser una renta ligada a un plan individual y familiar de trabajo social. Usted dirá que hay perfiles nuevos, que hay perfiles, que hay personas que simplemente, o familias que simplemente están en una situación de necesidad porque no encuentran un trabajo y no tienen los recursos necesarios porque no encuentran un trabajo, y comparto perfectamente esa afirmación con usted, lo sé evidentemente no porque haya sido consellera, yo creo que todos compartimos y sabemos de esta necesidad, pero también he tenido la suerte de ser regidora de un ayuntamiento como el de Palma y ver esos perfiles y conocer a esas familias y conocer a esas personas, que es cierto que no tienen una problemática social como la pueden tener otras personas, y que, por las circunstancias económicas, por la crisis económica, han podido perder su trabajo y no tienen recursos suficientes. Pero también le diré que estas personas ya están acudiendo a servicios sociales y que estas personas que no encuentran un trabajo, parados de larga duración que no encuentran un trabajo y que por eso no tienen recursos, también hay un origen de esto. ¿Qué es lo que vamos a hacer con esas personas? ¿Les vamos a dar una ayuda pero no vamos a buscar el origen? ¿Puede ser que el problema que tengan es que no encuentran un trabajo porque en

el mercado laboral que tenemos hoy en día no van a encontrar ese trabajo y esta situación se va a poder prolongar? ¿No tendremos que hacer con ellos un esfuerzo en cuanto a la inserción laboral, que no tiene que venir acompañada de formación, pero a lo mejor sí que una orientación diferente para que puedan encontrar un trabajo?

¿No es posible que estas familias que tienen esta situación, porque, además, esta renta va a priorizar, como usted decía, a las familias que tengan menores, simplemente con la percepción de esta renta no sea suficiente y los menores necesiten de una mayor cobertura de sus necesidades, como por ejemplo material escolar, como por ejemplo becas de comedor, y que se pueda gestionar de forma global y de forma conjunta a través de un plan familiar? ¿No es posible que estas familias necesiten un apoyo psicológico porque, obviamente cuando unas personas, cuando unas familias no pueden sostener, en este caso incluso, a sus hijos, se produce una situación muy difícil que tal vez necesite un apoyo psicológico? ¿No es mejor tener un plan que pueda acompañar a una prestación como ésta, buscar el origen, dar los apoyos necesarios para que estas personas, estas familias puedan recuperar su autonomía personal?

Y esto va ligado especialmente a la tercera cosa que nos llama la atención, que es la gestión de esta renta solamente por parte del Govern. Tal vez, Sra. Santiago, deberíamos plantearnos que no solamente fuese el Govern el que gestionase esta renta, tanto los consells insulares como los ayuntamientos tienen competencias en materia de servicios sociales. Los ayuntamientos son los más próximos a las familias, son los que conocen sus dificultades, sus necesidades, tienen estructuras, tienen trabajadores sociales que pueden hacer este trabajo. Los consells insulares a día de hoy ya están gestionando la renta mínima de inserción, tienen una estructura de trabajadores sociales, de orientadores, que también pueden gestionar esta renta. ¿Por qué solamente la tiene que gestionar el Govern? ¿Por qué estamos creando más estructuras en lugar de destinar todos los recursos a dotar suficientemente esta renta?

¿No sería más lógico que las estructuras que ya están creadas y que, además, tienen mucha más facilidad de coordinación, pudiesen gestionar esta renta? ¿Que esta renta la pudiese otorgar un trabajador social, en función de las necesidades de las diferentes personas? ¿Poder aprovechar los recursos que ya tienen estas administraciones, incluso en el caso de la renta mínima de inserción, gestionada por los consells insulares, ya surgió en la pasada legislatura el debate de si algunos ayuntamientos, especialmente los más importantes, pudiesen gestionar directamente esta renta, porque ya tenían estas estructuras, porque ya había trabajadores que estaban trabajando con estas personas y con estas familias y sabían de sus necesidades y cuál era la renta o cuál era la prestación económica que más se adecuaba a sus necesidades en aquel momento?

¿Tenemos que seguir duplicando, triplicando incluso estructuras, no podemos coordinar, optimizar todos estos recursos muchísimo mejor?

Porque también una cuestión es cómo se coordinan las diferentes ayudas que pueda recibir una familia, ¿van a ser

compatibles? ¿Cómo van a asegurar que no se recibe una renta mínima de inserción y una renta social, y a lo mejor haya personas que por falta de presupuesto no tengan ninguna de las dos? Por ejemplo, ¿cómo se va a hacer cuando estas rentas solamente las gestiona el Govern y el resto van a seguir gestionando ayudas económicas y van a seguir gestionando la renta mínima de inserción? Creemos que en unos momentos como estos, en los que es cierto que el presupuesto es insuficiente, debemos optimizar al máximo los recursos.

Nuestra interpelación va dirigida a que nos pueda explicar estas cuestiones, a poder debatir la filosofía de esta renta que ustedes pretenden impulsar y que también le puedo decir que nosotros vamos a hacer todo el esfuerzo necesario para intentar consensuar una ley que usted entrará o ustedes entrarán en breve en este parlament, pero que creemos que debe ir un poco más allá y debe reflexionar sobre la aplicación real y práctica de la ley que ustedes pretenden impulsar.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Fernández. Té la paraula la representant del Govern, la consellera Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Intentaré contestar totes les seves preguntes, però el primer que he de dir és que s'ha de fer un esforç del canvi de mentalitat en relació amb els serveis socials d'una vegada per totes i en relació amb les prestacions econòmiques que donen els serveis socials. Totes aquestes preguntes, Sra. Fernández, vostè no ens les demanaria si fos una prestació, per exemple, de l'atur, o per cobrament de les pensions, o per cobrament de la pensió no contributiva. És una ajuda econòmica lligada a una necessitat econòmica, no lligada a una necessitat social, que per a això, efectivament, ja tenim tota la xarxa social.

Aquest canvi de mentalitat és necessari, perquè si no efectivament totes aquestes preguntes sempre poden quedar en l'aire. Això vostè s'ho demana en relació, per exemple, amb altres prestacions econòmiques que donen altres sectors que no siguin el de serveis socials? Ho considera un dret? Perquè hi ha una situació econòmica que genera que aquestes persones no puguin cobrir les seves necessitats bàsiques i per tant si cobreixen el que la llei determina tenen dret a cobrar aquesta prestació econòmica. I vostè aquesta situació la lliga a si s'ha de fer una situació d'investigació psicològica, d'investigació social, això és l'RMI, però la renda social supera l'RMI, és una passa més, és lligada a la situació econòmica.

Vostè diu, la progressivitat. Efectivament, la progressivitat, tant de bo tenguéssim els 60 milions o els 70 o els 80, perquè això dels 60 milions, Sra. Fernández, va ser una xifra que vàrem calcular sobre unes dades que tenim, però quan s'implementi tota fins i tot pot ser més. Però dedicar 20 milions al pressupost del 2016, vostè faci una història de tots els serveis socials de la nostra comunitat autònoma i no trobarà mai cap

partida tan alta, per una prestació econòmica, ni dependència quan va començar, ni dependència. Per tant, l'aposta per la renda social és molt seriosa per part d'aquest govern.

Però és que no només la renda social, Sra. Fernández, vostè estudiï qualsevol mesura, qualsevol dret que des de la democràcia hem anat aconseguint, i no es va aconseguir tot en els primers quatre mesos, ni l'educació, ni la sanitat. Teníem l'educació que ja era obligatòria i no teníem instituts ni escoles per a tot el conjunt de l'Estat espanyol, perquè s'havia de fer progressivament. Teníem la sanitat universal i obligatòria i no teníem centres de salut a tots els barris, per què? Perquè s'han de fer les coses progressivament. No es pot de cop aconseguir tots els doblers.

Vostè ja ens jutja quan encara no duem ni mig any. Aquestes reflexions que vostè diu d'incompliment, faci'm-la l'any 2018, però a l'any 2016 amb 20 milions és un pas quantitatiu i qualitatiu importantíssim.

Mantenir la resta de programes de lluita contra la pobresa. Sense dubte, sense dubte, mantindrem l'RMI amb el pressupost que vostè va deixar, que va ser una reducció de 2 milions en relació amb el 2014, perquè pensam que molta gent que cobra ara renda mínima d'inserció passarà a renda social, i per tant per a la renda mínima n'hi haurà prou amb aquests doblers.

Mantindrem totes les ajudes econòmiques que dona el SOIB. Mantindrem la targeta bàsica. No reduïrem les pensions no contributives. Tota aquesta lluita contra la pobresa es mantindrà, vull dir, serà una més.

Després ens diu: és que hem de valorar la situació de les famílies, com si cobrar una renda social les descartassin que no pogués fer feina amb treballadors socials, perquè pot tenir una discapacitat el seu fill, és que pot tenir també una persona amb dependència. Li vaig passar el document, hi ha preguntes que vostè m'ha fet que si s'hagués llegit el document tal vegada haguéssim pogut evitar; hi ha preguntes, per exemple, totes les ajudes socials finalistes no són incompatibles amb la renda social: si un nin té una beca per a menjador no és incompatible amb la renda social; si té una beca per a un tema concret, per a la Universitat, no és incompatible amb la renda social. Si té una beca per als llibres escolars, no és incompatible amb la renda social, no és incompatible.

L'RMI està superada, Sra. Fernández, i no ens podem enganyar, hi ha persones que duen cobrant la renda mínima d'inserció més de vuit anys, perquè sabem que hi ha persones que no són insertables laboralment. I ens enganyam contínuament com si modificàssim el projecte de feina, el projecte individual, perquè puguin cobrar la renda.

Després hi ha altres col·lectius absolutament normalitzats que no necessiten cap programa d'inserció social, que són absolutament normalitzats, que el seu problema és no trobar feina.

És que la memòria del 2014 de la renda mínima, les dades que tenim de Menorca i d'Eivissa, perquè de Mallorca no en tenim, és que a Menorca el 32% sol·liciten la renda mínima després d'haver esgotat l'atur. I a Eivissa el mateix, un 25%.

No és gent que tenguim problemes de reinserció social, ni psicològics, ni res, és que no tenen doblers, és que no troben feina.

I per suposat que derivarem tots els casos de renda social al SOIB, perquè es faci amb aquests una feina de reinserció social.

Però jo em faig pregunta, Sra. Fernández: si jo cobràs una renda mínima o una renda social, si cobràs una renda social de 600 euros, i a mi m'aconseguís, o jo aconseguís o m'aconseguís el servei de feina, el SOIB en aquest cas, una feina que em donés 1.200 euros, 1.300 euros, jo em penjaria de la renda social? Ni vostè ni jo ho fariem. Doncs, els perceptors de la renda social tenen la mateixa dignitat que vostè i que jo, no volen cobrar una percepció de subsistència, volen tenir una feina, volen estar ocupats.

És cert que hi pot haver un 1 o un 2% de població que pugui abusar d'aquestes situacions, com a tots ls sistemes que tenim, com les pensions, com les pensions no contributives, com les beques, com l'RMI, però no per això ens carregam un servei o ens oposam que millorem les prestacions econòmiques. Aquest és un pas qualitatiu i quantitatiu importantíssim en temes de serveis socials, és un canvi de mentalitat: *no es que seas pobre y tengas que demostrarlo* i, a més a més, t'hagis de portar bé i hagis d'anar la psicòleg i al treballador social i més, és que la teva situació econòmica no et permet cobrir les necessitats.

I mentre no troben feina, mentre no aconsegueixen trobar feina aquestes persones han de tenir cobertes les seves necessitats bàsiques, si no aquesta bretxa que tenim entre pobres i rics cada vegada es fa més grossa, cada vegada es fa més grossa.

Quan va començar la crisi, el debat, i vostè ho sap, el debat entre economistes era: rescatam els bancs, donam aquesta milionada de doblers als bancs o donam aquesta milionada a les persones a través de rendes socials perquè puguin afrontar les seves situacions. I els conservadors varen guanyar i varen donar les rendes i varen fer el rescat dels bancs. Si s'haguessin donat rendes socials, tal vegada ara tendríem molta menys gent amb desnonaments de casa seva i tendríem una situació, perquè apoderes les persones, pots negociar amb el banc si em lleves o no em lleves la meva feina si jo sé que cobr 600 euros cada mes.

I aquesta va ser l'opció, en lloc de rendes socials anar cap al rescat del banc. Aquesta comunitat autònoma, amb les seves limitacions, vol arribar a cobrir les necessitats bàsiques de la població a través d'aquesta renda social, progressivament. Si a l'any 2017 tenim un finançament millor, doncs tal vegada aquesta progressivitat es podrà escurçar, si no el tenim haurem d'anar progressivament ficant, incrementant els perfils de persones que s'hi puguin acollir.

Després m'ha dit, una única renda. Una única renda? I les que paga l'Estat les assumim com a comunitat autònoma? No, única renda, és que n'hi ha dues, senyora, és que sembla que ve aquí i diu que n'hi ha 45 i que s'han de coordinar; malauradament hi haurà dues rendes a la nostra comunitat

autònoma: una renda social i una renda mínima. I la renda social, progressivament, anirà ocupant l'espai de la renda mínima, perquè ha de ser així.

I d'aquí quatre, cinc, sis anys, tres anys, depèn del finançament, només tendrem una renda social i una renda mínima que serà per a aquelles persones que no tinguin els tres anys de residència a la nostra comunitat autònoma. Perquè una de les condicions que posam a la renda social és que duguin tres anys vivint a la nostra comunitat autònoma. Hi haurà una renda que cobrarà el 95% de la població que es trobi en situació de precarietat econòmica i una renda mínima que cobraran aquelles persones en situació de necessitat econòmica i que no hagin tengut els tres anys, i que hagin de fer, segurament, un esforç d'inserció social a la nostra comunitat autònoma, per diversos motius: perquè són nousvinguts, de diversa índoles, per exemple.

I quedaran aquestes dues rendes, la resta de rendes són estatals; o ens transfereixen els doblers i la competència o conviuran. I una de les condicions, que també és al text que li vàrem passar, és que totes aquelles persones que tinguin dret a cobrar una prestació estatal no cobraran la renda social, que primer hauran d'esgotar les prestacions econòmiques de l'atur, etcètera. No cobraran la renda social, com és lògic.

Després em demana per què el Govern, Sra. Consellera, ai, Sra. Fernández. Per aquest motiu senzill, perquè està lligada a una situació econòmica, com és una pensió no contributiva, que està lligada a una situació econòmica amb dues característiques: una discapacitat superior al 65% o una persona major de 65 anys que no tinguin una jubilació. Perquè va lligat a això, perquè va lligat a una situació econòmica, i la infraestructura del Govern està millor preparada que la de l'ajuntament o la dels consells insulars.

Vostè sap que hi ha ajuntaments que només amb deu anys, cada any d'aquests deu anys, només gestionen una renda mínima? No pot dependre de la voluntat d'un treballador social gestionar una renda que cobreixi les necessitats bàsiques. Hi ha municipis a la nostra comunitat autònoma que els treballadors socials consideren que la renda mínima no és una prestació econòmica i social i no la gestionen, i per tant hi ha famílies de municipis que no tenen renda mínima. Ha de ser a iniciativa pròpia del ciutadà, que digui: jo em trobo en aquestes condicions de necessitat i demano una renda mínima. I el Govern és qui està millor preparat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Santiago, hauria d'anar acabant.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Ara mateix. ... és qui està millor preparat en aquests moments per poder assumir aquesta responsabilitat. No sé si a un futur tal vegada els consells ho podrien fer, però en aquest moment pensam que el Govern és qui pot donar més garanties.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Per efectuar la rèplica del grup autor de la interpel·lació, la Sra. Fernández, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Sra. Santiago, claro que me he leído el texto de la ley que nos dio a los grupos, pero como usted no la ha presentado oficialmente, y por una cortesía parlamentaria que creo que usted ha tenido, yo no quería utilizar esta información aquí, pero le puedo asegurar que me la he leído y evidentemente en la tramitación parlamentaria podremos discutir muchos de los artículos que allí aparecen.

Creo que tenemos mentalidades diferentes respecto a los servicios sociales, eso está claro. Hay que cambiar la mentalidad sobre los servicios sociales, pero en ese sentido el Grupo Popular no coincide con lo que usted está explicando. Nosotros creemos en la autonomía de las personas, creemos que las personas, las familias tienen que ser autónomas para poder desarrollar su proyecto vital y que es responsabilidad de las administraciones darles los apoyos necesarios para que consigan esa autonomía personal y no depender de la administración, porque más que nadie creemos en las personas y estamos convencidos de que nadie quiere recibir una ayuda o quiere recibir una prestación por parte de las administraciones, quiere tener un trabajo para poder ser autónomo.

En ese sentido estamos más convenidos que nadie, no tenga ninguna duda y precisamente por eso, porque lo que creemos es que hay que darles los apoyos necesarios a las personas según la situación de las familias, creemos que debe ser más flexible, que en algún caso sí que es cierto que podemos encontrar una familia que no va a necesitar ningún tipo de apoyo más que una prestación económica, pero es muy posible que haya familias que además de esta prestación económica, aunque su problema sea de inserción laboral porque no encuentran un empleo tengan otra problemática aparejada.

Lo que queremos es que se puedan estudiar las necesidades de esa persona, hacer políticas centradas en las personas, en esa necesidad. Usted está hablando que será compatible con más prestaciones, pero lo que yo le pregunto es: ¿tiene que ir una persona de una administración a otra para que le gestione en un caso la renta social, en otro caso las prestaciones para becas de comedor, en otro caso una discapacidad?, ¿no tendríamos que ir a un modelo donde desde una única administración, al margen de las competencias, un trabajador social, en este caso el responsable de una persona o de una familia, pueda tramitar todas las necesidades que tenga esta familia u otras personas?, ¿no deberíamos ir a un modelo así?

Cuando yo le hablaba de una única ley me refería a unificar tanto la renta mínima como esta renta social, establecer una ley que regulase este derecho subjetivo, pero en función de los diferentes perfiles que pueda ser el trabajador social quien conjuntamente con esta familia, con esa persona pueda hacer un plan para que esta persona o esta familia pueda llegar a ser autónomo, para que le pueda dar los apoyos necesarios.

Sra. Santiago, cuando una persona no tiene recursos suficientes para cubrir sus necesidades básicas, es cierto que en muchos casos y debido a la crisis económica es por un problema laboral, porque no encuentra trabajo, pero tenemos que ir al origen de porqué no encuentra un trabajo.

La pregunta se derivará al SOIB, pero después, ¿qué se hará, se harán planes especiales?, ¿por qué esta persona no encuentra trabajo?, ¿no nos lo tendríamos que preguntar?, ¿por qué una persona lleva más de dos años sin encontrar un trabajo?, ¿cómo está el mercado laboral?, ¿tenemos que buscar planes alternativos?, ¿tenemos que desarrollar planes alternativos?, ¿qué es lo que necesitan mientras esa persona encuentra un trabajo?, ¿va a necesitar más apoyos, va a necesitar más ayudas?, ¿no tenemos que intentar simplificar todo el sistema de servicios sociales?, el que las personas no tengan que ir de un sitio a otro explicando en cada caso su problemática, la problemática de sus familias o la problemática de sus hijos, ¿no tendríamos que cambiar esta mentalidad y poder hacer unos servicios que estuviesen centrados en la persona, en lo que necesitan las personas y la familia?

Eso es lo que le estaba planteando yo a usted aquí, vamos a ver qué es lo mejor para el ciudadano, si podemos tener una renta de 20 millones, bienvenida sea y yo no le recrimino que ponga una renta solo con 20 millones, lo que le recrimino es que ustedes en campaña electoral, ahora dice que es una cifra que calcularon así, ¡joiga!, estaban en campaña electoral, se presentaban para gobernar, ustedes dijeron a los ciudadanos que iban a tener una renta de 60 millones de euros y en ningún caso se dijo: “60 millones progresivos a alcanzar al final de la legislatura”, este matiz no se dijo en ningún momento, ni se dijo en muchos casos que iba a ser progresivo ni que no iba a llegar a todas las familias, estos matices a nivel electoral no se dijeron, y le puedo asegurar que en el Partido Popular tal vez nuestro programa electoral en materia de servicios sociales no sea tan brillante o no tuviese propuestas tan impresionantes, porque fuimos muy prudentes, porque creímos que con determinadas cuestiones no se puede engañar a los ciudadanos. Eso es lo que le estamos recriminando desde el Partido Popular.

Si hay 20 millones para una renta tan nueva que ya podremos consensuar o podremos debatir en este parlamento bienvenido sea, lo que le recriminamos es lo que ustedes dijeron a los ciudadanos que ahora no pueden cumplir, sabiendo perfectamente como sabían cuál era el sistema de financiación, cuál era el déficit. Nos hubiese gustado escuchar esos matices para que se los explicasen a los ciudadanos.

En cualquier caso, Sra. Santiago, creemos que es una legislatura para cambiar la mentalidad en el modelo de servicios sociales y es posible que no coincidamos, pero le puedo asegurar que desde el Grupo Popular vamos a hacer todos los esfuerzos necesarios para encontrar un mínimo denominador común. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, presidenta. Sra. Fernández, fins i tot abans de la tramitació parlamentària es pot arribar a acords, vull dir, jo per això li vaig donar el text, per si és possible arribar a un acord millor.

Efectivament, tenim mentalitats diferents, a Serveis Socials només tenim una prestació en aquest moment que està lligada a un dret subjectiu, que és la dependència, tota la resta depèn de la interpretació que facin els treballadors i depèn de pressupostos, només passa..., només tenim dependència i li ho estic dient, una renda mínima, que també es va posar per primera vegada a un primer pacte progressista, està lligada al fet que el treballador social ho pugui gestionar o no, per tant estam donant serveis diferents a cada municipi.

Quin problema hi ha en el fet que ho faci el Govern? Una treballadora social o un treballador social davant una situació que el ciutadà hi anirà i li dirà “tenc aquest problema i a més tenc un problema que el meu fill té problemes de droga”, li hi pot gestionar ell, la renda social, l’enviarà al Govern, el Govern valorarà efectivament que la situació econòmica és la que determina la llei i farà una resolució, clar que li ho gestionarà el treballador social, és que sembla que si té una renda social l’excloem dels serveis socials, la majoria faran feina a Serveis Socials, però la renda mínima que a vegades es condiona “si no fas això et llev la renda mínima”, no podrà passar.

No podem tenir una renda lligada a cobrir necessitats bàsiques que depengui que es compleixin programes socials o programes psicològics, no pot ser, som al segle XXI. Aquest canvi de mentalitat és necessari, no podem lligar que es compleixin determinats processos psicològics i socials a cobrir unes necessitats bàsiques.

Les PNC, la majoria vénen gestionades, la sol·licitud, pels ajuntaments i, qui fa les resolucions?, el Govern. Idè el mateix i tindrà una treballadora social que sap que aquella família cobra una PNC la padrina, una renda social la família perquè no te cap tipus d’ingressos, que el nin va a un centre socioeducatiu per determinades característiques..., ho sabrà tot, és que és un servei més, és una prestació més, no desmuntam el serveis socials, només donam una prestació més als treballadors socials i a les famílies perquè puguin treballar en aquest sentit. Jo trob que no hi ha cap tipus de problema.

La pregunta que vostè diu. La pregunta que vostè diu se la fa Economia i se la fa Treball, com podem modificar el nostre model econòmic per incorporar més persones al treball, al sistema laboral?, això no ho ha de fer Serveis Socials. Aquesta pregunta no l’ha de fer Serveis Socials, per què tenim un sistema econòmic que té greus dificultats perquè els majors de 45 anys trobin feina?, per què tenim un model econòmic que fa que tenguem feina sis mesos a l’any i la resta no? Això són preguntes i accions que han de fer al conjunt del Govern, però que han de liderar Treball i han de liderar Economia. No ho ha de fer Serveis Socials.

Serveis Socials ha de donar... cobrir les necessitats, quan fallen els temes econòmics i quan fallen els temes laborals és

quan actuen, en bona part, Serveis Socials, però Serveis Socials no pot esperar que es modifiqui l'economia, que es modifiqui el treball perquè la gent trobi feina, mentrestant aquestes necessitats bàsiques s'han de cobrir.

El dèficit, Sra. Fernández, el dèficit, el vàrem conèixer el juliol, no el vàrem conèixer quan fèiem la campanya electoral i, de totes formes, Sra. Fernández, sembla que ha anat a tots els mítings de MÉS, perquè sabia el que dèiem a cada míting, que dèiem que... 60 milions dèiem, jo no ho sé, crec que va ser una pregunta d'un periodista que va dir: "la renda social, a quant ascendirà?" i jo li vaig dir... i vaig calcular de forma ràpida: "idò entre uns 60 milions", si hagués dit 25 ara seria una santa i com que vaig dir 60 en aquell moment..., hi arribarem, hi arribarem, som al primer pressupost. És que vostè sembla que ha anat a tots els nostres mítings, al nostre programa posàvem "renda social", igual que hem posat també "millora de la situació de salut mental", i l'any 2016, Sra. Fernández, no cobrirem totes les necessitats de salut mental, i vostè ho sap, però avançarem a l'any 2016 perquè això és progressivament.

Sra. Fernández, vostè no és prudent, vostè és conservadora i com que és conservadora a vostè li costa canviar molt aquesta mentalitat, vostè diu: *la competencia de las personas*, aquesta competència és el mercat, per a vostè el mercat és el que ha de regular les relacions personals i nosaltres pensam que l'administració pública ha d'intervenir en aquest mercat perquè aquestes desigualtats cada vegada siguin menys reduïdes.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

III. Moció RGE núm. 6946/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a política de nomenaments d'alts càrrecs i responsables d'empreses públiques del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5448/15.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i la votació de la Moció RGE núm. 6946/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a polítiques de nomenament d'alts càrrecs i responsables d'empreses públiques del Govern, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6448/15. Té la paraula, per defensar la moció, el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només volia demanar-li que ateses les meves dificultats de mobilitat li pregaria si pogués quedar aquí, al meu escó, per poder fer la meva intervenció.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Crec que tots els diputats i diputades ho entendran i no crec que posin cap impediment perquè ho faci des del seu escó.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies, Hble. Presidenta i companya. Senyores i senyors, diputats i diputades i resta de presents. Si poguéssim fer un inventari en la nostra administració pública de les places de lliure designació arribaríem probablement a la conclusió del veritable abús del sistema que es fa impunement des de fa molt de temps.

Ja sabem que el funcionari públic no deixa de ser una persona qualificada que està al servei de l'administració pública, és a dir, al servei dels interessos públics i generals, independentment del partit que estigui en el poder en la institució en la qual serveix.

El nostre problema és que la desconfiança regna sobre els nostres empleats públics dubtant del compliment d'aquests principis de servei públic, independència, imparcialitat i preparació tècnica, i podem constatar que falla el sistema per la seva base quan en una administració un cap de servei ja és un càrrec que s'ocupa pel sistema de lliure designació.

La lliure designació va néixer, en certa manera, amb el propòsit de poder cobrir determinades places sense necessitat d'haver de recórrer a l'escalafó, permet valorar qualitats personals que no consten en l'antiguitat o en el currículum i que poden ser perfectament legítimes. El problema és que el sistema s'ha pervertit tant que no és sinó una manera fàcil, en moltes ocasions, d'envoltar-se d'amics o de companys de partit o submisos empleats.

Les passades legislatures varen portar al paroxisme aquesta pràctica i ara urgeix, per tant, que aquest parlament faci una reflexió moral sobre la utilització del sistema de lliure designació, independentment que les normes permetin donar aspecte de legalitat a multitud de nomenaments. L'objectiu és, ni més ni menys, que oferir al ciutadà una administració més eficaç, transparent i professional que estigui al servei de la ciutadania i no dels poders públics.

Les línies d'acció política les dicten els dirigents polítics legítimament triats a través de les urnes, com no podia ser d'una altra forma, però l'acció administrativa hauria d'estar en mans de professionals en l'administració pública: els funcionaris. Sabem com es va crear i com es va desenvolupar la nostra administració, però això no eximeix d'ingerències polítiques i, per ventura, va sent hora d'avançar en la construcció dels pilars de l'administració que ens agradaria tenir.

Per això, presentem avui aquesta moció que recull aquest esperit, sabem que el seu recorregut serà llarg, que requerirà de moltíssima voluntat política sostinguda i d'un ampli consens. És només una primera passa, els demanam un reconeixement que s'han comès errors, un reconeixement que és molt fàcil cometre errors, però que els errors es poden disculpar si existeix un sòlid convenciment de la necessitat de revertir aquesta fallada del sistema.

Repassaré ara els punts de la nostra moció. El primer punt d'aquesta moció insta el Govern que únicament els caps de departament o equivalents, de nivell 29 o 30, siguin de lliure

designació. A partir d'aquests nivells hauria d'estar molt ben justificat que un cap de servei sigui de lliure designació, però deixem oberta aquesta possibilitat ja que sabem que aquests canvis no es poden realitzar d'un dia a l'altre. Per garantir la transparència del procediment proposam que s'estableixi un període d'al·legacions de cinc dies.

El segon, i la cambra va en una mateixa línia, encaminats a augmentar la transparència, el segon i el quart punt van en una mateixa línia, encaminats a augmentar la transparència en la designació del personal eventual, les secretàries, les secretàries personals adscrites tant a les conselleries com a la Presidència. El simple fet que es facin públics els perfils, les funcions i els criteris mínims de cada lloc de treball ja força d'alguna manera al fet que es compleixin. A més, no veiem dificultats tècniques ni massa cost econòmic perquè es puguin realitzar, mancant un millor finançament hem d'invertir els nostres escassos recursos a dedicar esforços a rentar la imatge de la ineficiència administrativa.

El tercer punt de la moció pretén establir uns criteris per a l'elecció de càrrecs de màxima responsabilitat, directiva o gerencial, de l'administració. En primer lloc, que el procés de selecció es produeixi mitjançant convocatòria pública, va sent hora de dir prou al fet que aquests càrrecs siguin ocupats en moltíssimes ocasions per persones que formen part o siguin simpatitzants de partits polítics, independentment de la seva capacitat o del seu coneixement sobre la tasca que han de realitzar. Per tant, aquesta convocatòria hauria d'incloure els requisits de participació, els mèrits que es valoren per al càrrec, la formació i l'experiència, una exhaustiva informació que descriu el treball i també la composició de la comissió que avaluarà les candidatures. Així mateix, sense pretendre caure en fórmules tecnocràtiques -d'inafaust record-, sí consideram necessari que es precisi per aquests càrrecs directius un títol de grau així com una experiència professional en funcions directives de deu anys, ja sigui en el sector públic o en el privat.

En segon lloc, i encara que pugui sonar evident, demanam que la publicitat d'aquestes convocatòries s'ajusti a la normativa vigent de transparència, que es publiquin a la web del Govern, que el termini de presentació de sol·licituds no sigui inferior a set dies i que es reguli reglamentàriament el procés de presentació, anàlisi i valoració de les candidatures.

Parlam també en el cinquè punt de la urgència amb la qual hem d'abordar aquest repte quant a la política de nomenaments i instem que aquest parlament acceleri el seu ritme cardíac perquè la regulació que permeti l'accés a l'adreça a l'administració pública empresarial es faci amb criteris objectius abans de 2017.

El punt sisè advoca per adaptar la Llei de funció pública a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, un estatut que es va aprovar en el seu moment, però després havia d'adaptar-se i desenvolupar-se en la Llei de funció pública de cada comunitat. Ha arribat el moment de recordar que tenim aquesta tasca pendent.

Els dos punts següents fan referència a eradicar de manera ferma i compromesa la idea consolidada en la societat que els

polítics exerceixen de manera habitual el tràfic d'influències i que ser familiar o amic d'un polític és una espècie de loteria que permet aconseguir amb més facilitat un lloc de treball. Per això, proposam que els membres del Govern i els càrrecs electes, diputats i diputades, no puguin contractar a càrrecs de lliure designació a familiars fins al segon grau de consanguinitat. A més, que els càrrecs orgànics dels partits tampoc no puguin contractar les seves parelles, i afegim, que els càrrecs de lliure designació no puguin aprofitar la seva situació per oferir un treball als seus familiars.

Pot haver-hi excepcions? Entenem que sí, però en qualsevol cas aquestes excepcions haurien d'estar motivades i molt ben justificades perquè puguin ser debatudes i acceptades per la majoria d'aquesta cambra.

Per continuar amb la radicalitat democràtica, que hauria de desenvolupar-se durant aquesta legislatura, proposam en els punts 9 i 10 d'aquesta moció que es facin públiques tant les retribucions fixes i variables dels càrrecs públics com les seves agendes de trobades, actes i reunions. Sabem que es fan esforços des de la Conselleria de Transparència perquè tota la ciutadania pugui estar ben informada i estam convençuts que això obligarà els càrrecs públics a intensificar les seves tasques i permetrà que la ciutadania pugui confiar que no es malgasti ni un cèntim de doblers públics.

Per acabar la moció incloem dos punts, que es varen discutir durant les converses que varen conduir als acords pel canvi, i que fan referència al sector instrumental de l'administració. En primer lloc, és necessari que disposem d'un inventari complet d'aquest sector amb el seu personal, les seves funcions i les seves retribucions. Sabem que aquest sector ha servit en moltes ocasions com un lloc on situar persones que realment estaven fent un treball de partit i exigim que s'acabi amb aquestes pràctiques que provoquen una ferida de mort a la credibilitat del nostre sistema de partits. És necessari reduir aquest sector instrumental, tal com es va establir en els acords pel canvi, i haurien d'eliminar-se tots els ens unipersonals i totes aquelles funcions que puguin ser exercides pels serveis generals de l'administració.

Per acabar, l'últim punt de la moció sol·licita el cessament del Sr. Francisco Fernández Terrés com a gerent del SITIBSA. La inflexibilitat del Partit Socialista de les Illes Balears ha provocat que haguem de portar a aquesta cambra aquesta sol·licitud de cessament. No portem més arguments que els ja esgrimits a la interpel·lació prèvia, qüestionem aquest nomenament per falta de confiança política i ètica. No consideram que el Sr. Terrés sigui la persona més adequada per ostentar la gerència d'un ens públic. La seva dubtosa biografia vinculada a qüestions urbanístiques i a empreses de construcció, evidencien la minimització de les actuacions de l'arquitecte Vilarrubí i l'exalcalde Borja Carreras, en el cas Vilarrubí i Estríbor.

L'argument del Partit Socialista de les Illes Balears per defensar el nomenament del Sr. Terrés ens va deixar perplexos en un primer moment, tres anys en dic sec i que li venia bé un treball com aquest per retirar-se amb una jubilació digna. Aquests arguments per defensar el seu nomenament, juntament amb les sospites dels seus vincles amb aquestes empreses

constructores, més la suma de crítiques a la seva capacitat de gestió l'incapaciten per a nosaltres, per a Podem Illes Balears, per exercir un càrrec públic. Ni tan sols entrem a valorar la resta de les seves hipotètiques qualificacions perquè l'anterior ho inhabilita per a nosaltres.

Com sol recordar-nos la nostra companya Montse Seijas, estem aquí fent política perquè persones com en Fernández Terrés no la facin per a nosaltres.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per fixar-ne la posició i defensar les esmenes RGE núm. [7410/15](#), [7411/15](#) i [7412/15](#). Té la paraula el Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, presidenta. Bon dia. En primer lugar debemos manifestar por parte del Grupo Popular las pocas esperanzas que tenemos en que en esta materia, lleguemos a acuerdos en este Parlamento, que después se cumplan por parte del Govern, porque como ya tenemos experiencia reciente del acuerdo del día 22 de septiembre en el que se pedían dos ceses muy significativos, que aún no se han producido, se aprobó por este Parlamento y no se han producido estos ceses, pues pocas esperanzas tenemos de que el Govern cumpla lo que aquí acordemos. Pero vayamos a debatir las cuestiones que se presentan por parte, en este caso de Podemos.

Presentan una moción sobre el nombramiento de altos cargos responsables de empresas públicas, según afirman textualmente, aunque luego cuando analizamos las propuestas concretas vemos que hablan de altos cargos, de directivos de empresas públicas, de cargos de libre designación y de personal eventual. Son tres conceptos jurídicos diferentes, que vemos que en la moción que tenemos se mezclan y creemos que en muchos casos dan lugar a redacciones un tanto confusas.

Creo que la intención de la moción es positiva, pero en cuanto a los acuerdos concretos se mezclan muchísimas cosas y en el fondo creo que lo que tratan es dar acompañamiento a su propuesta principal de cese de Francisco Fernández Terrés con otros adornos de cuestiones, que bueno, pueden ser interesantes, pero en el fondo su intención es darle el acompañamiento a esta propuesta.

Es verdad que se han producido nombramientos que evidencian que se ha producido una polémica pública importante, que se han sobrepasado por parte del Govern ciertas líneas rojas en cuanto a nombramientos por relación de familiaridad con los responsables políticos. Y los casos más claros son los que aprobamos el día 22 de septiembre y que no se han cumplido. Estos casos son casos flagrantes donde se ha atravesado la línea roja importante, donde prácticamente creo que había una coincidencia importante, salvo en el PSOE y en MÉS, en ese caso, de que debían ser cesados. Por tanto, esa polémica pública sí que ha existido.

En cuanto a las cuestiones concretas que se plantean por parte de la moción, vemos en primer lugar el tema de los cargos de libre designación, que se restrinjan sólo a los jefes de departamento. En este caso los cargos de libre designación vienen regulados por los artículos 79 y 80 de la Ley de función pública de Baleares, creo que hay una regulación y en todo caso se tendría que cambiar la regulación. Pero creo que más que la regulación, aquí lo que vemos es un mal uso, y yo creo que trabajadores públicos y funcionarios deben haber hecho llegar a Podemos su queja de que ustedes critican el nombramiento del Sr. Fernández Terrés y en cambio no dicen nada de lo que se está haciendo con los casos de libre designación.

En casos de libre designación se utiliza un sistema que consiste en nombrar a una persona de libre designación adscrita a una conselleria, cambiarla de la adscripción de la conselleria y cambiar los de libre designación a concurso, con lo cual queda blindado. Es decir, hay casos en que se está utilizando de forma fraudulenta los casos de libre designación. Jefes de servicio hay pocos en esta comunidad autónoma de libre designación, básicamente están adscritos a Presidencia. En ese caso adscritos básicamente a Presidencia. Por lo tanto, creemos que lo importante no es establecer límites, sino controlar el mal uso y el mal uso me consta que se hace por parte de este Govern. Y por lo tanto, desde aquí, al menos el Grupo Popular lo denuncia.

En el segundo punto, habla de los secretarios y secretarías adscritos a Presidencia, consellers, etc. En este caso yo creo que, coincidirán conmigo, que este tipo de puestos son cargos de funcionarios de carrera o de oposición, o laborales pero que tienen su plaza y sí que tienen que tener cierta..., lo lógico es que tengan cierta relación de confianza con la persona que les nombra. Y, por tanto, creo que es correcto que exista esta cierta confianza. No veo problema en esos casos.

El tercero habla de cargos directivos. Aquí hay una enmienda por parte del PSOE, en la que establecen todo un sistema de procedimiento para su nombramiento. Yo creo que en este caso, no queda muy claro qué cargos directivos son, si refieren a gerentes de empresas públicas nada más, si se refieren también a directores de consorcios o de otros entes, si se refieren a todos estos. Yo le diría que claro, en esos casos a veces es bastante difícil encontrar personas comprometidas con el proyecto político y que además estén dispuestos a tener esos cargos, pues si les exigen diez años de experiencia, aún lo van a tener bastante más complicado para cubrir esos cargos. Por tanto, establecer un sistema público de acceso, lo veo complicado. Quizás lo veo un tanto utópico, pero complicado de cumplir en la práctica, con las características que ustedes les ponen. Creo más acertada la enmienda que propone el PSOE en este caso.

Después en otros apartados, hablan ustedes de la adaptación de la Ley de función pública al Estatuto Básico del Empleado Público en el punto quinto. Nos parece correcto y adecuado.

El punto 5 nos parece más correcta la propuesta que hace el PSOE.

El punto 7, vemos una redacción bastante confusa. En el tema de las relaciones de parentesco, que ya amplían tantísimo a cargos orgánicos, a cargos de partido. Creo que era mejor la redacción que aprobamos conjuntamente el día 22 de septiembre. Por lo tanto, presentamos una enmienda a que volvamos a reafirmar lo que no se ha cumplido, que es la moción del día 22 de septiembre. Si el Govern no cumple..., el caso del director general de ib-salut, del cese y ustedes ya les ponen los cargos orgánicos de los partidos, no lo cumplen, no cumplen los casos graves, los casos leves vamos se los pasan por el forro.

Los puntos 8, 9, 10 y 11 son propuestas de mejora en transparencia, sobre las personas de libre designación. Aquí vuelve hablar que las personas de libre designación, en el número 8, no contraten a gente familiar. Veíamos ayer, ayer mismo veíamos en la prensa como un cargo de libre designación, el director del 112 contrataba a una persona que había estado relacionada familiarmente. Es decir se incumple esta declaración de intenciones. Sobre la publicación de retribuciones fijas y variables, lo vemos correcto. Respecto a la publicación de la agenda de los cargos públicos. Cargos públicos entiendo que deben ser a nivel de conseller o Presidencia, entiendo que se refiere a esto.

El inventario del sector público, aquí presentamos una enmienda que no sólo se haga el inventario del sector público, por cierto sustancialmente reducido por el anterior gobierno, pasando de 170 entidades a 80 y que éstas se publiquen en el portal de transparencia, que se reduzca el sector público, también me parece una propuesta coherente.

Y respecto a la cuestión del cese del Sr. Fernández Terrés, manifestamos que se trata de un pulso entre el Govern y Podemos. Se pide el cese del Sr. Fernández Terrés, creo que existirían en muchos casos de nombramientos del Govern, razones similares para pedir el cese de otras personas. ¿Y cómo vamos a pedir el cese del Sr. Fernández Terrés, si el Govern no cumple el cese del Sr. Juli Fuster, que está aprobado por el plenario? Por tanto, en este apartado nuestra posición será de abstención.

Y presentamos una enmienda de adición como punto 14, en la que pedimos que se cumpla el acuerdo del 22 de septiembre. Es -creo- una norma democrática elemental, que el Govern cumpla lo que se acuerda en el Parlamento. Que un Govern incumpla y manifieste que no va a hacer lo que le ha dicho el Parlamento, me parece una ofensa al sistema democrático, una ofensa a todos los diputados y una ofensa a todos los ciudadanos.

Y por último decirles, ustedes presentan esta moción, estableciendo unos sistemas de nombramientos de altos cargos, que desgraciadamente llega tarde. Llega tarde porque ya se han producido los nombramientos de todos los altos cargos, desgraciadamente y, por tanto, incumplen estos criterios que ustedes establecen. Y presentan esta moción también con cierta incoherencia, cierta incoherencia hacia ustedes. Entiendo que desde la barrera los toros son más fáciles de ver que desde en medio del ruedo, pero ustedes incumplen, por ejemplo en el nombramiento del síndico, si se hubiese producido en ese momento, con estas normas, pues no lo habrían podido cumplir.

Habría una relación de familiaridad entre un cargo orgánico de su partido con esa persona nombrada. Pero vemos lo que pasa por ejemplo en otros sitios en que gobiernan o tienen responsabilidades de gobierno, como pasa en Barcelona o como pasa en Madrid, que ya les expliqué relaciones de familiaridad que existen. Me parece que en muchos casos, si le preguntásemos al máximo responsable por qué se han producido, nos dirían lo que nos está diciendo el PSOE respecto al Sr. Fernández Terrés, que son personas competentes, etc. Y evidentemente se trata de ser coherentes, de pedir lo mismo cuando se gobierna que cuando no se gobierna, de ser coherentes con lo que se pone en el programa de gobierno, lo que se exige a uno mismo con lo que se exige a los demás...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lafuente, debería ir acabando por favor.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Voy acabando. Para nosotros lo fundamental en este momento es exigir al Govern que cumplan con lo aprobado en el Parlamento. El cumplimiento de los acuerdos son cumplimientos de cuestiones de decencia democrática. Por tanto, le pedimos que cumpla lo acordado en el pleno del 22 de septiembre de este año.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per fixar la posició i defensar l'esmena RGE núm. [7460/15](#). Té la paraula la Sra. Isabel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Intervenc en nom del Grup Socialista per fixar la posició i explicar l'esmena a la moció a conseqüència de la interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Podemos, relativa a la política de nomenaments d'alts càrrecs i responsables d'empreses públiques del Govern.

Podemos ha presentat una moció molt extensa, 13 punts, un d'ells amb 9 apartats. Tan extensa és que fins i tot parla del personal funcionari, quan la interpel·lació no va ser sobre aquesta part tan important del personal del sector públic. I ho fa d'una forma altament confusa, molta confusió en la terminologia que du lloc a errades. Parla bastant dels temes de lliure designació. La lliure designació és un sistema legal, perquè així ve a la llei, de provisió de llocs de feina, que es fa amb publicitat i concurrència, totalment taxat.

Hi ha molts pocs caps de servei que siguin de lliure designació a l'administració de la comunitat. I també una qüestió que jo crec que s'obvia, almanco jo no l'he vista reflectida en cap moment a la moció que vostès fan, és que la fixació de quins llocs i quants de llocs han de ser i són de lliure designació, és objecte de la negociació col·lectiva. Llavors jo

crec que és important respectar totes aquestes qüestions, per suposat proposar totes aquelles qüestions que puguin ser per millorar aquest sistema. Però en cap cas crec que no és bo que pareixi que les lliures designacions són una decisió política, sense cap tipus de regulació perquè no és així.

Dit això, podem parlar d'aquestes qüestions, per suposat, i de moltes més, és evident. Deia que aquesta és una moció extensa i per fixar la posició i parlar de l'esmena que hem presentat, agruparé els punts de la moció, segons la temàtica de què tracten.

Així en els punts 1, 2 i 6, on es fan propostes en matèria de funció pública, encaminades a donar més transparència als processos de provisió de llocs de feina per aquest sistema de lliure designació i restringir l'accés a aquests llocs, segons determinats llocs, motivant un seguit d'excepcions, també veim que s'intenta fer més transparent la tasca d'aquests llocs, amb la publicació de les funcions de cadascun, així com l'adaptació de la nostra legislació pròpia a l'Estatut de l'empleat públic, que és una proposta que evidentment ens pareix bé.

Pel que fa als punts 3 i 5, hem presentat una esmena de substitució. Bàsicament aquesta esmena insta el Govern a promoure mesures per tal de garantir, en el procés de selecció del personal directiu professional, els principis d'objectivitat, idoneïtat, mèrit i capacitat. Establint també per a aquests processos, convocatòries públiques, tot això abans de l'any 2017 i sempre respectant la negociació amb els representants dels treballadors públics. Creim que amb aquesta redacció que nosaltres proposam, queden més clars els criteris de la forma de selecció d'aquest personal directiu professional. Al final l'objectiu no és altre que aplicar aquests criteris, per tenir directius professionals al servei de l'administració pública amb les màximes garanties de preparació, capacitat i objectivitat.

Pel que fa als punts 9, 4 10 i 11, proposen tots ells mesures que incrementen la transparència, amb les quals hi estam d'acord. Conèixer les funcions del personal eventual, les seves retribucions, l'agenda dels càrrecs públics, així com un inventari del sector públic instrumental -com deia- són mesures de transparència que ens pareixen bé. I de fet, algunes d'elles aquest Govern ja les ha implantades precisament. Com no ens han de parèixer bé? És aquest el Govern més transparent de tota la història de la comunitat, i no sols per tenir una Conselleria de Transparència, que implanta i fa feina per implantar sistemes de procediments que fomentin la participació i la transparència a totes les àrees del Govern, que és aquesta una de les seves principals i primordials funcions; ho és també per la transparència amb els nomenaments, amb els currículums de les persones que ocupen els llocs del Govern; i en l'elaboració també d'una llei de transparència, que el més segur és que recollirà aquestes i d'altres qüestions que avui tractam.

Pel que fa als punts 7 i 8, marquen restriccions per causa de vincles familiars a l'hora de fer nomenaments. Els he de dir molt clar que tenim la convicció ferma que en cap cas una persona no pot ser objecte de discriminació positiva o negativa, en funció de les circumstàncies personals o familiars. Però no sols és una convicció, que ho és, és un precepte constitucional, que vincula tothom, ja que així ho disposa l'article 14 de la

nostra Constitució. El nostre grup manté els criteris a seguir a l'hora de fer nomenaments polítics, criteris que varen quedar ben exposats a la interpel·lació, que són: formació acadèmica adient, la capacitat, la honestat, l'experiència i també la coincidència ideològica. Cinc conceptes mesclats, on varia la proporció de cadascun en funció del lloc i de la necessitat. Amb publicitat, amb total transparència de tasques, de retribucions, però també amb capacitat de decisió política. Ser familiar o parent d'un polític, no serà mai un mèrit però tampoc no ha de ser un demèrit.

I no repetiré els exemples que trobam dins la seva formació, explicats en base a criteris d'idoneïtat, capacitat i implicació, a Madrid o a Barcelona, que es varen exposar molt bé a la interpel·lació i no varen ser rebutats, per cert. Aquí també a les institucions on governen i ajuntaments hi trobam casos que contravenen allò que vostès proposen. És el cas mateix que hem vist aquest cap de setmana, que afecta un càrrec del seu partit. Els actors de la nova política fan la vella política de sempre, podríem dir. En aquest tema veim un discurs incoherent i hipòcrita, perquè no hi ha relació lògica entre el que diuen i el que fan i perquè han fet el contrari del que han dit, i no val a dir *no lo sabia*, perquè com ha dit la Sra. Seijas *vieja política es no lo sabia*. Veim una doble moral, perquè al mateix temps que aquí es criminalitzaven nomenaments per raó de parentiu, al mateix temps Podemos proposava el nomenament per a la Sindicatura d'un cunyat d'un dirigent d'aquesta formació. No vivim dos mons diferents, separats, senyors diputats, vivim en el mateix món. Els fets ens demostren que la puresa no està instal·lada en un únic partit polític.

Pel que fa a punt 12, presentava una redacció molt confusa. En qualsevol cas racionalitzar, reduir, fusionar, crear, són qüestions que entenem que correspon valorar al Govern amb criteris d'estalvi, de no caure en duplicitats i estructurar un sector públic dimensionat a les necessitats de la nostra comunitat, amb capacitat per dur a terme aquelles tasques que li siguin encomanades. Aquest és el nostre parer i sobre aquesta qüestió, però el punt 12 no diu això i votarem que no.

Pel que fa al punt 13, tornam a trobar incoherència, incoherència perquè el Sr. Terrés compleix tots els punts que li són exigibles d'aquesta moció, però així i tot Podemos segueix demanant el seu cessament com a gerent de SITIBSA, i ho demana perquè considera que el seu comportament no ha estat ètic durant la seva etapa política de fa vint anys. S'ha fet un judici paral·lel, i la sentència ha estat: "és vella política, ha de cessar". Diputats, és aquesta la nova política?, és la nova política substituir les proves objectives per rumors, sospites i impressions?, és la nova política fer un linxament públic d'una persona sense cap prova? Això no és la nova ni la vella política, això és la política arcaica, és la política de Savonarola, arcaica, basada en delacions, sospites, ombres de dubte, política del segle XV traslladada al segle XXI. Volen cremar tot allò que és vell però allò nou, allò pur no existeix. El Sr. Fernández Terrés va comparèixer en aquest parlament i va donar totes les explicacions que se li varen demanar, va quedar ben clara la seva idoneïtat, va quedar ben clar que no havia estat mai condemnat per cap causa. Per això demanam que sigui suprimit aquest punt 13 de la moció.

Si els pareix faré un resum del sentit de la votació perquè són molts de punts. Al punt 1, sí; al 2, sí; 3 i 5 tenim una esmena, que si no és acceptada a tots dos votarem que no, si és que sí, evidentment sí; al 4, sí; al 6, sí; al 7, no; al 8, no; als 9, 10 i 11, sí; i als 12 i 13, no. Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció per fixar posicions del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula el Sr. David Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Som una altra vegada davant una iniciativa parlamentària que, més enllà del text concret, té implicacions polítiques concretes que transcendeixen el contingut mateix de la proposició, i que els proposants hauran pogut comprovar com el Partit Popular, que no pot donar cap lliçó en matèria de regeneració, ni de combatre l'“enxufisme”, ni de sobresous, aprofita per carregar-se de raó aprofitant l'avinentesa. Però no intentaré ni entraré a justificar ni a criticar casos concrets, i si resumiré d'una manera molt simple i clara el posicionament del nostre grup parlamentari davant d'aquesta moció, que serà sí a tots els punts que permetin avançar en temes de transparència, de millorar l'accés i la promoció dins la mateixa funció pública, i evitar casos d'“enxufisme”, i no a tot el que afavoreixi el que nosaltres considerem un renou innecessari, sobretot l'estratègia d'un Partit Popular que l'únic que cerca és desgastar un govern que és mil vegades més ètic i clar que tot allò que puguem parlar avui aquí.

Dit això, dit això..., la moció presentada pel Grup Podem ens sembla en alguns punts una mica, si em permeten l'expressió, *batiburrillo*, d'alguna manera ho ha expressat també el Sr. Lafuente. A vegades mescla nomenaments o designacions de càrrecs polítics amb lliures designacions de personal laboral o funcionari. I en segons quins punts també s'entra en excés en una regulació, segurament necessària, d'un tema, que és la direcció professional, sobre el qual no hi ha una normativa pròpia, encara, en aquesta comunitat, i per ventura per aquí es podria haver trobat un text que no fos, si m'ho permeten, tan confús i que concretés i acotés una mica més sense entrar tan en detall, perquè si entrem tan en detall qualque marge de qualque cosa els deu quedar per negociar als representants també dels treballadors i les treballadores públics, que són coses que correspondrien no dic ja a una llei sinó fins i tot quasi quasi un reglament que desenvolupi aqueixa llei.

Dit això, anant a la proposta en concret, dels punts 1 i 2 podríem votar que sí, però entenem que s'hauria de modificar per una qüestió formal el text, perquè tal i com estan redactats quasi quasi és incompatible el punt 1 amb el punt 2, perquè el punt 1 parla de limitar les lliures designacions als caps de servei, però el punt número 2 parla de les lliures designacions a les secretaries; per tant entenem que hi ha d'haver lliures designacions de caps de serveis, només faltaria; també a la secretaria, un conseller o una consellera ha de tenir un secretari o una secretària personal o un director general. Una altra cosa és que evidentment hagin de complir uns determinats requisits,

però tal i com està redactat és incongruent el punt 1 amb el punt 2.

Als punts 3 i 5 coincidim amb el Grup Socialista que seria més còmode per a nosaltres votar-hi a favor si som capaços de sintetitzar i d'agrupar tot el que es diu, i fins i tot ens atreviríem a esmenar l'esmena també per fer-la una mica més congruent en dos aspectes en concret: un, deixar molt clar que quan ens referim a les selecció de personal estam parlant de selecció de personal laboral i funcionari, que em pareix que era la intenció del grup que presenta la moció que quedàs afectat, i, segon, reconèixer que no hi ha una regulació autonòmica pròpia en matèria de direcció professional, que això per ventura, amb el desig o amb la proposta d'instar que es faci això..., perquè si no pareix que, tal i com està redactada l'esmena, tal com ha quedat expressat, que ja hi és, aquesta regulació, i no hi és el en cas de la nostra comunitat. Per tant, si em permeten, això, esmenar l'esmena, si el grup proposant hi ve a bé i el grup esmenant també.

El punt quart, sobre fer públics els perfils i les funcions i els criteris, totalment d'acord, totalment en la línia de millora de la transparència, com ja ha fet també aquest govern, per exemple, amb la publicació dels currículums *vitae* de tots els càrrecs públics, i a segons quins, com el Sr. Terrés o altres, només els falta venir aquí a fer un *striptease*.

En el punt número 6, modificar la Llei de funció pública, evidentment també hi està d'acord el nostre grup, com ens consta que el Govern hi està treballant i els proposants saben que forma part dels compromisos dels acords pel canvi.

Del punt número 7 els he de dir que m'agrada quasi més el redactat del Grup Popular que el que hi ha sobre el paper, primer perquè quadra bastant amb la mateixa esmena que el Grup Podem va presentar a la moció del Partit Popular en el seu dia i, segon, perquè tal i com està redactat el punt 7 torna a ser, al nostre parer, una mica de *batiburrillo*, que fins i tot d'alguna manera criminalitza o penalitza la militància política; o sigui, si ja ficam enmig organigrames de partit i tal, al final quasi quasi la gent passarà pena de militar a un partit polític no fos cosa que al final no puguís fer res en la teva vida, sobretot en matèria d'accés a funció pública.

El punt número 8 no ens pareix clar, perquè no deixa clar si es refereix al personal funcionari o laboral de lliure designació o al personal polític. Si fos al polític hi podríem estar a favor; si és al funcionari no ho entenem, perquè realment no es pot fer això de nomenar gent..., qualcú que és un càrrec de lliure designació.

Els punts número 9 i número 10, sobre la publicació de les retribucions dels càrrecs públics, cap problema; fins i tot també millora el text, i hi estam d'acord, amb l'esmena que presenta el Grup Popular, que quedi tot publicat al portal de transparència. En els punts 11 i 12, sobre l'inventari del sector públic, hi estam d'acord; sobre la reducció..., si vostès són capaços de citar-me un parell d'exemples, per exemple de càrrecs unipersonals que quedin a l'administració ens podríem pensar el vot favorable; si no serà una abstenció perquè no sabem per on més es pot reduir, perquè ja fa uns quants anys

que es redueix el sector públic instrumental a la nostra comunitat. I el punt número 13, finalment, vostès ja ho saben, no matarem l'arbre que no ens deixa veure el bosc, i per tant votarem en contra.

I els he de dir que em preocupa, ens preocupa, perquè entenem que -i joestic quasi segur que no és la intenció de Podem- que segons quin tarannà té aquesta proposta no vulguem crear una nova casta, una nova elit, en aquest cas no de polítics sinó de funcionaris, d'alts funcionaris. Per què els dic això?, perquè a la proposició hi ha..., d'alguna manera s'entreveu molta desconfiança cap als polítics, i d'alguna manera molt de reconeixement cap als treballadors i les treballadores públics, i en concret cap als alts funcionaris. Jo els puc dir que des de la meua experiència de gestió el que m'he pogut trobar o amb el que he tengut problemes és amb funcionaris o amb alts funcionaris d'aquests que no et deixen, per exemple, contractar amb entitats sense ànim de lucre, cosa que vostès supòs que comparteixen, però en canvi et deixen endur-te una dessaladora que ens sobra cap a Perú i ja veurem si arriba, no? En canvi per a això hi ha tota la facilitat i per a allò altre no. I aquí jo crec que evidentment dins el món de la política hi ha gent que fa les coses malament i dins els món dels treballadors i les treballadores públics també hi ha gent que fa les coses bé i gent que fa les coses malament.

Per això insistisc en un argument que vaig utilitzar també el dia que vàrem debatre la moció del Grup Popular, i és que tots i totes, nosaltres, som absolutament i perfectament qüestionables, però també ho ha de ser la tasca de qualsevol servidor o servidora públic, ja sigui polític o ja sigui funcionari o laboral, però per allò que hem ser qüestionats i qüestionables ha de ser per elements objectius; avesar-nos a donar comptes i que ens demanin comptes per la feina que feim, nosaltres i els treballadors i les treballadores públics, perquè tots hem de garantir que donam un bon servei públic; que realment la feina que feim sigui una feina de qualitat que doni lloc a uns serveis públics i sustenti uns serveis públics de qualitat, i sincerament no em queda gaire clar fins a quin punt avançam gaire amb aquesta proposta d'avui.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, parlamentari de Podemos, a vegades aquest doble paper que juguen vostès, els de Podemos, aquest d'àngel de la guarda, blancs, celestials, en un moment donat "nosferatus", eh?, no sé quin paper juguen vostès. El que sí sé és que han passat molts de dies després de les eleccions i que vostès tenen una responsabilitat.

Compartesc amb el portaveu de MÉS que la moció en si és incongruent. Jo diria més, és un bullit, són uns ous amb

caragols, és mesclar *churras con merinas*. Ho puc donar a la seva inexperiència política però, vaja, és un bunyol. Però han fet un esforç, i els anunci que El Pi votarà a vuit punts a favor, vuit, però és un bunyol, eh?, és un bullit, és un desastre.

Tot just acabam de passar la barrera dels cent dies i estam cansats de sentir..., desconfiar, de veure bregues, i això passa dia sí i dia també. Avui el Sr. Jarabo ha començat la seva intervenció dient que parlava de desconfiança, de fallida del sistema, el sistema està pervertit, empleats submisos, inflexibilitat del PSIB. Que s'acabi aquest tema; són vostès que varen fixar i firmar el pacte de governabilitat. La Sra. Armengol hagués pogut ser elegida en segona votació amb 24 vots, perquè nosaltres ens vàrem abstenir, si vostès s'haguessin abtingut, i vostès podrien fer el paper que fan, però el que vostès fan és un paper que no crec que acontenti ningú, i no s'equivoqui, com es va equivocar el Sr. Bauzá, que els vots que varen treure vostès dia 25 de maig els serveixen per estar quatre anys pensant que tenen aquesta legitimitat; si no miri com han quedat, en 20 de 35; vostè pot quedar en 2. És a dir, la necessitat, Sr. Jarabo, de ser responsable amb el que varen signar, si vostès no es varen recordar de posar segons quines coses han d'assumir aquesta responsabilitat i no han d'entretenir als 1.100.000 i busques d'habitants de Balears amb beneitures. En aquest parlament duim una interpel·lació, una pregunta, una interpel·lació, una moció, i en comissió, parlant sobre el mateix tema. Vostès, de responsabilitat de qui pateix, no en tenen gens, gens!, gens, gens, gens. Fa empegueir.

Aquest govern, crec jo, necessita un soci, necessita un company, no un vigilant ni la Santa Inquisició. Sí, sí, vostès van de vigilants, nosaltres vigilà, i el títol de vigilant, qui el dóna?, ciutadans i ciutadans que els han votat a vostès, com ciutadans i ciutadans que ens han votat a nosaltres. Vostès què són, d'aquests que es poden posar medalles?, no, igual que els altres, igual, i pareix que vostès tenen una aura que, si no és vostès que ho diuen, no ho beneixen i no funciona, i venim aquí a discutir qüestions que han amenaçat a la comissió. Jo els demanaria que mirin endavant, ara toca mirar endavant, i, si no, rompin el pacte i posin-se a l'oposició, i ja està, no es preocupin, no es preocupin, no estiguin a dins i a fora. Mentre parlam del Sr. Terrés deixam de parlar d'altres coses molt més importants, molt més importants, però molt més important. Estic segur que els votants de Podem també els ho agrairien, estic convençut, que els ho agrairien.

Per què no parlam d'on treure els doblers per complir el programa de tot el que vostès han promès o han escrit a aquest pacte per les Illes...?, no per les Illes, no, (...) educació..., aquest pacte per no sé què.

(*Remor de veus*)

Ja em dirà quin canvi, quin canvi hem fet. De moment no parlam d'això, no parlam en cap moment de com seria millor gastar aquest sostre de 3.500 milions de despesa que tenim mentre no canviem el sistema. L'altre dia vaig veure una estona la televisió, on varen sortir els dos il·lustres de Ciutadans i de Podemos, i ni un va tenir la santa cara de dir que el sistema de finançament d'aquesta terra, i quan parl d'aquesta hagués pogut parlar de la d'Andalusia, d'Extremadura, de País Basc, d'allà on sigui, s'ha de canviar. Al final, uns centralistes més, mirant

per allò que ordenen els oligarques de Madrid, que n'hi ha que són de tendència... Sí, sí, sí!, com els que governen ara i altres. No hi ha un compromís per part del seu partit amb aquesta terra, i mentre no hi hagi un compromís, vostès, si donen suport al Govern, haurien d'estar en com gasten els 3.500 milions per poder arribar als que més pateixen, i no estar barallant-se per beneitures que vostès no varen ser capaços de fixar en el pacte de governabilitat. Perquè aquesta és la qüestió, no ho varen saber fixar.

Fins i tot resulta que el mateix grup que presenta això, si hagués tengut aquest document aprovat abans, el número 7 de la candidatura em pens que és familiar del Sr. Toll, eh? Mirin, a nosaltres ens preocupa que el Sr. Toll estigui preparat, i creim que si està preparat farà la feina ben feta, i això és el que importa als 1.100.000 i busques d'habitants d'aqueixa terra; si aquest home és cunyat, o germà, o cosí del que anava de número 7 no té cap importància, si és un professional; si és un "mindundi" sí que la té, i això o ho entenen vostès o anam malament, i el que no poden fer és acceptar i fa dos mesos fer el contrari, i ha d'entendre que ens enfadem i vegi que estam perdent el temps en aquesta sala. Li he de dir que aquestes són les incongruències que creim que té Podemos, així de clar.

L'altra qüestió, pel que fa referència..., li anunci que els 1, 2, 4, 6, 9, 10, 11 i 12 els votarem a favor. El 3 i el 5 els votarem en contra, no votarem a favor de l'esmena del PSIB, votarem en contra, en contra, i pensam que hi pot haver hagut ciurons negres al llarg d'aquests 33 anys, en segons quins casos, però hi ha hagut molts de gerents, molts de directors, molts de secretaris de moltes empreses públiques que han fet molta feina en aqueixa terra durant 33 anys i que eren polítics, amb responsabilitat política, i que han canviat moltes coses que han tengut a veure amb les escoles, amb l'aigua, amb la depuració, amb les clíniques, amb els centres de salut..., que si no s'haguessin fet a través d'aquestes empreses no s'haguessin pogut tirar endavant. Vull dir, ara aquí hi va vostè i com ho ha de triar?, i per què no fa una cosa?, per què no ens presenta en aqueixa casa com ho faria, vostè? Hem de reduir el sector instrumental; de què?, de l'orquestra?, de què, Sr. Jarabo?, de què? Digui-ho!, digui-ho, de què. Què vol fer vostè?, més retallades de funcionaris i treballadors laborals d'aquesta terra? Idò, què és retallar el sector instrumental més que llevar homes i dones dels llocs de feina? Ja va bastar que el Sr. Bauzá va llevar més de 1.200 professors i més de 1.500 persones en el món sanitari.

Vostè també és el de les retallades! Ho sabia cert que al final, el que els ocupa a vostès és com l'armen per arribar a les eleccions generals. L'armen per arribar a les eleccions generals, per no perdre la credibilitat. i Avui m'agradaria que es repetissin les eleccions autonòmiques i veuria la realitat de les qüestions.

Per això, jo els deman que si juguen -El Pi els ho demana- a donar suport a aquest govern, donin suport al Govern, i si no rompin, Sr. Jarabo.

Vull dir-li també que ens abstenem a la 7, a la 8 i a la 13. a la 7, la 8 i la 13, aquestes abstenció. A la del Sr. Terrés ens abstenim, ja li vaig dir a la comissió, hi havia la seva companya, i ja veurà què hi ha.

El darrer, per acabar, miri, Sr. Jarabo, si vostès duen quatre mesos aquí, duen quatre mesos aquí al Parlament, varen tancar durant molts de dies converses un pacte per governar, que governàs el pacte, la Sra. Armengol, que vostè sap que no és possible una altra majoria en aquest parlament, no és possible, no és possible, no és possible, és a dir, aquí n'has de tenir trenta, és a dir, n'hi vint, més dos, més tres, són vint-i-cinc, amb vostès són trenta-cinc tots aquests també, eh?, eh?, que quedi clar...

(Algunes rialles)

... no, no, no, però intent dur-lo a la responsabilitat que crec que hauria de tenir Podemos. Si vostè sap que no és possible una altra majoria, apostem per la responsabilitat. Per què, si vostè sap que no pot ser una altra majoria, vostè el que ha de fer és posar pedres i pals a les rodes del que vostè ha volgut ser part? No, no, no, Sr. Jarabo, jo li dic això, vigilància, si al final vostè és vigilant.

És a dir, el que hauria de fer vostè sabent això és no jugar amb aquesta feblesa que pot tenir aquest govern, que és que aquest govern té una feblesa maldament pareixi una cosa molt forta, que és el mateix que va passar l'altra legislatura amb trenta-cinc, no haver-hi alternativa, no haver-hi alternativa és una cosa feble per a la societat i vostès el que intenten és d'aquesta feblesa fer la seva arma de feina i una societat que ha patit i s'ha transformat després de l'any 2008 amb aquesta crisi que hi ha hagut, o hem après allò del 15M, les bates blanques o les bates verdes o les camisetes verdes de bon de veres i no per fer publicitat, jo també hi era a la manifestació de les camisetes verdes, Sr. Jarabo, eh?, i jo defensava el català abans que vostè arribàs a aquesta terra, m'ha de... no, no, i jo li agraeix a vostè que el defensi, Sr. Jarabo, però vostè el que ha de fer és assumir que és soci d'això, perquè aquesta gent que ha patit al llarg d'aquests darrers vuit anys aquesta crisi vegi que hi ha una esperança, una il·lusió, una estabilitat.

Creo que és el paper que tal vegada faria que d'aquí quatre anys pogués mantenir els deu diputats que té.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula la Sra. Patricia Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Crec que ha arribat el moment que tots, absolutament tots, ens mirem al mirall per veure com som abans de fer la crítica o suggerir com fer les coses. Per què ho dic això? La dona del Cèsar no només ha de ser honrada, també ho ha de semblar. La dita, que fa referència a l'expressió que s'atribueix a Juli Cèsar referint-se a la seva dona Pompeia té més de 2000 anys, però encara avui té vigència. La credibilitat dels polítics actuals està vinculada a la seva aparença. Una altra dita avisa que s'ha de predicar amb l'exemple, i ara més que mai la credibilitat dels polítics

està sobretot vinculada amb els seus fets. No es pot exigir a la resta que actuï d'una determinada manera si un no actua, com a mínim, d'aquesta mateixa manera.

Açò no ho he escrit jo, sinó que va sortir publicat al diari *Ara* fa un parell de dies, però el duc aquí perquè resumeix a la perfecció el que estam vivint en aquest inici de legislatura, "tothom és conscient de la necessitat d'una nova política, d'una nova manera de fer, coincidim amb l'esperit de transparència", per cert, recollit als acords de governabilitat. (...) està treballant en dues noves lleis, la de transparència i la de funció pública. Vull dir també que convendria que començàssim a diferenciar entre transparència i ètica. El Govern i les administracions han de ser transparents i nosaltres hem de ser ètics.

Ha estat un inici de legislatura una mica convuls, però açò no vol dir que no puguem fer les coses així com han de ser. S'aprèn més de les errades que dels encerts, però per poder fer aquest aprenentatge hem de voler ser millors i hem de tenir aquesta voluntat.

Hi ha l'opinió generalitzada que els nomenaments s'haguessin pogut fer d'una altra manera, açò no és cap secret, clar que tot hauria anat millor si els criteris s'haguessin consensuat. Ara bé, una vegada assumits els errors, havent fet la lectura que toca és ben hora de posar-nos a fer feina.

Pel que fa al nostre posicionament en la votació d'aquesta proposta primer voldria, amb el seu permís, desgranar alguns dels diferents punts amb els quals no coincidim del tot amb el que proposa Podem. Amb els primers punts tenim una gran concordança, hi estam d'acord a prendre mesures per garantir l'accés a l'administració de la manera més transparent possible, tot i que tenim qualche emperò que ja ha comentat el meu company David Abril.

Ara voldria passar a explicar una mica aquells punts amb els quals no coincidim plenament. Pel que fa als punts 7 i 8, quan es parla d'evitar les contractacions de familiars entenem que açò és més ètica i estètica que transparència, però tenim dubtes que si una persona compleix tots els criteris objectius per ocupar una plaça hi hagi de renunciar per ser família de. En tot cas, reconeixem que s'ha de fer feina per posar requisits mínims a les places de lliure designació.

Ara vull recuperar les paraules del meu company Josep Castells, que crec que va encertar de ple, quan va dir parlant dels familiars que "els conflictes d'interessos existeixen, el conflicte d'interès es produeix quan hi ha un conflicte entre l'interès personal i l'interès corporatiu", diguem-li corporatiu, sigui l'empresa, sigui la institució. Si ens volem prendre seriosament açò el que hauríem de pensar és en una norma per gestionar els conflictes d'interès a l'àmbit governamental.

Amb algunes de les iniciatives que tenim en marxa crec que seria una manera seriosa, realment, d'enfocar aquest problema i de canalitzar-lo perquè el conflicte d'interès no necessàriament té per què ser dolent, però el conflicte d'interès ha de ser públic, s'ha de conèixer, s'ha de gestionar i s'ha de controlar. Hem de tenir clar si estam cercant els millors professionals o què volem en realitat.

No tinc cap dubte que necessitam canviar les coses, però també he pensat, sempre, que els canvis han de ser lents, però segurs. Tenim un horitzó clar, la regeneració de la vida política, estam fent passes i se n'han de fer més, però potser caldria no començar la casa per la teulada, no fos que ens caigués damunt abans de poder-hi viure.

MÉS per Menorca va néixer amb aquesta voluntat de canviar les coses, de fer-les d'una altra manera i millor i pensam que tot i els problemes aquest govern camina en aquesta direcció. Què hem de vetllar perquè es faci? Que ho hem de fer entre tots? Sense cap dubte. És l'hora d'anteposar la ciutadania davant les nostres sigles, és ben hora de fer una política del bé comú.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sra. Presidenta. Lo que se espera de los partidos que conforman el *pacte de govern* así como del partido que les da su apoyo, Podemos, es que den ejemplo de ética y de transparencia, pero está claro que no ha sido así. Los casos de nepotismo y enchufismo del Govern están siendo un escándalo. Nada acertado ha sido tampoco la elección como gerente de la empresa pública SITIBSA de Francisco Fernández Terrés, de dudoso comportamiento ético cuando era teniente de alcalde de Urbanismo de Mahón.

Para Ciudadanos cualquier persona que haya tenido una trayectoria política anterior y que vaya a ocupar un cargo de libre designación esta trayectoria tiene que haber sido ejemplar.

A los casos de nepotismo y enchufismo del Govern se une el de Fernando Toll-Messía, síndico elegido a propuesta de Podemos cuya idoneidad para el cargo por cuestiones de curriculum se encuentra hoy en manos de los Servicios Jurídicos del Parlamento, y que además es cuñado de uno de los impulsores del partido en Mallorca, lo cual contraviene el código ético del propio partido.

Lo más grave del caso, y que prácticamente no se ha hablado, es que siendo la Sindicatura de Cuentas un órgano de control de gobierno, por lo que se le presupone independencia, el Sr. Jarabo afirma que lo ha designado por afinidad ideológica. Todos, Govern y Podemos, partido que lo respalda, han actuado mal, nepotismo, amiguismo y falta de transparencia y llama la atención como cada uno intenta explicar y convencernos de que su caso es especial, cero renovación y cero ejemplaridad.

Podemos presenta hoy una moción en el Parlament a sus socios de Govern con una serie de puntos que tienen como finalidad la transparencia, la regeneración y la ejemplaridad en la elección de los puestos de libre designación.

En primer lugar, comentar que la ingerencia es mala compañera en política, aun así todo aquello que ayude a que estas actuaciones no vuelvan a ocurrir será bienvenido.

Respecto a los puntos 2, 4, 9, 10 y 11 de la moción, que hacen referencia a la transparencia, nos parecen correctos, de hecho, nosotros presentamos mediante registro ya el 28 de agosto una proposición en la que se reclama que en el Portal de Transparencia de la web de la CAIB aparezca un organigrama del Govern del fácil acceso y lectura para el ciudadano, donde se relacionen los puestos de libre designación, personal eventual y personal adscrito, con un breve currículum, sus funciones y su sueldo, lo mismo con los puestos de libre designación en las empresas públicas, así como también pedimos ya que se publique la relación de las entidades privadas que reciben subvención pública, la cantidad abonada y breve explicación del objetivo de la subvención, todo ello en aplicación de la Ley estatal de transparencia y de acceso a la información pública y buen gobierno. Por lo tanto, en los 2, 4, 9, 10 y 11 estamos de acuerdo. También votaremos a favor del punto 13.

Referente a los puntos 1, 3 y 6, en cuanto al punto 1 nos gustaría que nos respondieran unas cuantas preguntas sobre el período de alegaciones antes del nombramiento. Nos podría decir... o sea, quién podría presentar estas alegaciones y una vez presentadas, ¿qué? Recordemos que hoy el Parlamento ha llegado a un acuerdo unánime sobre ciertos casos de nepotismo y el Govern no hace caso.

En los puntos 3 y 6 se propone que los puestos de responsabilidad directiva y gerencial sean nombrados mediante un proceso de convocatoria pública siguiendo unos criterios similares a como lo tiene previsto la Ley 7/2007, de 12 de abril, del Estatuto Básico del Empleado Público en su artículo 80.

Estos criterios a seguir nos parecen correctos, pero ese artículo 80 de la ley deja claro que la libre designación mediante convocatoria pública solo está contemplada cuando la persona que accede a este puesto es personal funcionario de carrera. Como en el punto 6 ustedes dicen que quieren aunar las dos leyes, tanto la del funcionario público como..., nos queda la duda de si para acceder a un puesto de libre designación cuando sea por convocatoria pública sólo podrá acceder la gente que sea funcionaria de carrera. No sabemos..., no queda claro, a nosotros nos parece bien, tendría que ser de libre designación.

En cuanto al punto 12 estamos de acuerdo, Ciudadanos ha abogado siempre que se reduzca el sector público instrumental eliminando todos los entes unipersonales que realicen funciones que puedan ser ejercidas por los Servicios Generales de la Administración.

En cuanto a los puntos 7 y 8, la contratación de familiares, vamos a ver, creemos que no se trata tanto de regular estas cuestiones, sino de entender que todo tiene un límite. Hay que tener en cuenta que estos parientes, por muy idóneos que sean, van a acceder a ese puesto por el hecho azaroso de que tienen un familiar en política. Por lo tanto, consideramos que su nombramiento no es ético, sólo en casos muy excepcionales se

podría llevar a comisión parlamentaria. Por ello, en estos puntos 7 y 8 nos abstendremos.

Por lo expuesto, esperaremos la respuesta a lo que teníamos dudas en el punto 1, en el 3 y en el 6... a votar estos puntos.

Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Alberto Jarabo del Grup Parlamentari Podem per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Como vemos es un tema muy polémico que tiene muchas aristas, que hay varios criterios, que es difícil encontrar... cuando preparamos la moción era difícil encontrar efectivamente, eliminar esa farragosidad de la que hablaban anteriormente, pero lo que sí nos parecía evidente es que era necesario iniciar un debate en profundidad sobre cómo se ha gestionado hasta ahora la política de nombramientos.

Por lo tanto, entendemos que esta moción tiene que ser un primer paso para que durante la legislatura se desarrolle plenamente lo que sería ese establecimiento de criterios y que de algún modo desemboquen en una modificación de la Ley de función pública que permita establecer con mayor claridad que lo que probablemente hemos hecho nosotros con esta moción, dado que hay, parece que bastante consenso en cuanto a las dificultades para haberla comprendido.

En cuanto a la respuesta a los diferentes grupos, valoramos que el Sr. Lafuente valore también la intención positiva de nuestra moción, por tanto entendemos que sí que reconocen también que ha debido de haber una serie de errores durante, no sólo esta legislatura, sino también las anteriores, que conducen a una situación en la que hay una buena parte de la población que considera que algo raro está pasando entre los políticos y los cargos que son seleccionados por ellos y que vamos, que es *vox populi*, podríamos decir, el hecho de que se sabe que hay conexiones que van mucho más allá de la necesidad de encontrar al personal más adecuado para trabajar para el servicio público que intoxica de algún modo la relación entre partidos y sociedad y habría que poner fin a esto y ya les digo que entiendo que éste es un primer paso.

En cuanto a la relación con el Govern, que varios de ustedes también han insinuado, consideramos que estamos mejorando esa relación y en cuanto a la indicación que usted mencionaba de las modificaciones que puedan hacer en cuanto a las contrataciones y las dudas que aparecen en prensa cada día, muy intoxicadas en la mayoría de los casos, sí que tenemos que decir que hay una comunicación permanente con el Gobierno en alguno de estos casos y de hecho, con la consellera de Hacienda hemos hablado esta mañana del caso que usted mencionaba, nos ha explicado con la más absoluta claridad lo que estaba ocurriendo ahí y no es ni como ha aparecido en el diario ni como usted ha mencionado. Lo que es evidente es que tenemos que hacer un reconocimiento de errores y esto creo que sí que es conjunto.

En respuesta a la Sra. Oliver, lamentamos que haya confusión en la terminología de la redacción, agradecemos que vayan a votar un buen número de puntos a nuestro favor y por supuesto respetaremos la negociación colectiva que evidentemente se tiene que realizar y jamás nos opondremos a ello, es un derecho absolutamente garantizado y consolidado por parte de los trabajadores públicos.

Sí que aceptaremos lógicamente la fusión de los puntos 3 y 5 que ustedes proponen. Lo que proponen esencialmente es una simplificación, una sintetización del desarrollo de todos los puntos que nosotros planteábamos que probablemente hay más exigentes, pero que entendemos que se necesite un debate mucho más largo para poderlos precisar y concretar.

Sí que entendemos con la aceptación de varios de estos puntos de esta moción que se acepta un cierto reconocimiento de errores a la hora de hacer algunas de las elecciones de determinados cargos... -insisto-, entendemos que la presentación de esta enmienda no sea el inicio de una bella amistad, sino el inicio del distanciamiento de algún tipo de amistades peligrosas.

En cuanto a la intervención del Sr. Abril, comparto también la preocupación en cuanto a que sean... a que la desconfianza que pueda haber hacia cargos políticos se pueda trasladar también hacia el personal funcional en el caso en el que, que no es así, considerásemos que tengan que estar más capacitados para hacer el trabajo que no las personas que puedan ser elegidas por los políticos, pero lo que sí tenemos que evitar es que haya..., bueno, rentabilidad, que sean los más preparados los que puedan estar en esos cargos y, desde luego, nadie, por ser funcionario o por ser político, es mejor que otro, sino que eso se demuestra a través de los actos.

Y en cuanto a la respuesta al Sr. Font, recordarle que somos diez diputados, cada uno tenemos un padre y una madre, que suman 20, no necesitamos tener 21 a la hora de que nos tenga que dar consejos, nos dice muy mal chicos, pim-pam en el culo, pero votaremos ocho de sus propuestas, pues se agradece. No nos eche broncas, por favor, que ya somos mayorcitos, estamos muy orgullosos de ser vigilantes de este pacto y creo que nuestra capacidad de exigencia...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jarabo, tendría que ir terminando, su tiempo se ha acabado.

EL SR. JARABO I VICENTE:

... sí que está permitiendo que este gobierno desarrolle con mayor precisión su tarea.

Muchas gracias.

¡Ah! En cuanto a las propuestas del Partido Popular, que no las habíamos comentado, sí que rechazamos la enmienda que proponían al punto séptimo, así como la que proponían también al punto 14, y aceptaremos la enmienda de modificación que hacen al punto número 11. Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Exactamente ¿cómo queda la moción, cómo se va a votar y qué enmiendas se aceptan?

EL SR. JARABO I VICENTE:

Se fusionan, bueno, votaremos, solicitamos la votación por separado de los puntos. Desaparecen..., o se fusionan los puntos 3 y 5, porque se acepta la enmienda del Partido Socialista de les Illes Balears.

También hay una propuesta de MÉS per Mallorca en cuanto a la eliminación, dentro del punto 1 de la moción, de la palabra "només", de la paraula només. Ho han proposat ara.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Tenc por que sí..., però acceptem la proposta d'esmena.

I quant al punt 11, acceptariem l'esmena del Partit Popular.

Els punts 7, 8 -que havien proposat que es fusionassin per part del PSIB-, no es fusionaran finalment.

Així com el punt 7è es mantindrà talment també, però, es mantindrà també el punt setè.

I el punt 14 també es mantindrà igual, en ser rebutjada l'esmena... Ah, bé, hi havia una esmena d'addició per part del Partit Popular que també serà rebutjada i per tant ens quedarem amb aquests tretze punts.

Gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Atès que l'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca ha estat una esmena *in voce*, es necessita l'aprovació de la resta dels grups parlamentaris. Hi estan tots d'acord?

D'acord.

Començarem la votació amb l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, fusió dels punts 3 i 5. A continuació, seguirem punt per punt. Votam.

Vots a favor, 54; vots en contra, 3; abstencions, 2. Per tant, queda aprovada l'esmena dels punts 3 i 5.

A continuació, votarem l'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca al punt 1. Votam.

Queda aprovada l'esmena del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca al punt 1, per 39 a favor; 20 en contra i 0 abstencions.

Passam a la votació del punt 2. Votam.

Vots a favor, 39; vots en contra, 20. Queda aprovat el punt 2.

Votam el punt 4 de la moció. Votam.

Vots a favor, 59. Queda aprovat el punt 4.

Passam a la votació del punt 6. Votam.

Vots a favor, 57; abstencions, 2. Queda aprovat el punt 6.

Votació del punt 7. Votam.

Vots a favor, 10; vots en contra, 43; abstencions, 6. Queda rebutjat el punt 7.

Passam a la votació del punt 8. Votam.

Vots a favor, 30; vots en contra, 23; abstencions, 6. Queda aprovat el punt 8.

Punt 9. Votam.

Vots a favor, 58; vots en contra, 1. Queda aprovat el punt 9.

Passam a la votació del punt 10. Votam.

Vots a favor, 59; vots en contra, 0; abstencions, 0. Queda aprovat el punt 10.

Continuam amb el punt 11. Votam.

Vots a favor, 59. Queda aprovat el punt 11.

Començam la votació del punt 12. Votam.

Vots a favor, 35; vots en contra, 15; abstencions, 9. Queda aprovat el punt 12.

Votació del punt 13. Votam.

Vots a favor, 12; vots en contra, 24; abstencions, 23. Queda rebutjat el punt 13 de la moció.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 6161/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Podem Illes Balears, Socialista i Mixt, relativa a privatització d'AENA.

Debatrem, en primer lloc, la RGE núm. 6161/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca, Podem Illes Balears, Socialista i Mixt, relativa a privatització d'AENA.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per defensar la proposició no de llei, té la paraula Antoni Reus.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El passat 23 de gener d'enguany, el Consell de Ministres va aprovar l'oferta pública de venda d'accions d'AENA. Aquest acord va suposar el començament de la segona fase de privatització del 49% del capital d'AENA, que s'havia iniciat ja el juliol del 2014.

A un primer moment, a finals del 2014, es va produir la venda del 21% al que s'ha anomenat els inversors de referència, la Corporació Financera Alba del grup March, Ferroviaria i el Fons d'Inversió TCI, un fons d'inversió lliure, d'aquells que en podríem dir agressius. Aquest procés va seguir l'oferta pública del 28% restant, que es va consumir l'11 de febrer amb la sortida a borsa.

El Govern de l'Estat ha dut a terme aquesta privatització, malgrat reiterats acords d'aquest parlament en contra, així com les peticions d'altres institucions de les Illes Balears i de la societat balear; peticions fonamentades en la vital importància dels nostres aeroports per a la nostra economia i per a la mobilitat dels nostres ciutadans. Aquesta privatització, creiem des del nostre grup, amb les úniques intencions de fer caixa i d'afavorir interessos privats. Cap altra motivació clara no ha exposat el Govern de l'Estat per dur-la a terme.

L'Estat ens presenta AENA com a una empresa pública modèlica, sostenible, amb beneficis, i si miram només els aeroports de les nostres Illes, molts més beneficis encara, amb un resultat conjunt de 180 milions d'euros de beneficis l'any 2014.

Quina necessitat hi havia per a aquesta privatització? Quins beneficis aporta? És AENA una societat que necessiti el capital per realitzar en aquests moments grans inversions que no pugui sufragar i necessita capital privat? No, sembla que no, segons el ministeri no. És AENA una societat que no compti amb els mitjans humans necessaris i especialitzats? No. És AENA una societat que no compti amb uns mitjans materials adequats? Sembla que no. Cap motiu no hi ha objectiu més que la voluntat de l'Estat de fer caixa i afavorir els grans capitals.

L'Estat haurà ingressat uns 4.300 milions d'euros amb aquesta privatització, una privatització on aquests fons especulatiu que ara formen part de l'accionariat ja tenen importants plusvàlues, que arriben en alguns casos, al cent per cent. Les primeres participacions, amb els anomenats inversors de referència, es varen subscriure al voltant de 50 euros per acció; l'oferta pública va sortir per 58 i en pocs mesos es trobava a 100 euros per acció, actualment es troba envoltant els 103 euros.

Evidentment, què hem de sospitar? Que una empresa pública rendible, que dona beneficis, l'hem malvenuda? L'Estat dedueix que aquest fort increment, que va ser d'un 80% en pocs mesos, és per la bona gestió. Vaja si és bona, la millor de l'IBEX 35! Encara s'explica manco per què es necessita capital privat dins una empresa tan ben gestionada, una empresa que és més que això, perquè gestiona un servei públic que és essencial per a les Illes Balears, un servei públic que és de primera necessitat. Això evidentment és una consideració

unànime de tot el Parlament i de tota la societat, que els aeroports són essencials per a la nostra insularitat i un servei del qual en depèn el 90% de la mobilitat.

Idò el Govern de les Illes Balears en aquests aeroports essencials no hi pinta res en aquest nou model d'AENA, semiprivatitzat; la màxima institució d'autogovern de les Illes Balears res no té a dir en el que s'ha anomenat el Document de Regulació Aeroportuària, l'instrument que es reserva l'Estat per controlar, en teoria, aquesta privatització i mantenir l'interès públic. El Govern no hi pot dir res en el Document de Regulació Aeroportuària, un document que ha de contenir les línies estratègiques, que ha de contenir els estàndards de qualitat dels serveis, un document on s'especificaran les inversions a realitzar, amb una base quinquennal i els preus dels diferents serveis. En aquest document no hi participam, en aquest document clau no hi tenim res a dir, únicament se'ns informarà a través de la Comissió de coordinació aeroportuària, perquè en tenguem coneixement, i dic literalment perquè en tenguem coneixement, que és el que diu el reial decret llei que crea aquesta figura.

En aquest context difícilment el nou model d'AENA pot representar l'interès públic de les Illes Balears, quan es crea un model que persegueix el benefici privat i sense la participació del Govern de les Illes Balears. Uns aeroports, com són els de Balears, que creen benefici i en lloc de posar aquest benefici a millorar un servei públic, amb uns preus adequats que compensin adequadament la nostra insularitat, es posa aquest benefici en mans privades.

Els beneficis que generen els aeroports de Balears són superiors als que aporta l'Estat al descompte de residents. L'Estat fa negoci amb la nostra insularitat, l'Estat fa negoci amb la nostra insularitat, encara li surt a compte, guanya més amb els beneficis dels nostres ports i aeroports que amb el que ens compensa, és així, els beneficis dels ports i aeroports gestionats per l'Estat a l'any 2014 se'n van als 200 milions d'euros, el que ens aporta al descompte de resident als 100 milions d'euros, la meitat. I en lloc de revertir aquest benefici en servei públic, ara es posa en mans privades, sense que això ens suposi cap benefici a l'interès general.

No actua el Govern d'Espanya igual quan parlem d'altres serveis públics de transport, no té cap mirament d'invertir milers i milers de milions d'euros en AVE, per exemple, i després posar bitllets hipersubvencionats, totalment deficitaris. La darrera mostra, l'AVE fins a Lleó, 1.700 milions d'euros, a 10 milions d'euros el quilòmetre, i poden posar els bitllets a 20 euros. Patim, i no és d'ara, aquesta visió centralista d'Espanya, que només té ulls per a aquella Espanya radial, a l'entrada amb Madrid, que fa el ridícul a Europa anant en contra d'una infraestructura tan important com el Corredor Mediterrani de Mercaderies, precisament perquè no passa per Madrid.

I la manca de voluntat de l'Estat per a la participació del Govern de les Illes Balears en la gestió dels nostres aeroports n'és una mostra més d'aquesta visió. Per això creiem que és necessari un nou pronunciament d'aquest parlament contra aquest procés de privatització d'AENA, perquè en res no contribueix a millorar un servei públic essencial per a les nostres illes, com és el transport aeri, i perquè l'únic que pretén

és augmentar-ne la rendibilitat econòmica i no social, sinó només econòmica i posar-la en mans privades.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca, per un temps de deu minuts, el Sr. Diputat Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Ho hem dit prou vegades, però crec que és necessari dir-ho per emmarcar aquest debat: la viabilitat, la prosperitat, la dignitat de les Illes Balears passa necessàriament, inevitablement per abordar moltes coses, però sis són bàsiques: una, el finançament, sense cap dubte; la segona, el règim especial de les Illes Balears, que alguns entenem com a un règim econòmic i fiscal de les Illes Balears; una altra respecte al nostre marc competencial i d'autogovern, cosa que en aquest moment no es produeix, exemple amb les lleis bàsiques que constantment l'Estat aprova i que són invasores contra la capacitat d'autogovern d'aquestes illes; una altra, la connectivitat aèria i marítima, que podríem encaixar dins el règim especial, però que és d'una urgència tan important que crec que val esmentar de forma diferenciada, i la darrera, per dir-ne només aquestes, la cogestió aeroportuària, una cogestió que, sintèticament es basa en tres eixos: un, la gestió individualitzada o descentralitzada, la gestió participada, amb les institucions de les Illes Balears, els consells, ajuntaments, amb la societat civil, i la gestió pública, descentralitzada, participada i pública.

I no vull insistir en aquest model, perquè, tot i no ser el model pur que defensaria MÉS per Menorca i, en general, així com hem defensat MÉS, que defensam una gestió pròpia de la comunitat autònoma, però sí que és un model consensuat i reivindicat reiteradament per aquest parlament, com el diputat de MÉS per Mallorca ens ha recordat. Fins que, açò sí, va arribar el president Bauzá, que és el primer que romp aquest gran consens a favor d'aquest model de cogestió. Per açò, resulta d'un cinisme, jo diria que prou insultant, veure l'esmena del Partit Popular, la qual es refereix al sentit que proposa defensar la titularitat pública, com si el Grup Popular ho hagués fet fins ara, defensar la titularitat pública ens proposa el Partit Popular. I reiterar dient que el Govern ho ha fet fins ara, referint-se lògicament al Govern Bauzá, per salvar el Govern Bauzá. Bé, idò, el Govern Bauzá no ha defensat mai la titularitat pública i en aquesta cambra, concretament en aquesta cambra, el Partit Popular, el Grup Popular ha votat en contra, en contra de les declaracions a favor de la cogestió, basada en aquests tres principis.

I n'hi ha hagut, de debats, i Déu n'hi do si n'hi ha hagut de debats, tots arran, precisament, d'aquest procés de privatització que avui demanam que aquest parlament es torni pronunciar.

Aquests dies els mitjans de comunicació ens recordaven quins són els resultats de la gestió dels aeroports de les Illes Balears, ens recordaven per exemple que la previsió per al 2015 és que el benefici net sigui de més de 200 milions d'euros, i ens recordaven també allò que està previst invertir, que és, evidentment, molt poc, molt poc en relació amb allò que s'ingressa. Però algú hauria de demanar no només amb què es podrien utilitzar aquests recursos, sinó com utilitza els recursos l'Estat en aquest sentit a les Illes Balears. I si anam al pressupost, a aquest pressupost aprovat amb tanta pressa, el pressupost general de l'Estat del 2016, ens trobam una gran sorpresa, clarivident, jo diria més sinó, què es destina a les obligacions de servei públic? Doncs es destinen 605 milions en serveis d'obligació de servei públic per als serveis ferroviaris, 605 milions d'euros. Quants d'euros es dediquen a les OSP per a transport aeri, i aquí hi ha Canàries i també la ruta..., l'OSP Menorca-Madrid? 4,3.

Quant es necessita, segons un estudi que va encomanar l'expresident, Sr. Tadeo, per tenir una tarifa plana? Segons l'estudi del consell insular es necessiten 3,5 milions més que s'han d'afegir al descompte de resident per tenir una tarifa plana. Què dedica l'Estat a les inversions ferroviàries? Doncs, el 2016 la previsió és de 5.460 milions, 5.460 milions, dels quals 3.679, és a dir, el 67%, es dediquen a trens d'alta velocitat. Aquests són els números del pressupost de l'Estat i per tant la intenció del Govern de l'Estat i per tant la intenció del Partit Popular.

Però retorn al tema dels motius d'aquesta proposició no de llei. La privatització d'AENA, com ja hem dit reiterades vegades, a la qual el Partit Popular es refereix moltes vegades amb aquest eufemisme de participació de capital privat, que avui debatem, suposa tirar per terra el model de cogestió aeroportuària i també el que estableix l'Estatut d'Autonomia quant a la participació de la comunitat autònoma en la gestió aeroportuària, suposa, com deia, una gran estafa. I el Govern espanyol i el Partit Popular han estat els inspiradors, els promotors d'aquesta gran estafa.

Quan parlem d'AENA parlem de servei públic i sense cap tipus de dubte la privatització d'aquest servei públic té efectes negatius en el conjunt de l'Estat, però molt especialment a l'economia i al benestar dels ciutadans de les Illes Balears, i no ho dic per qüestions que el nostre grup ha posat damunt la taula, qüestions que sense cap demanat hem demanat que AENA millorés, el pàrquing dels aeroports, els trenta minuts gratuïts d'estacionament, el servei mèdic de l'aeroport, etcètera. Més enllà d'açò, el cert és que AENA ha estat sempre una empresa pública que no ha costat cap cèntim als ciutadans, que s'ha autofinançat amb els seus propis recursos, el dèficit, en tot cas, ha estat ocasionat per altres qüestions, per inversions realitzades durant alguns anys, que nosaltres hem estat crítics, a la vegada sobredimensionades i amb números que cal posar també damunt la taula, per entendre quina ha estat la gestió d'AENA.

S'ha de recordar que el cost de la T4 de Barajas i la T1 d'El Prat sumen quasi 12.000 milions d'euros, quan és la majoria del deute acumulat que hi havia el 2014, que era de 12.065 milions. Les xifres crec que posen en clar quina és la situació, la situació d'una venda que ha suposat una estafa als ciutadans del conjunt de l'Estat i d'una irresponsabilitat que avui alguns voldran excusar.

El cert és que la raó de la privatització no pot ser, no és l'eficàcia, ja hem vist on van els beneficis, ara que hi ha tants beneficis, ja veiem on van aquests beneficis, ara ja no van a una funció pública, a un destí públic, sinó que van a mans privades, aquest no és el problema; el problema és de concepció del model de com s'ha de prestar i gestionar un servei públic. Alguns, després de liberalitzar l'electricitat o privatitzar Ibèria, encara pensen que el mercat ho pot arreglar tot i que el mercat posa ordre, i el mercat no sempre posa ordre, sinó que genera de vegades, com és aquest cas, més exclusió social i més butxaques plenes. L'actual model prioritza la prestació del servei públic, per sobre dels beneficis econòmics que reinverteix o que podria reorientar a altres fins. La gestió privada, en canvi, prioritza els beneficis econòmics, no per millorar la funció social, sinó per engreixar les butxaques, com deia, dels seus accionistes i dels seus directius.

Per tot açò, deia a l'inici que la privatització d'AENA va ser i és una gran estafa, tot amb l'engany d'un dèficit producte d'inversions extraordinàries que en cap cas no es pot dir que fossin inassumibles i que, a més, els diferents informes de fiscalització ja preveïen que en pocs anys serien rendibilitzats i serien recuperats. Privatitzar els aeroports tindrà, com deia, conseqüències negatives per als nostres ciutadans. Quines? Posar en mans privades la gestió de la porta d'entrada i sortida de les Illes i per tant impossibilitar la participació i la intervenció de les institucions públiques balears i la societat civil és un d'aquests grans dèficits que posa damunt la taula aquest procés de privatització, que avui és del 49%, però que ningú no pot oblidar que és una privatització feta amb mires cap a un 60%, i, de fet, els plans sempre parlaven d'un 60%, tot i que s'executés finalment aquest 49%, però que dins el Govern actual de l'Estat sí que tenen mires, esperances de tirar endavant una nova privatització.

Quines conseqüències, deia, negatives tindrà? Tindrà efectes també negatius sobre l'economia de les Illes, sobre els usuaris, com ha dit FACUA, com ha posat de manifest FACUA, tindrà efectes negatius amb la pèrdua de llocs de feina i de contractació d'empreses locals per part de l'ens aeroportuari. Agreujarà encara més la mala gestió del transport aeri i de la connectivitat, amb uns recursos, que, com deia abans, es posava d'exemple, es podrien revertir amb mires a resoldre el nostre gran problema com a realitat pluriinsular, que és la connectivitat. I sobretot hipoteca el que deia a l'inici de la intervenció, un model aeroportuari de cogestió, defensat i reivindicat en aquest parlament, fins a l'arribada del Sr. Bauzá, tant era l'acord i la unanimitat que els grups van acordar incloure la cogestió de la reforma de l'Estatut del 2007, fins que aquest s'ha incomplert de forma reiterada per part del Govern anterior.

Avui, per sort, la voluntat és de recuperar i redreçar la situació, reclamar la participació d'aquesta comunitat autònoma en la gestió aeroportuària, en el model de cogestió; paraitzar...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, hauria d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... paraitzar -acab-, paraitzar cap nou procés de privatització, estudiar, com deia, la viabilitat de revertir la venda del 49% del capital d'AENA, respectar l'Estatut d'Autonomia i finalment respectar els acords del Parlament de les Illes Balears, una cosa molt assenyada que, fins fa quatre dies, era una irrealitat. El nostre grup voldria que es convertís de nou en un costum, una realitat respectar l'Estatut, respectar el Parlament i respectar la voluntat de participar en aquest model de cogestió pel qual tots havíem apostat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, per un temps de deu minuts, el Sr. Diputat Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Gràcies. Tota la riquesa del país amb les seves diferents formes i sigui quina sigui la seva titularitat està subordinada a l'interès general, és reconeix la iniciativa pública en l'activitat econòmica, mitjançant llei es podrà reservar al sector públic recursos o serveis essencials especialment en cas de monopoli i, així mateix, acordar la intervenció d'empreses quan així ho exigís l'interès general.

Senyors del Partit Popular, aconpleixin la Constitució i la facin aconplir, que és el que varen jurar i prometre aquí, aconpleixin aquesta Constitució i interioritzin l'article 128, no poden vendre ni regalar el que és de tots i totes. El problema és que la ideologia del Partit Popular no és la Constitució Espanyola, és el robatori, en són experts, addictes al robatori legal o il·legal, però robatori.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Es pot robar legalment? Sí. Ja està bé, ja està bé de robar als ciutadans i ciutadanes. Es pot robar legalment? Sí, el Partit Popular té una manera molt hàbil de robar legalment, es diu privatitzar el que és de totes i tots, així com ens han robat la meitat d'AENA. AENA, una empresa pública que té beneficis, està sent privatitzada, perquè la privatització serà un bon negoci per als seus amics, als que els paga mossegades, però no per a la ciutadania. Després de gastar una dinerada en la construcció, la renovació i el manteniment dels aeroports es va fixar el preu de sortida de les accions, com ha dit ja Antoni Reus, entre 40 i 50 euros, la qual cosa suposava valorar la companyia en un preu que oscil·la entre els 6.200 milions

d'euros i els 8.000 milions d'euros. AENA va tancar el seu primer dia en borsa amb una pujada del 20%.

Quina cosa tan estranya per a una empresa que no és rendible, al final de la jornada el valor d'AENA ascendia a 10.500 milions, els nous amos de l'empresa que és de tots i totes han d'estar molt contents. De cop i volta ens han robat 23 aeroports, permeti'm que em prengui la llicència, n'hi havia 46 de públics i ara tots són mig privatitzats, i tot molt legalment: 46 aeroports construïts amb doblers públics, com ja va passar amb les elèctriques i tantes altres empreses, que tothom vàrem pagar de la nostra butxaca. Ara, els aeroports que hem subvencionat en pagar impostos cada vegada que ens retenien un percentatge del nostre sou o quan compràvem una barra de pa, ara està privatitzada.

No obstant això, el que diuen ser patriotes, els quals s'omplen la boca parlant de la marca Espanya, no han dubtat un segon a fer aquesta operació. Això sí que és posar la unitat de la pàtria en perill. AENA l'han donada a fons voltors internacionals, quin patriotisme! TSI Luxemburg, Talos Capital Limited, Fidelity International Limited, Bank of America, Morgan Stanley i el Fons Alba, estaria bé que es prenguessin com es prenen el procés català aquest veritable atac a la sobirania. Ara els beneficis d'AENA que anaven als pressuposts generals de l'Estat, ara on van? S'ho han demanat? A Bermuda i a Luxemburg. No els fa fàstic robar als espanyols per regalar als voltors carronyers?

Als grecs almenys els van forçar per robar els seus aeroports, vostès els regalen. Fa dos mesos Alemanya va comprar catorze aeroports grecs, cosa que era una condició per a la concessió del rescat, Alemanya continua fent negoci amb el sofriment dels grecs i l'espoli de tots els recursos públics de Grècia. En els plans de la Troika roman acabar amb qualsevol besllum de sobirania nacional, per això en el nostre grup parlamentari pensem que no hem de cedir davant les pressions i les demandes de privatització d'absolutament tot.

El Partit Popular ha de deixar de ser antisistema, no pot continuar venent la nostra pàtria, sembla que volen carregar-se el sistema des de dins, li doneu la raó a Proudhon, que deia que la propietat era un robatori. El Partit Popular i el bipartidisme s'han ocupat una vegada rera l'altra que la percepció general de la ciutadania vagi a convertir-se gradualment en aquesta: les privatitzacions massives, les externalitzacions de serveis i l'"austericidi" contribueixen al fet que es concebi la propietat com a un robatori. Però és que en aquest cas ho és, la privatització d'AENA és un robatori a mà armada.

Entenem el gran interès que aixeca en el Govern Central les privatitzacions, perquè, desgraciadament, al final, les persones que gestionen allò privat i allò públic en el nostre país són els mateixos, *del poder ejecutivo al ejecutivo con poder, de ahí a un consejo de ministros para pasar de nuevo al consejo de administración*. Doncs sí, la meitat d'empreses de l'IBEX 35 compta amb els polítics a les seves empreses, Elena Salgado, Josu Jon Imaz, Felipe González, què curiós! Al final tot el que succeeix ara és una seqüència lògica en una història que va començar amb ell, privatitzant gairebé vuitanta empreses públiques en la seva etapa de Govern, cosa que va aplanar el camí al Sr. Aznar, que va seguir Magdalena Álvarez i José

Blanco i que ara tenim les conseqüències amb la voluntat de continuar amb el projecte de privatització d'AENA.

I aquest robatori com el justifiquen? Quan han entrat doblers privats en els aeroports hem perdut milions d'euros públics. Sí, senyors del Partit Popular, parlaré tot seguit del seu aeroport per a vianants, ah!, perdonin, que vostès ja tenen un vol diari a l'aeroport de Castelló, l'aeroport de l'*abuelo*, el cèlebre empresari Carlos Fabra; un aeroport que culmina una obra-país d'un artista surrealista anomenat Rajoy, un país amb trens sense passatgers, cinemes sense espectadors, cases sense gent i gent sense cases i aeroports sense avions. Però en tenim altres tres, altres tres aeroports que són de gestió privada i són una broma de mal gust: l'aeroport de Ciudad Real, un aeroport que va provocar la fallida de Caja Castilla-La Mancha i que es va vendre per 10.000 euros a un grup xinès; aeroport de Lleida, un aeroport deficitari que funciona només la meitat de l'any, amb 25.000 passatgers; aeroport de Corvera a Múrcia, un altre aeroport sense avions, on les obres van ser assumides per la Regió de Múrcia i que costa 22.000 euros al dia.

La gestió pública dels aeroports és la clau de l'èxit d'AENA, d'una banda AENA és una xarxa que permet que alguns aeroports puguin no ser tot el rendibles com són l'aeroport de Barcelona, de Madrid o de Palma, de manera que els aeroports que més beneficis tenen cobreixin les despeses dels que no en tenen tants, així les persones de comunitats autònomes on els aeroports, si fossin privats, acabarien tancant, poden estar connectades amb la resta de l'Estat i amb la resta del món. Per exemple, els únics aeroports de Balears que són rendibles són Son Sant Joan i Eivissa, què fem, tanquem l'aeroport de Menorca perquè no és rendible? Això seria una barbaritat.

D'altra banda, les taxes aeroportuàries de l'Estat espanyol són les més baixes d'Europa, per la qual cosa no es poden baixar més. Quina classe de competència es pot generar així.

La liberalització dels aeroports implicaria, a més, la pèrdua de llocs de treball i la impossibilitat de les PIME de poder fer negoci en els aeroports, ja que els preus dels lloguers no els podrien assumir empreses que no tinguin un alt capital i l'únic criteri seria el de més alt benefici, deixant fora, així, les petites i mitjanes empreses, i afavorint multinacionals i subcontractes.

Jo els deman: paren el robatori i votin a favor d'aquesta PNL. A la resta de l'Estat poden fer creure que els aeroports són un luxe, un centre comercial d'on surten avions, per a les Illes no passa, són essencials per a nosaltres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Intervenció del Grup Parlamentari Podem, no, perdó, del Grup Parlamentari Socialista, Sr. Borràs, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí?

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, Sr. President, deman al·lusions, en virtut de l'article 76.3.

EL SR. PRESIDENT:

Pot fer ús de la paraula durant un minut, referint-se estrictament a les al·lusions.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, l'article 76.3, Sr. Diputat, fa referència al decòrum que han de tenir els diputats, com també l'article 19 del nostre reglament, que ha d'adequar les seves actuacions a les normes parlamentàries. Jo crec que aquest diputat, en repetides ocasions, ha falta a la dignitat del meu grup parlamentari i del meu partit polític...

(Alguns aplaudiments)

... i això no li tolerarem, això no li tolerarem, Sr. Diputat, això no té res a veure ni amb la nova política ni té res a veure amb la nova forma d'entendre les coses, té a veure amb la falta d'educació, amb la falta de conèixer un reglament que és el que ens regeix a tots i a totes que som en aquesta cambra.

Vostè en el carrer pot dir el que vulgui del meu grup parlamentari, però aquí dins s'ha d'adequar al reglament.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Com deia abans, intervenció del Grup Parlamentari Socialista, per part del Sr. Damià Borràs, per un temps...

EL SR. SAURA I LEÓN:

Perdó, puc respondre?

EL SR. PRESIDENT:

No.

(Remor de veus)

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Damià Borràs per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. President. L'any passat AENA va guanyar 651,5 milions d'euros, abans d'impostos, açò després d'haver

pagat 117 milions d'euros d'interessos de demora per la construcció de la T4. El 29% dels beneficis, gairebé un terç de 651,5 milions, 191 milions, surten dels aeroports de les Illes Balears. Amb açò n'hi hauria d'haver prou per exigir que AENA sigui cent per cent pública. Si AENA és capaç d'aconseguir 651,5 milions d'euros de benefici en un any de crisi, quin sentit té vendre-la, quin sentit té malvendre-la? I el primer semestre d'enguany, endemés, els beneficis han crescut un 79,9%.

Hem privatitzat el 49% d'AENA a canvi de 4.300 milions d'euros. Hem renunciat al 49% dels beneficis a canvi d'una única injecció de capital privat de 4.300 milions, menys del que dóna de beneficis AENA en un any, en set anys de funcionament.

Senyores i senyors del PP, han regalat mitja AENA al pitjor postor, el 4,3% d'AENA ara és d'un fons inversor, amb domicili a un edifici de sis plantes de George Town, capital de les illes Caiman, a la mateixa hi ha domiciliades devuit mil empreses, a l'hora de comptar doblers deuen trobar-se estrets. Quin sentit té posar en qüestió la feina, la qualitat del treball i els drets socials de gairebé 900 persones que fan feina a AENA a les Illes Balears, quan té més de 651 milions de beneficis? I tampoc no té sentit que la voracitat recaptadora d'AENA faci que a l'hivern no hi hagi assistència sanitària presencial ni a Eivissa ni a Menorca i que les terminals siguin una selva infranquejable de botigues i que les tarifes que cobra AENA a les empreses que fan feina en els aeroports i a les que en depenen acabi per traduir-se, moltes vegades, en contractes laborals de vergonya i amb salaris indignes, tot per satisfer la golafreria d'AENA, la qual no repara en la qualitat del treball a l'hora de subhastar.

AENA escanya i fins i tot ofega, si fa falta, i encara més, els doblers de la venda i els beneficis d'AENA es destinen a finançar infraestructures que fan la competència directa als nostres aeroports, com ara l'AVE. Galícia, tres aeroports ben a prop, aferrats, 32 milions de dèficit l'any passat, pressuposts generals de l'Estat 2016, inversions del Ministeri de Foment a Galícia, 1.239.883.000 per a AVE, així poden treure l'impost de successions, Sr. Camps, a Galícia, deu ser coses de les *meigas* de Rajoy.

Ana Pastor: "*Hemos licitado 12.733 millones de euros en obras en la legislatura. En los cinco presupuestos aprobados durante esta legislatura, Fomento va a destinar cerca de 94.000 millones de euros a infraestructuras, transporte y vivienda.*" Gairebé no n'ha arribat res aquí de tot açò, ni les *meigas*, tot just les miques. El descompte de resident, quatre obres en els aeroports i en els ports els quals també donen beneficis i poca cosa més. I el front inversor de Foment el pagam per dues vies: declaració de renda i beneficis dels aeroports i dues terceres parts dels beneficis se'n van i no tornen.

A l'AVE, mentrestant, açò sí, du turistes a boldros a distints competidors de la costa mediterrània a uns preus que fan riure, els preus de saldo permanent de l'AVE sumats a les taxes aeroportuàries són una rêmora enorme per a la nostra competitivitat, açò sí que perjudica la nostra competitivitat, senyores i senyors del PP, i no l'impost d'estades turístiques.

Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia: "*La congelación de las prestaciones públicas patrimoniales o tarifas propuestas por AENA para el año que viene no se ajustan a la normativa vigente. Las tarifas de AENA deben bajar un 1,9%*".

"*Varapalo de la Audiencia Nacional a AENA: rechaza su recurso contra la bajada de tasas*".

"*Preferente: ante la rebaja de las tasas que promueve Competencia, fondos inversores de AENA piden explicaciones a De Guindos y Pastor.*" Aquí ja sabem qui demana explicacions, qui comanda AENA.

Resulta ofensiu, sobretot si pensam que gairebé el 30% dels beneficis surten de l'esforç i del treball dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes; fotuts i contents ajudam a finançar monuments al desgavell econòmic com la T4, 117 milions d'interessos de demora només l'any passat. I mentrestant, amb les primeres pluges de tardor, a Son Sant Joan tornaran a brollar les goteres, tornaran a aparèixer els poals, les galledes per recollir l'aigua de les incomptables goteres, modernitat i eficiència. Just sembla una instal·lació artística d'avantguarda Son Sant Joan, amb els turistes fent eslàlom entre els poals, una gran benvinguda, a un aeroport amb 158 milions de beneficis no tenim esma per tapar les goteres.

Cuidando de lo más pequeño nos hemos hecho grandes, açò afirmava la propaganda d'AENA per engrescar els inversors privats a la privatització.

De què han servit tants de romanços dels senyors Delgado i Martínez amb els comitès de rutes, tantes històries del Sr. Bauzá sobre els comitès de coordinació, si ni han tapat les goteres?

Els inversors van pagar 4.300 milions d'euros pel 49% d'accions d'AENA, amb vuit mesos les accions han pujat un 82%, van sortir a 58 euros i avui es troben, avui mateix, a 103,5 euros, els 4.300 milions s'han convertit en 7.900. Açò també deu ser cosa de les *meigas*, perquè el Govern Rajoy ha informat que AENA repartirà enguany 320 milions entre els accionistes privats. A les illes, encantats, a les illes Caiman!

I ara ve el PP i ens presenta una esmena, de cortesia, és clar, que Rajoy encara no ha fet les llistes, defensen la titularitat pública dels aeroports, titularitat pública però benefici privat. *Diario de Mallorca*, despús-ahir, secretari d'Estat d'Administracions Públiques, Beteta: "*España es un país "sexí" desde el punto de vista financiero*". Més que no "sexí" és pornogràfic, Sr. Beteta.

Ara, podem estar tranquils, les Illes Balears estan representades en el consell d'administració d'AENA pel Grup Barceló, és aquesta la màxima representació a què al·ludeix l'esmena que ha presentat el PP? Perquè amb açò, la presència del Grup Barceló, Mariano Rajoy va conformar Bauzá, l'escolà d'amén dels interessos hotelers.

Què se n'ha fet de les promeses de cogestió, de la participació del Govern i dels consells insulars en la gestió d'AENA? Necessitam poder decidir, poder incidir en la

planificació i la programació dels aeroports. Hem de fer que siguin un instrument a favor d'un millor turisme i de revifament industrial de les Illes Balears; hem de guanyar competitivitat a favor de les empreses i hem d'allargar la temporada i hem d'eixamplar mercats i hem de guanyar noves oportunitats a favor de la prosperitat, la prosperitat de tots i de totes, compartida.

No es pot privatitzar ni un cèntim més d'AENA i s'ha d'estudiar la viabilitat econòmica i jurídica de la recuperació pública del capital privatitzat, malvenut.

Senyores i senyors del PP, no volem una AENA "sexí" per als fons voltors de les illes Caiman, sinó que exigim que els aeroports siguin econòmicament accessibles a les empreses de les Illes Balears. Hem d'encetar una negociació amb el Govern d'Espanya per aconseguir un model realment descentralitzat de gestió, de ver, sense tramoies per enredar la voga ni comitès placebo, a favor de l'interès general i dels criteris de servei públic.

Necessitam que la gestió dels aeroports de les Illes Balears es faci a través d'un ens públic amb la participació de les institucions de la comunitat autònoma i de la societat civil, d'acord amb el model de desenvolupament econòmic, turístic i territorial de cadascuna de les illes. Més de dues terceres parts dels beneficis que generen els nostres aeroports, 136 milions l'any passat, se'n van i no tornen, i enguany serà gairebé el doble d'aquesta xifra. Imaginin la capacitat que tindrien els nostres aeroports si gestionàssim ni que fos només una part d'aquests recursos per captar noves companyies, per obrir noves rutes i millors freqüències, horaris i tarifes dels bitllets de temporada baixa. Imaginin quina política de taxes aeroportuàries es podria fer amb 136 milions d'euros, cada euro que deixés de guanyar l'aeroport es multiplicaria per molts en benefici de l'economia productiva de les nostres Illes.

Perquè els aeroports han d'estar al servei de les necessitats, de la societat i a favor dels interessos de l'economia productiva. Els doblers públics de tots no poden destinar-se a mercadejar graciosament amb els interessos de l'especulació financera, com ha fet el Govern del PP. Imaginin que els aeroports renunciessin a ingressar ni que sigui una part de cada euro, d'aquests 136 milions, que prové de les empreses de transport, del *handling*, de les botigues i els bars, de les comercialitzadores turístiques, de tantes empreses, moltes ben petites que fan feina en els aeroports o per als aeroports. I arriben a fer feina l'agost devers mil treballadors i treballadores que no formen part d'AENA.

Amb una política de tarifes i subhastes que es basés en alguna cosa més que en l'interès de recaptar, amb uns concursos públics fets amb criteris de responsabilitat social, afavoriríem la qualitat del servei que donam als nostres visitants i milloraríem els salaris i les condicions de treball de la immensa majoria dels devers vint mil treballadors i treballadores dels aeroports. Però açò només és possible amb una AENA pública, de titularitat i gestió pública i descentralitzada, amb els aeroports de les Illes Balears solidaris, si es vol, amb els aeroports deficitaris que siguin necessaris, que no tots ho són ni fer-hi prop. Amb la màxima representació, però, i capacitat de decisió del Govern, consells

i ajuntaments, i amb la participació de les entitats econòmiques i socials; amb la representació dels empresaris, i no només del grup Barceló, i també dels sindicats.

Estic convençut que així seríem capaços de fer alguna cosa més, moltes coses més i encara molt millor que no tapar les goteres de Son Sant Joan.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'escena RGE núm. 7458/15 i fixar-ne la posició. Té la paraula el Sr. Álvaro Gijón.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Borràs, ¿usted pertenece al Partido Socialista? ¿Usted sabe lo que es AENA? ¿Sabe cuál es el origen de AENA? ¿Alguien se ha preocupado de mirar qué es AENA?

Mire, en el año 1991, -sí, claro, Borrell, ahora no le gusta porque como habla mal de Cataluña- en el año 1991 el Partido Socialista decide crear un ente, que es AENA, con un único objetivo, lo dice la Ley de acompañamiento a los presupuestos generales del Estado: sentar las bases en nuestro país de la apertura a la competencia privada del sector. Partido Socialista.

¡Cómo que ¿y?! ¡Cómo que ¿y?! ¡Cómo que ¿y?!

(Remor de veus)

O sea, ¿la privatización de AENA en el año 1991 era buena y ahora no es buena?

(Remor de veus)

Ah, muy bien, bueno, pues ahora han cambiado de criterio, se ve que cuando no les toca lo pueden ir cambiando.

Pero mire, en el año 1991 era mala ¿verdad? Muy bien, pues ustedes tuvieron un grandísimo ministro, porque se ve que persisten en el error, que era Pepiño Blanco, y Pepiño Blanco tuvo la brillante idea...

(Remor de veus)

... ¿No se llama Pepiño? El señor, el ministro Blanco, Don José Blanco, persistiendo en el error, decidió, como una brillante idea, vender el 90%, el 90% de los aeropuertos de Madrid y Barcelona, el 90% de los aeropuertos de Madrid y Barcelona, porque eso para ustedes no es privatizar, eso no es privatizar, el 90%. Y debió pensar que era una brillante idea vender los dos aeropuertos que más ingresos generan. Pero entonces eso estaba bien, porque lo hacía el Partido Socialista cuando gobernaba, ahora parece que no, ahora ya no está bien. Bueno, pues nada, pues ahora ya no está bien.

Mire, cuando se decide hacer la privatización parcial de AENA, porque claro, hablan de privatización, y yo pregunto: ¿se ha cambiado el régimen laboral de los trabajadores de AENA? ¿Se ha cambiado el sistema de dirección de AENA? ¿Se ha cambiado el sistema de financiación de AENA? ¿Han venido menos vuelos como consecuencia de la semiprivatización de AENA? ¿Han venido menos pasajeros por la privatización o semiprivatización de AENA? Entonces, ¿de qué estamos hablando? ¿Cuál es el problema? Si ustedes lo que quieren es buscar -ahora hablaremos del regalo-, si ustedes lo que quieren es buscar la cogestión, evidentemente van a tener al Partido Popular a su lado, pero la cogestión no implica que no pueda haber capital privado dentro del aeropuerto. De hecho, creo que el Sr. Nel Martí, antes comentaba: hemos vendido, hemos dejado que la puerta de entrada a las islas esté en manos privadas.

Pues mire, lamentablemente, no sé si a usted le gustará o no, seguramente no, pero la anomalía en Europa es precisamente AENA, la anomalía en Europa es AENA. Usted, para entrar en unas islas un poco más grande que las nuestras, que es el Reino Unido, tiene que entrar por un aeropuerto que está cien por cien en manos privadas, y no pasa absolutamente nada. Evidentemente, los poderes políticos y los poderes públicos se tienen que garantizar, que no haya ninguna merma en ningún aspecto que pueda condicionar la llegada o salida de turistas y que pueda implicar algún tipo de problema.

Pero claro, aquí nos llenamos la boca de decir, además, con una alegría y con una tranquilidad como si fuera dogma de fe lo que ustedes dicen; dicen: "El Parlamento *rebutja la privatització* del 49% del capital de AENA". Bien, de acuerdo. "La recuperación pública del capital de AENA", ¿alguien ha estudiado..., o aquí cualquiera hace cualquier propuesta y nadie se la mira? ¿Recuperar el 49% del capital de AENA? ¿A qué precio? ¿Al que lo hemos vendido, al que está ahora, en concepto de qué? No, no, ¿en concepto de qué? ¿En qué ley se basan ustedes para recuperar legalmente algo que ya está en manos privadas, en cuál? ¿En la fiscalización, en la confiscación, en qué? Porque eso en otros países puede que funcione, pero aquí, ¿en base a qué criterio?

Ustedes hablan de que ha sido un regalo, saben perfectamente que AENA modificó el precio de salida, hay una cosa que yo, creo que no comparto y, además, creo que no entienden, cuando alguien saca unas acciones al mercado, los que compran lo hacen con la idea ¿de qué? ¿De ganar dinero, de perderlo? Es decir, ¿alguien compraría por 100 algo que a los seis meses va a valer 50? Y el que lo saca lo ha hecho en base a..., ha sacado el dedo, como ustedes con la ecotasa, y dicen: voy a poner 2 euros. ¿Cómo lo han hecho? Han hecho una serie de estudios.

¿Saben que modificaron el precio al alza? ¿Saben que, como consecuencia de la modificación del precio al alza hubo muchísimos inversores institucionales, no los particulares, que se retiraron porque consideraban que ya no era un buen precio? Ustedes hablan de que se ha revalorizado el valor de AENA, por supuesto que se ha revalorizado el valor de AENA, ¿qué pasa, que los del Gobierno de España son tontos y sacan un precio por debajo para que alguien se beneficie? Miren cualquier valor de cualquier empresa cómo ha subido, le pongo

el ejemplo, Facebook, vale, se revalorizó un 300% en menos de seis meses.

Por tanto, ¿qué es lo que estamos discutiendo, qué es lo que estamos discutiendo? ¿Qué es, cuál es el problema de verdad de esto, cuál es? Insisto, todavía nadie ha dicho -porque unos han hablado de que iba a haber cambios en las condiciones laborales, no los ha habido; otros han dicho que iba a haber merma en las visitas de pasajeros o que podía perjudicarnos, no las ha habido; alguien ha dicho que hemos regalado. Sigue estando en manos públicas, yo no sé si lo saben, pero si el cien por cien es el todo, el 49% es menos que el 51, por tanto, la gestión sigue estando en manos públicas, el 51% sigue estando en manos públicas. Les guste o no les guste.

Hablan de un tema que a mí me preocupa porque lo extienden a lo general siempre, como los aeropuertos de Baleares generan más dinero nos tenemos que quedar con el dinero que se genera en Baleares. ¿Alguien ha pensado que el 30% de las personas que entran en nuestras islas viene como consecuencia de aeropuertos que son deficitarios para la red de AENA? Si nos quedamos con las tasas ese 30% de personas que vienen, más de 3 millones de personas vienen a nuestra islas porque pueden coger un avión en cualquiera de los aeropuertos de la red nacional de AENA, ¿qué hacemos? Porque claro, los 137 millones de euros nos los quedamos para las tasas y hacemos inversiones aquí, perfecto, ¿y el aeropuerto de Córdoba o el aeropuerto de Las Palmas o el aeropuerto de Teruel? Si hacemos esa misma extrapolación los de Mallorca dirán, ¡joiga!, el aeropuerto de Mallorca genera tanto dinero en tasas, el de Menorca no genera tanto, vamos a quedárnoslo nosotros. ¿Por qué? Pero si es que justamente la fortaleza de AENA es ésa, que tiene una red de 47 aeropuertos que entre unos y otros se compensan, y nadie puede quejarse, o por lo menos creo que los aeropuertos precisamente de Baleares han tenido una inversión muy importante. ¿Qué generan mucho dinero? Efectivamente, claro que generan mucho dinero, pero que recibe muchos pasajeros como consecuencia de que otros aeropuertos pueden hacer los vuelos, por supuesto que sí. Y entonces, ¿qué hacemos?

Miren, a mí me da la sensación que este tipo de propuestas, sinceramente, tampoco sé muy bien qué es lo que pretenden porque cuando han estado... sí, pero es que... para usted está muy claro, Sr. Borrás, pero cuando ustedes gobiernan no lo hacen, cuando ustedes gobiernan no lo hacen, al contrario, cuando ustedes pueden privatizan, y mucho, pero ahora resulta que no, ahora han cambiado y quieren que no sea privado. Muy bien, pues propónganlo, propónganlo en Madrid, decidan que no, que no se privatice e intenten eso que ustedes pretenden de comprar o de recomprar los títulos, háganlo, no sé muy bien qué es lo que se pretende con eso, es decir, no sé muy bien cuál es el beneficio, yo creo que lo que importa de verdad a estas islas es que haya cogestión, y en eso insisto, estamos de acuerdo en que haya cogestión, estamos dispuestos a trabajar para que en Madrid se hable de la cogestión en los aeropuertos de Baleares, que es realmente lo importante, es realmente lo importante de todas estas cosas que ustedes dicen, del *malbaratament de recursos públics*, yo no sé dónde está el *malbaratament*.

El Sr. Reus parlava de que lo que se ha pretendido con la privatización de AENA es recaudar y hacer caja, por supuesto que sí, sí, claro que sí, evidentemente, y en otra situación económica posiblemente no se hubiera hecho, por supuesto que sí. Y ¿qué pretenden ustedes con la ecotasa? Recaudar más, no pretenden nada más, y no pueden tener un argumento hoy diciendo hay que bajar las tasas aéreas y al día siguiente hay que cobrarles más a los turistas por venir aquí a las Islas, eso no tiene ningún sentido. Usted no se puede ir a Madrid y decirle bájeme las tasas en invierno, pero yo en invierno cobro la ecotasa, no tiene ningún sentido. No puede ser que ustedes digan, las tasas no afectan a la competitividad cuando les interesa, pero sin embargo si están las tasas aeroportuarias sí afectan a la competitividad. Seamos serios, tengamos unos argumentos que sirvan aquí, en Madrid y, como decía el Sr. Carod Rovira: "en la China popular". Bueno, que sirva por todos los sitios, porque si no es que no tiene ningún sentido.

Mire, nosotros le hemos presentado una alternativa, esta alternativa es muy clara, vamos a hacer o vamos a trabajar en la cogestión, porque además, de todas formas, tampoco se engañen, o nos ponemos todos de acuerdo aquí o si no hoy estarán ustedes y mañana estaremos nosotros, porque no se crean ustedes que van a estar aquí de por vida, ya se lo digo yo, no van a estar aquí de por vida, y si nosotros no estamos de acuerdo tendremos un problema. Por tanto, vamos a... realmente lo que estamos buscando, que es la cogestión, buscamos una alternativa que de verdad trabaje en la cogestión, que podamos tener a nuestros representantes diciéndoles a los de AENA qué es lo que va bien en nuestras islas, que seguramente sabremos mejor que ellos qué es lo que va bien, y entonces al menos sacaremos algo de provecho, porque una propuesta en la que decimos, ha habido un robo... -por cierto, Sr. Saura, usted lo de robo legal, bueno, en fin, yo no sé, se deben levantar un día y vamos a poner nombres a las cosas, un robo legal, pues mire, no sé, a lo mejor robo legal es lo que hizo su gurú económico Monedero creando una empresa para no pagar impuestos, eso es un robo legal.

(Alguns aplaudiments)

Miren, si no quieren aceptar esta propuesta que hacemos que va en el sentido de la cogestión...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Gijón, vaya acabando.

EL SR. GIJÓN I CARRASCO:

... -sí, Sra. Presidenta, muchas gracias-, nosotros le votaremos en contra a los tres primeros puntos y le votaremos a favor en el cuarto y en el quinto, dejando bien claro que la semiprivatización en estos momentos de AENA no condiciona en absoluto para que haya una mejor cogestión.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Breument, perquè compartim molts dels plantejaments que han fet els diputats de MÉS per Mallorca i de MÉS per Menorca.

AENA, què és AENA?, es demanaven aquí. Idò, AENA és un model de gestió aeroportuari molt perjudicial per a les Illes Balears, això és AENA. I AENA, efectivament, és una anomalia, és una anomalia dins Europa i ens hauríem de demanar per què és una anomalia, per ventura deu anar millor tota Europa que l'Estat espanyol, per ventura. I aquesta anomalia, que fa? Una gestió centralitzada dels aeroports, i aquesta gestió centralitzada dels aeroports és el contrari de la cogestió, de la participació de les comunitats autònomes i dels territoris en la gestió aeroportuària. I aquest és el problema.

El problema és que els nostres aeroports no estan al servei del territori on s'ubiquen, estan al servei del compte de resultats d'una determinada empresa, sigui pública, semipública o privada. I això és el problema. Crec que és prou bo d'entendre, jo ho intent explicar molt breument, perquè aquesta és la situació.

La injustícia, la injustícia que veig que hi ha grups parlamentaris que comparteixen aquesta injustícia, la injustícia és que la mobilitat de les Illes Balears estigui sotmesa a un règim d'autofinançament on els aeroports amb benefici han d'ajudar, han de compensar els aeroports que tenen pèrdues, i la injustícia és que això no passi amb la mobilitat de la península i que no passi amb els trens d'alta velocitat, que això vagi als recursos ordinaris dels pressuposts generals de l'Estat, aquesta és una injustícia, flagrant.

I a mi el que em deixa sorprès absolutament és que aquí venguin portaveus i surtin a defensar aquesta injustícia i diguin que els sembla beníssim que això es mantengui, que és un model ideal, que és un model fantàstic. És un model que perjudica absolutament els ciutadans de les Illes Balears, que ens fa uns ciutadans de segona en relació amb els ciutadans de la península.

I aquest és el problema, perquè el problema és sobretot de model, és de model de gestió centralitzada i d'autofinançament. I AENA és un monopoli, i això tampoc no passa a Europa. Europa, que en teoria lluita per la lliure competència, un principi que hi ha partits que haurien de compartir, resulta que en matèria de gestió aeroportuària no hi ha lliure competència, la lliure competència ens l'hem de carregar absolutament.

El que defensam des del Grup Parlamentari El Pi és que això en els territoris insulars és inassumible, en els territoris insulars els aeroports són essencials, per ventura en el continent això pot tenir un altre plantejament, però en els territoris insulars els aeroports formen part de la nostra vida, de la nostra vida econòmica i de la nostra vida com a ciutadans. Per tant, nosaltres no podem permetre que els nostres aeroports no

estiguin al servei del nostre territori, no estiguin al servei del nostre país i que continuïn al servei d'aquesta empresa.

No compartim la idea que la privatització no tenguí cap condicionant sobre futures cogestions o sobre futures participacions de les institucions d'autogovern de les Illes Balears en aquesta matèria, perquè efectivament pensam que condiciona, i molt, aquest futur canvi de model pel qual nosaltres advocam, el qual nosaltres defensam, perquè consideram que AENA s'hauria d'acabar i que almanco els aeroports dels territoris insulars haurien de tenir una gestió individualitzada, haurien de poder viure dels recursos ordinaris dels pressuposts generals de l'Estat perquè ens jugam la mobilitat de tots els ciutadans.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció, per fixar posició, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Els grups proposants en la seva exposició del contingut de la iniciativa parteixen d'unes premisses de naturalesa prou diferent, algunes són irrefutables, d'altres són, com a mínim, discutibles. Entre les discutibles hi figura l'afirmació que la privatització ha de representar, per força, un perjudici. Com bé saben tots els presents, la política de privatitzacions no és cosa d'ara, va començar a l'època en què el Govern de l'Estat estava presidit per Felipe González, en els anys vuitanta, idò. Els governs socialistes varen privatitzar firmes com SEAT o com Transatlàntica i varen privatitzar parcialment empreses públiques com Endesa, Argentaria o Telefònica. En total l'Estat va ingressar per aquestes operacions llavors l'equivalent a 13.200 milions d'euros.

Amb els governs de José María Aznar es va intensificar aquest procés i es varen rematar operacions com Endesa, Argentaria o Telefònica que varen passar, diguem, a ser del tot privades i es varen afegir de noves, Tabacalera o Gas Natural. En aquest cas els ingressos de l'Estat varen pujar fins als 30.000 milions d'euros.

El Govern de Rodríguez Zapatero també ho va intentar l'any 2010 amb els aeroports de Madrid i Barcelona i les loteries, però les operacions no varen acabar de fructificar. I el de Mariano Rajoy ho ha fet, principalment, amb AENA, o sigui, que altres intents tampoc no han arribat a port.

Evidentment, si un govern decideix privatitzar del tot o en part una empresa pública pot ser per dues raons, en primer lloc, perquè aquesta empresa per la seva estructura i la seva gestió no dona beneficis sinó pèrdues i perquè amb la privatització les arques públiques ingressaran una bona picossada de milers de milions d'euros que permetran rebaixar o alleugerir una despesa que a Espanya, almanco, ha acabat tenint unes proporcions colossals.

Clar que també pot donar-se el cas que la gestió pública doni beneficis i que sigui aconsellable convertir-la en privada o en mixta, com en el cas d'AENA, perquè així la gestió serà, ho creuen evidentment els que ho han tirat endavant, més eficient i donarà encara més beneficis.

Això és bo o no és bo? Si no hi hagués en el món que vivim un límit de despesa, si tots els governs poguessin gastar, mentre fos en interès públic, el que fos no hi ha dubte que les privatitzacions serien de mal acceptar, però el nostre sistema públic no funciona així, ni a Espanya ni a l'Europa de la qual formam part. Rere l'operació de la privatització hi ha, idò, una voluntat de fer sostenible una empresa pública que no ho era o bé generar eficiència en un sector que inicialment donava pèrdues i que només havia recuperat el camí dels beneficis amb una política agressiva de taxes, com és el cas d'AENA, que tots els balears hem pagat, per cert.

Sigui com sigui la privatització de la qual parlam avui és una privatització parcial ja que l'Estat segueix conservant un 51% de l'empresa.

Ara bé, aquest model mixt resultant no té perquè ser, com afirmen els promotors de la proposició, un model més centralitzat que l'anterior. Són dues coses diferents, el capital privat no és ni més ni manco centralista, obeeix a uns interessos diferents del capital públic, evidentment, però això és tot, i té sobretot uns criteris de gestió radicalment diferents.

Dit això, no hi ha dubte que som davant un model centralitzat, l'Estat hauria pogut optar per dotar els aeroports, cada un d'ells, d'una certa autonomia de gestió i no ho ha fet, s'ha estimat més mantenir un model integrat, en especial des del punt de vista econòmic. Com passa en tota xarxa de serveis, públics o privats, hi ha serveis deficitaris i serveis que donen beneficis, o sigui, hi ha aeroports, en aquest cas, on es perden doblers i d'altres on se'n guanyen. Els nostres aeroports, majoritàriament, si els agafam com un bloc i en el cas de Mallorca i el d'Eivissa, són dels segons, és a dir, aquí se'n guanyen i se'n guanyen molts, i nosaltres no en veiem, efectivament, el profit.

En termes d'inversió ahir mateix, em pareix que era, sabíem que dels 521 milions de benefici aconseguits en els aeroports de les Balears en el període 2013-2015 només 111 s'han invertit o s'acabaran invertint aquí. Els 410 restants han servit, per una banda, per cobrir el dèficit d'altres infraestructures aeroportuàries espanyoles i, per un altre, per amortitzar les noves terminals construïdes a El Prat i a Barajas.

És evident que el greuge existeix i que una vegada més els ciutadans Balears tenen tota la raó de queixar-se, però aquesta raó o aquestes raons no guarden tanta relació amb les necessitats no satisfetes dels aeroports balears com amb els efectes de la insularitat, la simple, la doble i la triple insularitat, és a dir, les taxes que aquests aeroports carreguen als residents, taxes que s'afegeixen a uns preus dels bitllets que podem qualificar, sense exagerar, gens ni mica d'abusius.

A Ciutadans creim, per tant, que el greuge del qual parlam hauria de servir com a mínim per reclamar amb més força una tarifa molt més reduïda en els vols entre illes i entre cada illa i

la península, com a moneda de canvi si volen. Si el Govern central redueix de manera significativa les taxes que han de pagar les companyies aèries aquestes podrien repercutir després, aquesta reducció, en el preu del passatge.

Per tot el que acab de dir ja entendran que no votarem a favor, que no podem votar a favor dels tres primers punts d'aquesta proposició no de llei. El punt 4 el podem votar, encara que trobaríem molt més enraonat que el Parlament instàs el Govern de les Illes Balears i no el de l'Estat a encetar aquesta negociació tendent a la descentralització. I el punt 5, en tant que un punt dependent del punt 4, el votarem també a favor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Reus, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Deia el Sr. Gijón que la gestió d'AENA continua pràcticament igual, que no hi ha hagut cap empitjorament, que no hi ha hagut cap manca de drets laborals, però no ens ha quedat clar és quin... hi ha hagut cap benefici, però? S'ha produït cap benefici amb aquesta privatització? Idò, la diferència és que aquest benefici anual que produeix AENA ara una part, una part important, se'n va a aquest 49%. Una part important que, ja li ha dit el Sr. Borràs i jo li havia dit abans, 4.000 milions d'euros que són devora d'una empresa amb els nivells de benefici que està generant anualment, en quants d'anys? El Sr. Borràs crec que ha calculat de 7 a 8 anys, en 7 o 8 anys es recuperen aquests 4.300 milions. Per tant, quina classe de negoci és aquest, rebre ara 4.000 milions i perdre tots els beneficis, aquest 49% dels beneficis que es generaran durant anys i anys.

Vostè ha dit una cosa molt encertada, evidentment el que compra no ho fa per perdre, evidentment que no ho fa per perdre, tota la gent que ha comprat, tots aquests fons d'inversions no ho fan per perdre, ho fan perquè fan comptes treure una bona rendibilitat, una bona rendibilitat d'AENA.

Vostè s'ha remuntat a l'any 81, crec, jo vaig néixer l'any 78, i no entraré en si en els partits anteriors es varen fer processos de privatització, si no es varen fer. Crec que aquí el que hem de defensar és què interessa al Parlament de les Illes Balears. Al Parlament de les Illes Balears què li interessa? Que dins AENA hi entri un 49% de capital privat o que hi entri el Govern de les Illes Balears? Idò, evidentment, al Parlament de les Illes Balears li ha d'interessar que abans que capital privat dins AENA hi entrin, amb veu i vot, les institucions balears. Això és el que ens ha d'interessar.

També li esmentaré, però, que és vera que a la legislatura 2008-2011 es va iniciar una transformació que permetia aquest capital vendre'l, idò, en aquell moment el Govern de les Illes Balears, el 10 de desembre de 2010, el Govern Antich, a proposta del conseller Biel Vicens, del meu partit, va aprovar

un informe en contra d'aquest procés, un informe on defensava la titularitat pública i la gestió pública, on defensava que aquesta gestió pública havia de ser la garantia d'un servei públic, on defensava el Govern de les Illes Balears l'any 2010 la descentralització en la gestió i la màxima presència de les institucions balears en aquesta gestió descentralitzada.

Què va passar en la següent legislatura? Idò, el Govern de l'Estat ha avançat en aquesta privatització i governs que com el nostre, estan en sintonia amb el canari, perquè evidentment pateixen el mateix problema, han agafat camins molt diferents. Mentre el Govern d'aquí aquesta legislatura passada no va dir res contra aquest procés, el Govern canari té impugnats els acords d'11 de juliol del 2014 i de 23 de gener de 2015 del Consell de Ministres, en defensa dels seus aeroports.

Nosaltres mantenim la proposta, no acceptam l'esmena, perquè consideram que evidentment aquesta privatització sí que condiciona, i estic d'acord amb la precisió que ha fet el Sr. Melià, aquesta privatització condiciona la participació de les institucions balears dins AENA. Ara mateix a AENA hi ha un 49% que és privat i aquest 49% té més capacitat de decisió dins AENA que no el Govern de les Illes Balears. Per tant, mantenim la proposta i acceptam que es puguin votar els punts per separat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedirem a la votació del primer punt. Votam.

Vots a favor 37, vots en contra 20.

Queda aprovat el primer punt.

Continuam, segon punt. Votam.

Vots a favor 36, vots en contra 23.

Queda aprovat el segon punt.

Continuam amb el tercer punt. Votam.

Vots a favor 37, vots en contra 22.

Queda aprovat el tercer punt.

Seguim, quart punt. Votam.

Vots a favor 59.

Queda aprovat el quart punt.

Punt cinquè. Votam.

Vots a favor 59.

Queda aprovat el punt cinquè.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 6448/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, relativa a programes d'ajuts a les famílies, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 6487/15.

Continuam debatent la proposició no de llei RGE núm. 6448/15, presentada pels Grups Parlamentaris MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, relativa a programes d'ajuts a les famílies, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 6487/15.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar la proposició no de llei. Té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats i senyores diputades. La proposició no de llei que presentam es basa en una idea fonamental i és que el dret a l'educació gratuïta va més enllà dels ítems clàssics que podríem considerar com unes infraestructures adequades, un professorat ben format, un professorat ben pagat, sinó que dintre d'aquest concepte d'educació gratuïta hi entra la preocupació per les condicions de vida dels estudiants. Si volem garantir una educació gratuïta i de qualitat, no podem ignorar les condicions de vida dels estudiants.

Evidentment aquest és un programa o és un concepte molt ambiciós per a una comunitat autònoma com la nostra, que malauradament es troba a anys llum de garantir les condicions de vida dels estudiants, per garantir la plenitud del dret a l'educació gratuïta, que de fet està reconegut a la Constitució. És un programa molt ambiciós i som a anys llum i això em fa pensar en casos o en exemples que, no per molt citats, no és fora de lloc citar, com per exemple el de Finlàndia on, més enllà dels mètodes, doncs, per exemple, el dinar és una obligació, el dinar dins l'escola forma part del programa escolar. Per tant, hi ha una preocupació no només de què tots els fillets mengin, allà segurament no tenen els problemes de pobresa que tenim aquí, sinó a més a més que ho facin d'una determinada manera, o d'una determinada qualitat. En definitiva, és contribuir des del sistema educatiu a aquestes condicions de vida dels estudiants.

I dic que som anys llum i per què ho dic? Faré unes quantes notes de context en què ens trobam. Crec que no existeix cap estudi sistemàtic i profund sobre les condicions de vida dels estudiants de Balears. De fet, gairebé ni tan sols l'he trobat a nivell d'Espanya i encara a nivell europeu l'he trobat, però sobretot d'estudiants universitaris. Per tant, ens hem de remetre a les dades que tenim sobre la situació social de les famílies. I d'açò sabem..., de fet sovint la premsa se'n va fent ressò, que el 23,8% de la població de Balears està en risc d'exclusió social i que un 9,4% de la població està en una situació de pobresa severa. I també sabem que els infants són els més vulnerables a aquest panorama i són els que més acusen aquesta situació i que per tant, són els que presenten uns indicadors que es multipliquen respecte aquests que els he citat. Més o manco, els últims estudis que s'han publicat parlen que al voltant d'un

30% dels alumnes del nostre sistema educatiu estan en risc d'exclusió social.

Açò té unes conseqüències, primer que es perpetua aquesta exclusió social, és a dir, la manca de garantia d'unes condicions de vida mínimes per als estudiants, en la seva època escolar, es perpetuen en el temps. I després també tenen una altra conseqüència i és que aquesta exclusió empitjora els resultats del nostre sistema educatiu. És a dir, la no garantia d'aquestes condicions no només és un trencament de l'equitat, sinó que és un llast per als resultats del sistema educatiu. Indicadors com el fracàs escolar o l'abandonament, sobre aquests indicadors pesa moltíssim el fet de què tinguem aquest grup d'alumnes que tenen aquestes condicions socials desfavorables.

Per tant, la primera conclusió que justifica la presentació d'aquesta proposició no de llei és que el desmantellament de l'incipient sistema d'ajuts a les famílies, que es va fer durant la legislatura passada, és un llast tant per al sistema educatiu com per a la ciutadania, que es projecte en el futur i en el llarg termini. Per tant, és un tema important en el qual hem de fer-hi alguna actuació.

Com s'hi fa front a aquest problema que els he presentat amb els seus caràcters generals? Doncs bàsicament i per manca de temps, citaré una sola dada, en el pressupost de l'any 2011 es dedicaven a les quatre línies d'ajuts de suport a les famílies 4 milions d'euros, que és, diguem, una quantitat petita, per açò deia que estàvem a anys llum. Però és que en el pressupost de 2015 aquesta quantitat va baixar a 1,2 milions d'euros. I això amb quins instruments? És a dir, quan parlem d'aquests..., eren 4 milions en el 2011 i són 1,2 milions el 2015, amb quins instruments hem fet front a aquesta situació de necessitat social?

Aquests quatre programes els agruparia en tres subapartats: primer, com deia, la justificació d'aquesta proposició no de llei, relacionats amb el dret a l'educació gratuïta que serien dos, els de llibres i material didàctic i el de transport. Òbviament no podem parlar d'educació gratuïta si s'ha de continuar pagant pels llibres i el material didàctic, i sobretot a una comunitat com la nostra, on hi ha molta població disseminada fora dels nuclis urbans, quan no sempre es pot accedir a l'escola a peu, o amb un transport autònom per part dels fillets.

En segon lloc, i obeint a un altre concepte, el que podríem anomenar les necessitats bàsiques per poder estudiar, que és en aquest cas haver pogut menjar adequadament, tenim els ajuts de menjador. Sobre aquests ajuts és sobre els que tal vegada el sector més èmfasi ha fet perquè la gestió fins ara ha estat nefasta, ha estat nefasta perquè, com hem repetit molt, la gestió dels ajuts ha pervertit absolutament la seva finalitat. La correcta gestió dels ajuts de menjador és una antiga reivindicació de les associacions de pares i mares. Com funcionen ara aquesta ajuts? Doncs normalment els que ho demanen quan comença el curs, no saben si el tenen, en qualsevol cas han d'avançar els doblers i, a més a més, per poder-lo cobrar han d'acreditar un mínim de dies d'assistència en el menjador escolar. En definitiva, com vostès poden veure, això aboca a un resultat la mala gestió del qual porta que subvencionem a qui pot fer la despesa i exclouem els que realment necessiten l'ajut, tot un despropòsit de la gestió pública.

Hi ha problemes, pocs, perquè aquí rallem de molts doblers, hi ha problemes que no es resolten amb doblers, sinó amb una gestió, i celebrem en aquest cas la predisposició de la Conselleria d'Educació, amb qui hem parlat de la possibilitat d'implementar aquestes mesures que avui proposem i que està clarament decidida a resoldre, d'una vegada per totes, aquesta com deia, antiga reivindicació.

I un tercer apartat dels ajuts, fan més referència a un altre aspecte fonamental que és la conciliació de la vida laboral i familiar, que són els ajuts que coneixem amb el nom col·loquial d'escola matineria i que serveixen perquè els pares que entren a treballar abans o a les 8 del matí, puguin deixar els seus fills de 8 a 9. Aquests ajuts, o la quantitat que s'ha dedicat a aquests ajuts és també insuficient, van com vostès saben dirigits a les escoles, però exclou el pagament d'algunes despeses bàsiques, com les del personal, de manera que les associacions de pares i mares i en definitiva, les famílies, han de continuar pagant en gran mesura de la seva butxaca aquest servei.

Davant d'aquest panorama què proposam? Què proposa aquesta proposició no de llei? Sobretot i crec que és l'aspecte més important, que millori la gestió, que s'avanci la resolució d'aquests ajuts, que es descentralitzi per permetre aquest avançament, que es descentralitzin algunes de les fases de la gestió d'aquests ajuts i que se simplifiquin, menys documents. Aquesta seria una proposta, moltes vegades la precisió d'un ajut va renyida amb la celeritat en la seva gestió. Potser de vegades una idea que hem posat sobre la taula és que tal vegada més que la Conselleria d'Educació hagi de valorar la idoneïtat d'una persona per rebre un ajut, hi ha altres departaments que potser estan més preparats per fer-ho, com és el d'Afers Socials i a través per exemple d'un certificat dels serveis socials, es podrien tenir aquests ajuts i no que i és allò que d'alguna manera posam de relleu en aquesta proposició no de llei, es que es tornin repetir els mateixos processos de valoració de la idoneïtat d'una família per rebre uns ajuts, que ja ha fet un altre departament del Govern. També pensem que es podria adaptar el sistema informàtic de gestió global dels centres, perquè des dels centres fos fàcil entrant algunes dades la gestió d'aquests ajuts i per tant, es poguessin resoldre abans.

Tot açò és el que ens proposem treballar amb la direcció general de la comunitat educativa, per açò a la proposició no de llei també proposem, perquè ens marquem l'objectiu molt ambiciós que ja, de cara al curs que ve, aquests ajuts s'hagin resolt abans de començar el curs, doncs com deia a la proposició no de llei ja especifiquem que es comenci aquest treball des de la Comissió d'Educació i Cultura amb la direcció general esmentada.

I també en segon lloc i com no podria ser d'altra manera, atès el panorama i la història que els he explicat d'aquests ajuts, es proposa un increment progressiu, que sempre serà insuficient, però com a mínim creiem que ha de ser testimoni de la importància que des d'aquesta cambra donem a aquesta pota del sistema educatiu que és la garantia de les condicions de vida dels estudiants.

Vull acabar agraint de nou a la conselleria aquesta predisposició per treballar en aquesta línia. El resum de la meva intervenció és que aquesta és una proposició no de llei

que recull una demanda de la societat civil i la trasllada al Govern, per solucionar problemes concrets dels ciutadans de Balears, i respon per tant, a una genuïna funció parlamentària que és la nostra.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula la Sra. Bel Busquets.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors i senyores, bon dia a tots i a totes. MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca presentem aquesta iniciativa conjuntament perquè al contrari del que pugui pensar alguna diputada d'aquest Parlament, a nosaltres també ens preocupen els infants i les seves famílies. Per això som aquí, per parlar dels vertaders problemes de la gent.

També tenim clar, com a gent d'esqueres, que l'educació és un valor imprescindible per compensar desigualtats i per cohesionar socialment. Així és que a través de les escoles, podem compensar els desequilibris socials i econòmics que genera el sistema. El darrer informe d'UNICEF, publicat el desembre de 2014, el percentatge de risc de pobresa infantil pujava a un 31,4%, és a dir, pràcticament 1 de cada 3 infants i joves de 0 a 17 anys no tenen el necessari per viure amb dignitat. Això no només vol dir menjar, sinó també vol dir serveis, com ja ha explicat el meu company Josep Castells, com l'escola matineria, el material escolar necessari, o poder assistir a les activitats extraescolars que planifiquen en els centres.

En aquesta situació no només hi hem arribat perquè patim una situació de crisi estructural, que al final ha estat una estafa, sinó també perquè hem patit aquests darrers quatre anys un Govern com el de Bauzá, que va ser el president que va abandonar l'escola. Sabem que aquest any 2015 hem tengut el mateix pressupost dedicat a educació que l'any 2008, és a dir, 800 milions d'euros. Però el pressupost total de la comunitat ha passat de 3.300 milions d'euros a 4.000, això vol dir que hem baixat els pressuposts en educació d'un 24% a un 20%. Això és abandonar les escoles, això és oblidar-se de les famílies i de l'alumnat.

Si analitzam els números que hem dedicat a beques i ajuts, s'han patit retallades de tota mena a les partides. Hi ha hagut quasi 1 milió d'euros menys dedicats a partides de beques i ajudes entre 2008 i 2015. I a més a més els anys on la crisi ha estat més acusada, els anys 2012 i 2013, les retallades varen arribar a un 30%. També hi ha hagut retallades en menjadors. Els números no són tan esfereïdors, són 100.000 euros, però hem de recordar que parlam de menjar. I també el fatídic curs del 12-13 les retallades varen ser quasi de mig milió d'euros.

Per tant, hem de fer qualque cosa, d'aquí ve la nostra proposta. Hem de planificar un model més potent de beques, que impulsi la igualtat efectiva d'oportunitats. Cal reprogramar aquestes beques i aquests ajuts, perquè garanteixin la cobertura

necessària i l'equitat. Hem de destinar-hi més recursos, hem de redissenyar les beques, hem d'avaluar-ne els resultats.

MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca feim una proposta davant aquest Parlament d'una doble millora. Per una banda, un augment de la dotació econòmica i per l'altra millor organització i planificació administrativa en el sistema d'adjudicació. Proposam augmentar com a mínim un 10% cada any a la dotació destinada a beques i ajuts. Sabem que voldríem més, però volem ser prudents. El problema no només ha estat d'augment en la dotació, també ha estat un problema en la gestió. S'han endurit les condicions d'accés, hem de veure que hi ha famílies que no poden accedir a les beques per exemple de menjador, perquè no poden avançar la despesa, o perquè han de garantir l'assistència entre un 50 i un 70% d'aquests ajuts.

Per això el que volem és simplificar les ajudes. No podem exigir bestreure a les famílies la quantitat, sobretot en el cas pel que fa a menjador i sabem que de vegades aquesta bestreta l'han assumida les APIMA perquè han assumit en qualque moment el paper de caixa d'estalvis, han avançat els doblers a les famílies. No podem enfrontar les famílies amb dificultats a processos excessivament burocratitzats per tal d'accedir a concessions bàsiques com hem dit de llibres, material escolar, menjador, transport, etcètera.

El que volem és fer una proposta d'ajuts que es gestionin des de les escoles perquè sabem que els centres, bé, escoles i instituts, sabem que els centres són aquells que coneixen la realitat i les necessitats de les famílies i l'alumnat, proposam una sola convocatòria on les famílies hagin de fer una sola presentació de documentació i que aquesta gestió de beques i ajudes comptin amb la participació del consell escolar.

També sabem que això pot generar una feina extra al personal d'administració, als instituts sabem que hi ha administratius que poden facilitar aquesta gestió i sabem que a les escoles d'Infantil i Primària és una demanda de fa molt de temps, que puguin comptar amb personal d'administració per gestionar aquestes beques.

Sabem que fa molt poc, a principis d'octubre, dia 1 d'octubre de fet, la Conselleria de Serveis Socials juntament amb la Conselleria d'Educació varen presentar un fons d'emergència de 580.000 euros per poder fer front a les necessitats més urgents, sabem que això va ser un pla de xoc i era necessari... sabent de quina situació veníem, però la idea és no haver de fer plans d'emergència, sinó planificar, el que cal és planificar la distribució de recursos econòmics amb el rigor necessari per arribar amb celeritat a les necessitats de la ciutadania.

Al cap i a la fi aquesta és la nostra feina, treballar perquè la ciutadania disposi d'uns serveis públics de qualitat, perquè es resolguin les seves necessitats i perquè es garanteixi la qualitat, una qualitat de vida digna, en això estam i volem treballar-hi de valent.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per defensar l'esmena RGE núm. 7447/15 i fixar la posició, té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Sra. Presidenta. Para Ciudadanos todas aquellas propuestas que tengan como finalidad agilizar los trámites a los ciudadanos y desburocratizar la Administración serán bienvenidos y más en estos casos en que es muy importante.

Nosotros consideramos el punto 1 muy acertado y lo apoyaremos.

En cuanto al punto 2, donde se habla de centralizar todas las ayudas en el centro educativo y controlarlo a través del consejo escolar, hemos añadido una frase donde ponga que "en el proceso de control por parte del consell escolar se salvaguarde la identidad de los beneficiarios de las ayudas". Consideramos este añadido importante porque en el consejo escolar también tienen representación los alumnos y las familias del propio centro, entonces creemos que no procede que tanto los alumnos como esas familias pudieran acceder a la identidad de los compañeros que están recibiendo las ayudas sociales.

En segundo lugar, hemos introducido una enmienda que era instar al Govern de las Illes Balears a priorizar y a poner en marcha el programa de reutilización de los libros de texto desarrollados en la Orden de la Consejería de Educación y Cultura, de 24 de abril de 2009. Nos parece muy importante y muy urgente porque, aunque sabemos que la educación es un derecho fundamental y por tanto es gratuito y es obligatorio, lo que está claro es que cuando una familia, los libros de texto de un hijo le cuestan una media de 400 euros, pues la verdad es que la enseñanza en este país no es gratuita, luego además se tienen que añadir los libros de lectura, que es obligatoria, que también son comprados por las familias.

Hoy en día en los centros está claro que se trabaja mucho con material *on line*, con material aportado por el profesor, que las *tablets* acabarán siendo el libro de texto digital, que poco a poco los irán sustituyendo, pero por ahora lo que es cierto es que en los institutos de Baleares y en muchas áreas el libro de consulta lo tenemos en papel, y mientras tanto existan hemos de resolver el grave problema que tienen las familias para acceder a los libros, con un gasto tan exagerado e inasumible por la mayoría.

Esta orden de 2009 hace un proyecto de reutilización de libros que es un fondo de libros que se consigue a través de las familias. Las familias aportan un dinero con el cual se compran los libros para ese año, esos libros se los queda el centro y después van pasando de un curso a otro, cuando la familia acaba la etapa con su hijo se le devuelve el fondo en el caso de que no se le haya tenido que descontar ningún libro estropeado. Esta es una de las cosas también muy buena de este programa porque hay una corresponsabilidad de las familias en el cuidado de los libros.

Otra gran ventaja del programa de reutilización de libros es que con las becas cada año se tiene que ayudar a la familia y cada año la familia compra libros nuevos, esos libros además no se reutilizan y no se sabe qué hacen con ellos las familias.

Otra ventaja del programa de reutilización de libros es que se podrá cumplir lo que marca la ley y es que los libros han de ser los mismos durante cuatro años evitando las perversas actuaciones de algunas editoriales donde cada año se le cambia al libro la tapa o se le cambian cuatro fotos y un par de ejercicios, se cambia el ISBN y se tiene que volver a comprar un libro nuevo.

Con todos estos problemas, pues los profesores nos hemos ido apañando todos estos años, han surgido proyectos como por ejemplo hacer unos mercadillos dentro del instituto donde los niños se compran los libros, o bien hacer ventas de libros de segunda mano donde el centro es el intermediario, pero vamos jamás llegan a todas las familias.

Por ese motivo, desde Ciudadanos consideramos que es un problema muy importante que se tiene que resolver ya y ahora, y que cuanto antes se pueda poner en marcha este proyecto, pues ayudaría mucho a las familias y sobretodo a los alumnos que siempre suelen ser los grandes perjudicados cuando los adultos no ponemos en marcha... resolviendo problemas de manera rápida.

Por esto pedimos que se acepte esta enmienda y se ponga en marcha esta reutilización y este programa de reutilización de libros.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt per defensar l'esmena RGE núm. 7461/15 i fixar la posició. Té la paraula la Sra. Silvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bones tardes ja, senyores diputades i senyors diputats, en aquest cas crec que seré prou breu i concisa. Estic absolutament d'acord amb la iniciativa que ha presentat MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca també, i sí que m'agradaria dir, però, que respecte del punt 3 ens agradaria presentar una esmena com a Gent per Formentera, en el sentit que, com he dit estam totalment a favor del que es planteja, però creim que cal deixar clar que l'increment progressiu de l'ordre d'un 10% ha de ser un llinar mínim, en cap cas ha de ser una fita màxima. Per això, sense que es pugui entendre de cap manera que el Parlament considera que no cal incrementar-lo més si la situació pressupostària ho permet més endavant i preferiblement a partir del 2017 evidentment.

Tal com ha dit el Sr. Castells, els diners destinats als ajuts a les famílies han disminuït moltíssim els darrers quatre anys i han passat d'un import pressupostat d'aproximadament 4 milions d'euros l'any 2010 i 2011, respectivament..., perdó, l'any 2010 i l'any 2011 a una quantitat d'un poc més d'1 milió en el darrer pressupost.

En aquest escenari consideram totalment justificat que ens proposem un increment progressiu, tot i les dificultats pressupostàries és necessari fer el gest d'indicar que considerem que aquests ajuts són necessaris i que són una expressió més d'una educació gratuïta, com ho són unes infraestructures en bon estat i un professorat amb unes bones condicions de treball.

Entenem que la situació d'ofegament i pressupostària no permet tornar d'un pressupost a l'altra a la situació original de 2010 i que, per tant, cal anar augmentant progressivament els diners que s'hi destinin. Entenem el 10% com a un llinar mínim, però creim que cal deixar la porta oberta a majors increments si la situació dels propers anys ho permet.

Per tant, res més a afegir, estam absolutament d'acord i esperem que acceptin aquesta esmena.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la intervenció meua havia de ser simplement: estam d'acord amb aquesta proposició no de llei, li votarem a favor i haver acabat la intervenció, però abans d'acabar faria dues matisacions, sobretot als companys de MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca.

Crec que la feina al Parlament nostre és que vostès estan governant, no veig la necessitat de presentar proposicions no de llei en aquest sentit, on se sap que la gran majoria dels que som aquí, per no dir tots els 59, hi estarem a favor, jo no he vist mai un pare que la persona que estimi més en aquesta vida no sigui el seu fill; jo no he vist mai un ciutadà que el que no vulgui és que la seva societat sigui la més educada i la més culta de dins tot l'àmbit que coneix.

Per tant, senyors de MÉS per Menorca, vosaltres formau el Govern, feu-ho. La feina del Parlament serà simplement, Sr. Castells, comparar mirant una retxa dels pressuposts on podem veure si el que diuen i el que proposen com a governants ho compleixen, si les partides pressupostàries que es presentaran pròximament quant a les partides de menjadors, de llibres i d'educació en general augmenten i tornen a les ràtios que teníem a l'any 2010, podent o llevant d'una altra banda, voldrà dir que estimen l'educació i que sabem gestionar molt bé; si per contra, les partides pressupostàries que figuraran o que es veuran reflectides al pressupost d'aquí a un parell de mesos no contemplen aquest increment que vosaltres dieu voldrà dir o que no gestionau bé o que no sou capaços de quadrar els pressuposts, però jo vos anim que ho faceu sense la necessitat d'haver de passar per al Parlament.

Sr. Conseller, si necessita ajuda per a educació, nosaltres som aquí, li ho he dit deu vegades i li ho tornaré a repetir, tot el que es pugui donar, però alerta, no fos cosa que els

professors no cobrin i llavors tenguem partides de llibres que no es gastin, amb seny, d'una manera coherent i ben feta, sense perdre el temps per les bardisses, sense que sigui necessari que aquí en parlem tots hores i hores i hores i llavors ens trobem amb uns pressuposts i quan els ho demani em vinguin el darrer dia dient: Miquel, és que la perdiu no arriba al mitjà, (...) al·lots, idò sent així no importa fer aquest tipus de polítiques de paper, d'espectacles i de parlar-ne i que llavors no ens duen enlloc. En educació hi som, els ho he dit moltes vegades.

Votarem a favor de tots els apartats d'aquesta moció amb un agreujant, Sra. Tur, si en lloc de dir un 15% i rient, hi fot un 40% i els pressuposts li poden dir, nosaltres votarem a favor de la seva proposició del 40%, i si posa un cent per cent també, "a un negat da-li aigo".

Sr. Conseller, amb seny, pel que ens hagi de menester, som aquí.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

SRA. PRESIDENTA:

Intervencions del Grup Parlamentari Podem, té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Diputats i diputades, bon dia, ja un poc tard, a totes i tots, miraré de ser breu efectivament perquè com ja s'ha explicat per part dels diversos grups proponents i dels altres intervinents aquesta PNL és de sentit comú, és del sentit comú que demanen les majories socials que més han patit els efectes d'una crisi que no han causat i no és més que una proposta per garantir el dret a una educació veritablement universal, gratuïta i de qualitat, i que no sigui sotmesa al poder adquisitiu de les famílies en qüestió.

El que es detalla en aquesta proposició no de llei, peticions amb les quals estam totalment d'acord, també amb les propostes que ha presentat la diputada Sílvia Tur, és el fet que hi hagi nins i nines que puguin anar a escola amb normalitat o no a les nostres illes. Deia Virginia Woolf que no es pot pensar bé si no s'ha menjat bé i en aquest sentit estam totalment d'acord que tothom que vagi a escola aquí pugui tenir el dret a pensar perquè està ben alimentat.

Se'ns ha repetit massa vegades que no hi ha diners per fer moltes coses que són massa necessàries, moltes coses per al benestar i, encara diria més, en molts de casos per la supervivència dels nostres ciutadans i ciutadanes, dels nostres nins i les nostres nines, amb uns diners limitats perquè Torquemada Montoro, al servei del dictat alemany, ens ha posat un sostre de dèficit gairebé inassumible.

Hem parlat l'altre dia que teníem 3.479 milions d'euros de límit de despesa per a enguany, ja vàrem parlar d'això a l'altre ple i no m'estendré en aquest tema, però no puc perdre aquesta oportunitat amb aquests altaveus privilegiats per repetir que el problema no és que no hi hagi diners. Com es pot dir que a les

Illes Balears no hi ha diners quan hem tornat a batre novament un rècord de turistes engany i s'ha hagut d'ampliar la temporada turística precisament perquè no deixam de rebre turistes a les nostres illes?

Diners, n'hi ha, hi ha diners per a llibres, hi ha diners per a beques menjadors, hi ha diners per transports, hi ha diners per a escola matineria, hi ha diners per a moltes coses més que són necessàries per rescatar les nostres escoles i els nostres escolars, és clar que hi ha diners! El que passa és que no són on toca, no es distribueix de manera justa la riquesa i es queda només als comptes bancaris dels milionaris, d'uns pocs, de la minoria privilegiada dels que, per cert, més tenien ja abans i cada vegada més en tenen perquè, a més a més, paguen menys impostos dels que els pertocaria, i aquestes són les paradoxes del capitalisme ferotge que encara patim.

La cronificació de les desigualtats entre certs sectors cada vegada més amples de la població s'ha patit també aquí com en altres comunitats autònomes i ha tengut un impacte alarmant entre la població infantil, podem recordar les xifres de l'informe FOESSA, aquesta que, aquí al balneari d'Europa, a les nostres illes que es diu que són el balneari d'Europa, una de cada tres persones es trobaven i es troben en risc d'exclusió social, però a més a més un informe realitzat per la Fundació porCausa a partir de les dades del Centre d'Estudis Econòmics Farigola i del Comité Español de UNICEF demostrava el mes de març que a les Balears hem anat al furgó de cua quant a inversió en població infantil en els darrers anys, i per això, anem precisament al capdavant en augment de la pobresa en aquest sector de la població infantil que és especialment -com sabem- vulnerable.

Senyores i senyors, diputats i diputades, qualsevol govern responsable no dubtaria ni un segon a protegir els seus infants i no fer-ho, que ha estat la línia seguida pel Partit Popular, va ser un atac més dins aquesta guerra sense bales que ens van declarar a través de les seves retallades, a través de l'augment de les desigualtats a conseqüència de fer polítiques al servei només d'una minoria.

Les gràfiques d'aquest estudi que esmentava abans mostren una tendència clara: a major inversió, menor pobresa infantil i viceversa és just el que trobem avui. Les retallades fetes han tocat la medulla espinal del sistema de benestar infantil, s'han retallat beques menjador i de transport, s'han eliminat programes d'assistència als menors més vulnerables i aquesta gran estafa per destruir drets i benestar dels nostres infants i dels nostres majors anomenada crisi s'ha traduït en diferències greus en matèria de benestar i protecció a la infància a les diferents comunitats autònomes i, ja ho deia abans, en aquesta anem precisament a la cua. S'han vulnerat drets que condicionaran els menors per a tota la vida.

Tot això s'ha de revertir. Volem caminar cap a una societat més igualitària, més vivible, més raonable, reduint l'escletxa de desigualtat i no podem donar l'esquena al fet contrastat que la caiguda d'inversió en infància vulnera drets essencials que determinen oportunitats per al futur.

Novament ens afrontem a un seriós problema de desigualtat de territoris en la mesura que les diferències de despesa pública

entre les diferents comunitats autònomes, un altre tema del qual s'ha parlat molt, és molt marcada i a les nostres illes ens trobem precisament en darrer lloc.

Durant la darrera legislatura el Partit Popular no va voler posar remei a aquesta situació, sinó més aviat el contrari, va retallar progressivament fins a ... (...) milions d'euros... en els darrers anys només en concepte de beques menjador.

Les associacions de pares i mares, la societat civil organitzada -com ja s'ha dit abans- varen començar a fer la seva tasca de resposta ciutadana d'aquesta revolució de les petites coses -petites, però imprescindibles- exigint una solució al desgavell que suposava que aquest dret a l'educació universal i gratuïta, torn a repetir, cada vegada fos només un dret més limitat per motius econòmics.

Precisament aquesta proposició no de llei és una contribució a la línia de les demandes fetes pels diferents col·lectius de pares i mares. Però va més enllà i demana un aspecte amb el qual estam totalment d'acord, la desburocratització dels procediments; no pot ser que les famílies siguin soterrades en paperassa inútil per ajudes que no demanarien si no fossin totalment imprescindibles per a elles; no pot ser que les famílies que no en tenen hagin de bestreure els diners, perquè si els tinguessin no demanarien els diners de les beques; no pot ser que es torbi tant de temps a fer tràmits; no pot ser que arribin a les famílies menys diners, una vegada que els han avançat, del que l'Administració s'havia compromès a tornar; no es pot dificultar la petició i la concessió d'una necessitat bàsica per garantir el dret a l'educació universal.

Al programa de Podem hi havia una mesura per pal·liar tot això: el procediment d'emergència ciutadana, que precisament anava en la línia de donar prioritat als tràmits de les demandes dels col·lectius més vulnerables com el que estem tractant aquí, la infància és un col·lectiu especialment vulnerable.

Finalment, i per anar acabant, la proposició no de llei planteja un augment del 40% al llarg de tota la legislatura a raó d'un 10% cada any. Això ha de ser assumit per aquest govern, perquè no és un capritx, és un dret, és cabdal perquè l'educació sigui, com hem dit ja moltes vegades, veritablement gratuïta. M'agradaria insistir en una darrera qüestió, també, que s'ha apuntat en aquesta proposició no de llei: la descentralització de la gestió dels ajuts en base a les necessitats i a l'autonomia del centre. Estam molt d'acord amb aquesta proposta precisament perquè com més a prop millor es coneixen les circumstàncies.

I quant a l'esmena, com ja he dit al principi, que es planteja per part de Gent per Formentera, estaríem totalment disposats a acceptar-la en funció de les qüestions pressupostàries de cada any.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camargo. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES té la paraula la Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, l'educació és una de les àrees més sensibles i importants que gestiona el Govern de les Illes Balears. La imposició del TIL, la negativa al diàleg, els retalls en mitjans i professorat, les generosos subvencions a determinats establiments elitistes, l'eliminació de l'autonomia dels centres, entre d'altres, havien abocat el sector educatiu balear a una situació límit. Els principals perjudicats de tot això són els alumnes, que veieren com el Govern, lluny de preocupar-se per la qualitat del seu ensenyament i reduir les xifres de fracàs escolar, prioritzava l'obsessió d'una minoria per damunt l'interès general.

El que necessita la comunitat educativa balear és un gran pacte social, amb el màxim consens entre la societat i la comunitat educativa que garanteixi l'estabilitat del sistema. És cert que actualment hi ha una certa tranquil·litat, però encara som lluny de poder parlar de normalitat en l'educació. Necessitam prestigiar l'escola com a referent, els docents com a formadors, la idea d'esforç individual i col·lectiu; si volem tenir un futur de qualitat, si volem ser més cívics, més solidaris, si volem una economia més sostenible, diversificada i competitiva, hem de començar per l'educació, per poder arribar a una qualitat educativa i a la igualtat d'oportunitats, i la qualitat de l'educació es basa a garantir tant el capital humà del professorat com les instal·lacions escolars amb l'augment dels recursos necessaris. El Pi està a favor d'un pla de manteniment de centres públics, està d'acord a unificar tots els ajuts en una única convocatòria que aculli les diferents línies; estam a favor d'una gestió més democràtica i responsable dels centres públics on tinguin a dir els consells escolars, on es respecti l'autonomia dels centres. Estam a favor de la col·laboració en la conciliació de la vida laboral i familiar, com el servei d'escola matiner, però també, i per què no?, amb l'obertura de centres educatius fora de l'horari lectiu perquè aquests formin part de la vida cultural, d'oci i d'esbarjo de les famílies del poble o la barriada. Estam a favor d'augmentar els recursos per a les ajudes a famílies amb fills escolaritzats, com llibres i transport, i d'augmentar la dotació de personal de suport educatiu als centres. I estam a favor d'una atenció més individualitzada a les necessitats, i també a reduir la burocratització de l'administració, sobretot en temes que requereixen més urgència i eficiència.

En El Pi creim que hi ha molt per millorar quant a l'eficàcia de l'administració, i en aquest cas es pot fer donant més autonomia als centres. Però també pensam que ho hem de fer bé, hi ha d'haver una voluntat política i amb una bona dotació econòmica, amb feina, coordinació i compromís. Per tot això votarem a favor d'aquesta proposta, perquè creim que pot fer l'administració més àgil i més important, facilitar la tasca tant als centres com a les famílies.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Socialista, per un temps de deu minuts, el Sr. Diputat Enric Casanova.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Quan parlem d'educació sempre parlem d'educació com un dret fonamental, bàsic i necessari, i per tant és aquesta educació que fa que els poders públics hagin de desenvolupar un sistema educatiu que faciliti l'accés a tothom en condicions d'igualtat, és a dir, les administracions són les que han de garantir que tots els serveis tinguin la qualitat suficient no sols en el sistema dintre del que és l'educació en si, sinó també en serveis que es consideren com a complementaris, és a dir, hem de garantir que es pugui romandre al centre abans i després de la jornada escolar per poder donar un servei complet. Resulta cabdal -ja ho ha dit abans el Sr. Castells- garantir l'existència de menjadors escolars i de transport com a serveis complementaris de l'educació que fan que aquesta sigui de qualitat.

En relació amb serveis que es plantegen aquí, en aquesta PNL, es posa el seu objectiu en diferents serveis. Per una banda es posa el seu objectiu en l'escola matineria; l'escola matineria és un servei essencial per a moltes famílies, és el servei essencial que permet la conciliació de la vida laboral i familiar. El servei de menjador és un servei que garanteix no sols l'alimentació a moltes famílies, també garanteix la conciliació d'aquestes famílies. I finalment posa el seu esment en el servei de transport; el transport és un element clau que garanteix l'accés a l'educació en condicions d'igualtat; és precisament aquest servei el que fa que tots els nens i les nenes de la comunitat autònoma puguin accedir a un sistema educatiu en condicions d'igualtat. La nostra comunitat autònoma té unes condicions d'hàbitat dispers que fan que aquest servei de transport sigui més complex; per tant el transport és una cosa que hem de millorar i és una cosa que hem de facilitar que tothom pugui tenir a l'abast.

Pel que fa als llibres de text, també és un servei importantíssim, perquè és el servei que fa que l'educació sigui realment gratuïta; resulta imprescindible perquè, per una banda, fomenta l'esperit de solidaritat, de sostenibilitat; per altra banda evita les discriminacions de caràcter econòmic, i també, per què no dir-ho?, posa fre a les pressions del sector editorial, ja que moltes vegades incrementa els costos de l'educació sense raó de ser.

Per tot això podem dir que l'objecte d'aquesta PNL són aquests serveis que, malgrat nosaltres els considerem com a complementaris, per a moltes famílies són els serveis bàsics, són els serveis que fan que els seus fills puguin rebre una educació digna. Però què ha passat durant aquesta legislatura passada? Que aquests serveis que són bàsics per a les famílies malgrat la seva denominació de complementaris han estat reduïts dràsticament en uns percentatges que ja hem vist abans, i hem hagut de veure com des del govern del Partit Popular la legislatura passada es demostra la poca sensibilitat cap a les

situacions de precarietat, perquè davant d'una situació de necessitat s'han reduït les quanties o les ajudes, no s'ha previst l'augment poblacional, estem en una zona on l'augment de població escolar és constant, per tant al disminuir la quantia de les ajudes disminueix també més aquesta quantia quan sumem l'augment de població; no s'ha tingut en compte la reducció d'ingressos de les famílies perquè aquestes s'han vist abocades a una situació de precarietat laboral i per tant han tingut menys ingressos, i reduir les ajudes a les famílies ha incrementat la situació de precarietat.

I això ha conduït que a dia d'avui, en arribar el Govern, s'hagi hagut de crear el fons d'emergència que es va crear a primers d'octubre; per què?, perquè aquest fons d'emergència el que ha fet és, malgrat la situació econòmica dels pressupostos de la comunitat autònoma sigui poc pròspera, cal actuar urgentment, cal actuar en temes de menjador, cal actuar en temes de berenar, de material escolar, d'escola matineria, perquè realment cal actuar per evitar discriminacions, cal actuar per fomentar la igualtat i, el més important, cal assegurar l'alimentació de la població infantil. Aquest fons d'emergència ja es preveu que es gestioni des de centres perquè el que hem de fer ara és refer la desfeta que s'ha fet des de la legislatura passada. Ara s'ha d'intentar retornar la dignitat als serveis, a serveis directes, als serveis d'educació, però també a serveis que nosaltres denominem complementaris. S'ha de retornar la dignitat a les famílies i no sols donar una mena d'almoïna, que és el que es feia fins ara a través d'ajuts com el fons de llibres, que s'han arribat a donar fins a 11 euros, una quantitat que resulta una mica ridícula davant dels costos d'aquests llibres.

Per altra banda el Partit Socialista creu en la igualtat d'oportunitats, creu en l'educació com a dret fonamental i universal, i hem de posar els mitjans necessaris. Per això, a més, des del Grup Socialista es parteix de la idea que s'ha d'apoderar els centres per poder facilitar la gestió de tota l'activitat educativa, no sols pel que fa a l'activitat docent sinó també tota la tasca administrativa, per reduir la paperassa, per reduir l'entrebanc a les famílies i agilitar l'arribada dels ajuts a les famílies.

Per tot això des del Grup Parlamentari Socialista, com no pot ser d'altra manera, donarem suport a aquesta iniciativa per considerar-la encertada, ja que rebaixa per una banda la incertesa a les famílies -és més fàcil saber si es tindrà l'ajut-, facilita la gestió d'aquestes ajudes, pot retornar la dignitat als consells escolars i als centres, i permet retornar -el que és més important- la dignitat a les famílies i la dignitat als ajuts.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, evidentment, vull donar les gràcies a tots els grups, en nom propi i en nom també del Grup MÉS per Mallorca, donar les gràcies a tots els grups que han manifestat el seu suport a aquesta proposició no de llei, i també als grups que han presentat esmenes per l'interès que han mostrat. Intentaré respondre'ls ràpidament, a tots ells.

En primer lloc, Sr. Vidal, vostè ens ve a dir que per a açò no cal venir al Parlament. Ja entenc en quin to ho diu, però jo realment crec que és important que els ciutadans sàpiguen de tant en tant que parlem dels seus problemes, aquí, i no només ens dediquem a batalletes entre polítics, que tal vegada n'hem tingut massa, i açò és el que -vostè ho sap perfectament, estarà d'acord amb mi- els ciutadans no volen que facem, volem que parlem dels seus problemes.

Vostè d'alguna manera ha vingut a ridiculitzar també el tema de l'increment, no? És evident que els increments els veurem a la Llei de pressupostos; això és una proposició no de llei. Però aquí tal vegada no m'he explicat prou bé, jo; per a mi la part més important d'aquesta proposició no de llei no està en l'aspecte pressupostari, sinó en l'aspecte de la bona gestió. Si nosaltres aconseguim que aquest milió que fins als darrers anys s'ha dedicat a ajuts de menjador vagi a parar a gent que ho necessita és com si creem un milió més, perquè realment anirà a parar a la gent que ho necessita, i deixarem de donar-lo a la gent que no ho necessita. Aleshores aquest element de bona gestió per a mi és més important, i de fet no és el miracle dels pans i els peixos, però gairebé, és a dir, amb els mateixos doblers estem realment atenent a allò per al que existeixen aquests doblers.

I vostè també pregunta "escolti, per què presenten aquesta proposició, si són el govern?"; a veure, no ens confonguem, això no és una proposició no de llei d'autobombo, perquè això..., no, no ho és, no ho és, perquè això és un repte molt gran, i el Sr. Conseller ho sap, perquè si no digui'm, com és que aquest canvi de gestió que estem proposant ara, que és un repte de gestió que implicarà moltíssims treballadors de la conselleria, que hauran de fer diferent una cosa que durant anys s'ha fet d'una altra manera, s'ha fet de la manera fàcil, que és, bé, anem gestionant, i quan estigui tot l'expedient tramitat ja pagarem; no, no, estem proposant un canvi radical en la gestió d'açò, per tant açò és un repte. El Govern té molts fronts oberts en matèria d'educació, i vostè sap perfectament que no és el mateix que portem això aquí, amb una proposició no de llei, amb el seu vot a favor, que li torno a agrair, és molt diferent que no pas si no n'haguéssim parlat i tot s'hagués quedat en unes converses privades entre els grups parlamentaris i el Govern, perquè aquí el Govern està acceptant un repte i després serà examinat per aquest repte. I jo crec que aquesta és, i ho he dit abans, una genuïna feina del Parlament, que és marcar prioritats i marcar prioritats al Govern, i que el Govern sàpiga que tot el Parlament, tant els grups del Govern com els grups de l'oposició, estaran vigilants d'això.

Quant a les esmenes, respecte de l'esmena de la Sra. Tur, la hi he d'agrair, perquè realment millora en el sentit que va en la línia del que realment volíem expressar, i el fet que vostè hagi

presentat aquesta esmena demostra que no vam aconseguir expressar-ho; evidentment el compromís pressupostari es veurà en la Llei de pressupostos; aquí el que estem manifestant és una vocació de cap on creiem que ha d'anar açò, i efectivament açò seria un mínim, un mínim i, bé, tampoc no hem volgut fer demagogia de posar grans quantitats perquè tots som conscients de la situació en què estem, i el que demanem en aquest cas al Govern és un gest que demostri que realment li preocupa aquest tema.

Respecte de les dues esmenes que ha presentat la Sra. Ballester, la primera..., li he dir..., diguem, em sap greu però no la hi puc acceptar; em sap greu perquè també en comissió vostè ja m'ha dit que sempre li diem que no, però, bé, la primera esmena pot donar a entendre que en els centres no respecten la Llei Orgànica de protecció de dades de caràcter personal; jo li puc garantir per pròpia experiència -no sóc docent però he estat en un consell escolar- que els directors dels centres són totalment escrupolosos amb la Llei Orgànica de protecció de dades de caràcter personal. Jo he estat valorant, fent barems de propostes de sol·licituds d'ajuts de transport -quan es donaven, ara no es donen- en una escola molt petita i allà no teníem ni un nom ni un llinatge, tot eren nombres. Aleshores jo introduir aquest element crec que pot donar a entendre que és que hi ha un problema en general al sistema educatiu de protecció de dades de caràcter personal, i com que crec que això no és així crec que fa un poc de mal als ulls afegir-hi això, i per tant, ja li dic, amb pena però no li admetria aquesta esmena.

I respecte de la segona, també em sap greu però crec que desvirtua la proposta, perquè precisament el que estem proposant aquí és el tractament unitari dels ajuts a les famílies. Aleshores, després de fer tota una argumentació i una proposta de tractar unitàriament aquests ajuts, hi afegim de cop i volta un altre punt per dirigir-nos només a un ajut, a més a més dient que és prioritari, trenca un poc amb la lògica i faria incongruent el text final, i per això tampoc no li accepto l'esmena. M'agradaria que entengués els nostres motius, perquè no és un no per sistema sinó per aquests motius que li he dit.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedirem a la votació de la Proposició no de llei relativa a programes d'ajuts a les famílies. Votam.

Vots a favor, 52. Queda aprovada la proposició no de llei.

I sense més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

(Alguns aplaudiments)

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS